rat dominus ad eos. ⁊ ſuſcepit dominus faci
em iob. Dominus quoqꝫ cõuerſus eſt ad pe-
nitentiã iob. cum oraret ille pro amicis ſuis.
Et addidit dominꝰ omia quecũqꝫ fuerãt iob
duplicia. Venerũt autem ad eum omnes fra
tres ſui ⁊ vniuerſe ſorores ſue ⁊ cũcti qui no/
uerant eum prius. et comederunt cum eo pa-
nem in domo eius. Et mouerũt ſuper eum ca-
put ⁊ conſolati ſunt eum ſuper omni malo qḋ
intulerat dominꝰ ſuper eũ: ⁊ dederũt ei vnuſ/
quiſqꝫ ouem vnam ⁊ inaurem auream vnã
Dominꝰ autẽ bñdixit nouiſſimis iob magis
q̃ principio eius. Et facta ſunt ei quatuorde
cim milia ouium. ⁊ ſex milia camelorũ ⁊ mil
le iuga boũ. ⁊ mille aſine. ⁊ fuerũt ei ſeptẽ filij
⁊ tres filie. Et vocauit nomẽ vniꝰ diẽ ⁊ nomẽ
ſecunde caſſia. ⁊ nomẽ tertie cornuſtibij. Nõ
ſũt autem inuẽte mulieres ſpecioſe ſic̃ filie iob
in vniuerſa terra. Deditqꝫ eis pater ſuꝰ here-
ditatem inter fratres earũ. Vixit autem iob
poſt flagella hec. centũ quadraginta annis. ⁊
vidit filios ſuos ⁊ filios filiorũ ſuorũ vſqꝫ ad
quartã generationẽ. ⁊ mortuꝰ eſt ſenex ⁊ ple/
nus dierum.

Explicit liber iob. Incipit ꝓlogꝰ beati
Hieronymi p̄ſbyteri in Pſalterium.

PSalteriũ rome dudũ poſituſ
emendarã: ⁊ iuxta ſeptuagin
ta interp̃tes. licet curſim: ma-
gna tñ ex p̃te correxeram. Qḋ
quia rurſum videtis o paula
⁊ euſtochiũ ſcriptorũ vitio
deprauatũ. pluſqꝫ antiquũ errorẽ q̃ nouam
ẽdationẽ valere. me cogitis vt veluti qḋdã
nouali. ſciſſum iã aruũ exerceã. ⁊ obliq̃s ſulc/
renaſcẽtes ſpinas eradicẽ. equũ eſſe dicentes.
vt qḋ crebro male pullulat. crebriꝰ ſuccidat̃.
Vñ cõſueta p̄fatione cõmoneo. tam vos qui
bus forte labor iſte deſudat q̃ eos q̃ exempla
ria iſtiuſmodi habere voluerũt. vt que dili/
genter emendaui. cũ cura ⁊ diligentia trãſcri-
bant̃. Notet ſibi vnuſq̃ſqꝫ vel iacentem lineã
vel radiantia ſigna. id eſt. obelos. vel aſteri/
cos. ⁊ vbicunqꝫ viderit virgulam p̄cedentẽ.
ab ea vſqꝫ ad duo puncta que impreſſimus.
ſciat in ſeptuaginta tranſlatoribꝰ plus haberi
vbi autem perſpexerit ſtelle ſimilitudinem. d
hebreis voluminibus additum nouerit eque
vſqꝫ ad duo pũcta. iuxta theodotionis dũta
xat editionẽ. q̃ ſimplicitate ſermonis a ſeptu-
aginta interp̃tibus non diſcordat. Hec ergo ⁊
vobis ⁊ ſtudioſo cuiqꝫ feciſſe me ſciens. non
ambigo multos fore. qui vel inuidia vel ſup/
cilio malint cõtemnere videri preclara q̃ di/
ſcere. et de turbulẽto magis riuo q̃ de puriſſi
mo fonte potare.

Explicit ꝓlogꝰ. Incipit liber Hymnorum.
vel ſoliloquiorũ. Pſalmus dauid I

BEatus vir
q̃ nõ abijt in ꝯſilio impiorꝫ
⁊ in via pctõrꝫ nõ ſtetit:
⁊ in cathedra peſtilẽtie
ñ ſedit. Sꝫ i lege dñi vo
luntas eius. ⁊ i lege eiꝰ
meditabit̃ die ac nocte.
Et erit tanq̃ lignũ qḋ plãtatũ ẽ ſecꝰ decurſus
aquarũ: qḋ fructũ ſuũ dabit in tp̃e ſuo. Et fo
liũ eiꝰ nõ defluet: ⁊ oĩa quecũqꝫ faciet p̃ſpera-
bunt̃. Nõ ſic impij nõ ſic: ſꝫ tanq̃ puluis quẽ
p̃ijcit ventꝰ a facie terre. Ideo non reſurgũt
impij in iudicio: neqꝫ pctõres in ꝯſilio iuſtorꝫ
Qm̃ nouit dñs viã iuſtorũ ⁊ iter impiorꝫ per-
ibit. Pſalmus dauid. II

QUare fremuerũt gentes. ⁊ pp̃li medi-
tati ſunt inania. Aſtiterũt reges ter-
re. ⁊ p̃ncipes cõuenerũt in vnũ: adu̇-
ſus dñm ⁊ aduerſus chriſtũ eius. Dirũpamꝰ
vincula eorũ. ⁊ p̃ijciamꝰ a nob iugũ ipſorũ.
Qui habitat in celis irridebit eos. ⁊ dñs ſub-
ſannabit eos. Tũc loquet̃ ad eos in ira ſua et
in furore ſuo cõturbabit eos. Ego aũt conſti-
tutꝰ ſum rex ab eo ſup ſyon montẽ ſcm̃ eius:
p̄dicans p̄ceptũ eiꝰ. Dñs dixit ad me filiꝰ me
us es tu. ego hodie genui te. Poſtula a me et
dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã et poſſeſſionẽ
tuã terminos terre. Reges eos in virga fer-
rea. ⁊ tanq̃ vas figuli cõfringes eos. Et nũc
reges intelligite. erudimini q̃ iudicatiſ trã. Ser-
uite dño in timore. ⁊ exultate ei cũ tremore.
Apprehẽdite diſciplinã: ne qñ iraſcat̃ dñs ⁊
pereatiſ de via iuſta. Cum exarſerit i breui ira
eiꝰ. bti oẽs q̃ ꝯfidũt in eo. Pſalmꝰ dauid
cũ fugeret a facie abſalon filij ſui. III

DOmine qḋ mĺtiplicati ſũt q̃ tribulãt
me: mĺti iſurgũt aduſũ me. Mĺti di-
cũt aie mee. nõ ẽ ſalꝰ ipi i deo eiꝰ. Tu
aũt dñe ſuſceptor meꝰ es. glĩa mea ⁊ exaltans
caput meũ. Uoce mea ad dñm clamaui. ⁊ ex
audiuit me de monte ſancto ſuo. Ego dormi-
ui ⁊ ſoporatꝰ ſum: ⁊ exurrexi qꝛ dñs ſuſcepit
me. Nõ timebo milia pp̃li circũdantiſ me exur
ge domine. ſaluum me fac deus meꝰ. Quoni
am tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi ſi-
ne cauſa: dentes peccatorũ contriuiſti. Do-
mini eſt ſalus. ⁊ ſuper populum tuum benedi
ctio tua. In finẽ in carminibꝰ. pſ dauid.

CUm inuocarem ex- IIII
audiuit me deus iuſticie mee: in tri-
bulatione dilataſti mihi. Miſerere
mei: ⁊ exaudi orationẽ meã. Filij hominũ vſ-
qꝫ quo graui corde: vt quid diligitis vani-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ta tem⁊ queritis mendacinm? Et ſcitote q̄m
mirificauit dn̄s ſanctum ſuum. dn̄s exaudiet
me cū clamauero ad eum. Iraſcimini et noli=
te peccare que dicitis in cordibus veſtris: ⁊
in cubilibus veſtris compungimini. Sacrifi
cate ſacrificium iuſticie ⁊ ſperate ī dn̄o multi
dicunt quis oſtendit nobis bona. Signatuz
eſt ſuper nos lumen vultus tui domine: dedi=
ſti leticiam in corde meo. A fructu frumenti
vini ⁊ olei ſui. multiplicati ſunt. In pace ī id/
ipſum. dormiam et requieſcam. Q̄m tu dn̄e
ſingulariter in ſpe cōſtituiſti me. In finem
pro ea que hereditatem conſequit̄. Pſalmus
dauid. V

VErba mea auribꝰ ꝑcipe dn̄e intellige
clamorē meū. Intende voci oratōis
mee. rex meꝰ ⁊ deus meus. Quoniaz
ad te orabo dn̄e: mane exaudies vocē meam.
Mane aſtabo tibi ⁊ videbo. quoniā non de=
us volens iniquitatez tu es. Neq̧ habitabit
iuxta te malignus: neq̧ ꝑmanebūt iniuſti an̄
oculos tuos. Odiſti om̄es qui opant̄ iniq̄ta
tem: perdes omēs qui loquunt̄ mendacium.
Uirum ſanguinum ⁊ doloſum abominabit̄
dominꝰ: ego autem in multitudine miſericor
die tue. Introibo in domum tuam: adorabo
ad templum ſanctum tuū in timore tuo. Do=
mine deduc me in iuſticia tua. ꝓpt̄ inimicos
meos dirige in cōſpectu tuo viam meā. Q̄m
non eſt in ore eorū veritas. cor eorum vanuz
eſt. Sepulcrum patens eſt guttur eorum: lin=
guis ſuis doloſe agebant: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus ſuis: ſm multitu
dinem impietatū eorum expelle eos: quoniā
irritauerūt te dn̄e. Et letent̄ omēs qui ſperāt
in te: in eternū exultabūt ⁊ habitabis in eis.
Et gloriabunt̄ in te omēs qui diligūt nomen
tuū. q̄m tu bn̄dices iuſto. Domine vt ſcuto
bone voluntatis tue coronaſti nos. In fi/
nem in carminibus ꝓ octaua. pſ̄ dauid.

DOmine ne in furore VI
tuo arguas me neq̧ in ira tua corripi
as me. Miſerere mei dn̄e q̄m infirmꝰ
ſum: ſana me domine. quoniā cōturbata ſunt
oſſa mea. Et anima mea turbata eſt valde. ſed
tu dn̄e vſq̧quo. Conuertere domine ⁊ eripe
animam meam: ſaluū me fac ꝓpter miſericor
diam tuam. Quoniā non eſt in morte qui me
mor ſit tui. in inferno autē quis confitebit̄ ti=
bi. Laboraui in gemitu meo: lauabo ꝑ ſingu
las noctes lectum meū. lachrymis meis ſtra/
tum meū rigabo. Turbatus eſt a furore ocu=
lus meꝰ. inueteraui inter omēs inimicos me/
os. Diſcedite a me omēs qui opamini iniq̄/
tatem. quoniā exaudiuit dn̄s vocez fletꝰ mei
Exaudiuit dominus deprecationem meam:
domiuus orationem meam ſuſcepit. Erube/
ſcant ⁊ conturbent̄ vehementer omēs inimi/
ci mei. cōuertant̄ ⁊ erubeſcant valde velocit̄
In finem pſalmus dauid quem cantauit
dn̄o ꝓ verbis chuſi filij gemini. VII

DOmine deus meus in te ſperaui: ſal/
uum me fac ex omnibus perſequen=
tibus me et libera me. Nequādo rapi
at vt leo animā meā dum nō eſt qui redimat
neq̧ q̄ ſaluum faciat. Domine deus meus ſi
feci iſtud: ſi eſt iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentibꝰ mihi mala: decidaz
merito ab inimicis meis inanis. Perſequat̄
inimicꝰ animā meā ⁊ cōprehendat et cōculcet
ī t̄ra vitā meā ⁊ gl̄iaz meā ī puluerē deducat.
Exurge dn̄e ī ira tua. ⁊ exaltare in finibꝰ īimi=
corū meorū. Et exurge dn̄e deus meꝰ in pre=
cepto quod mandaſti. et ſynagoga populorꝫ
circūdabit te. Et ꝓpter hanc in altum regre=
dere. dominus iudicat populos. Iudica me
domine ſm iuſticiam meam: ⁊ ſm innocenti=
am meam ſuꝑ me. Conſumet̄ nequicia pecca
torum. ⁊ diriges iuſtum ſcrutans corda et re=
nes deus. Iuſtum adiutorium meum a dn̄o
qui ſaluos facit rectos corde. Deus iudex iu
ſtus fortis ⁊ patiens: nunquid iraſcet̄ per ſin
gulos dies. Niſi cōuerſi fueritis gladiū ſuuz
vibrauit: arcū ſuum tetendit ⁊ parauit illum
Et ī eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ar=
dentibus effecit. Ecce parturit iniuſticiaz cō=
cepit dolorem et peperit iniquitatez. Lacum
aperuit ⁊ effodit eū: et incidit in foueam quā
fecit. Conuertet̄ dolor eius in caput eius. et
in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet.
Confitebor dn̄o ſm iuſticiam eius. ⁊ pſallaz
nomini dn̄i altiſſimi. In finē ꝓ torcularibꝰ
pſ̄ dauid. VIII

DOmine dominus noſter: q̄ȝ admira=
bile eſt nomen tuum in vniuerſa ter=
ra. Quoniam eleuata eſt magnificen=
tia tua ſuper celos. Ex ore infantium ⁊ lactē=
tium perfeciſti laudem propter inimicos tu=
os vt deſtruas inimicum ⁊ vltorem. Quoni=
am videbo celos tuos opera digitorum tuo=
rum lunam et ſtellas que tu fundaſti. Quid
eſt homo q̄ȝ memor es eius: aut filius homīs
quoniam viſitas eum? Minuiſti eum paulo
minus ab angelis gloria et honore coronaſti
eū: et conſtituiſti eum ſuper opera manuum
tuarum. Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius
oues ⁊ boues vniuerſas. inſuper ⁊ pecora cā
pi. Uolucres celi et piſces maris. qui peram
bulant ſemitas maris. Domine dominus no
ſter: q̄ȝ admirabile eſt nomen tuum in vniuer
ſa terra. In finem pro occultis filij ſpſalmꝰ
dauid. IX

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Confitebor tibi dñe in toto corde meo
narrabo oĩa mirabilia tua. Letabor
⁊ exultabo in te. pſallã nomini tuo al=
tiſſime. In cõuertendo inimicũ meũ retrorſũ
infirmabunt ⁊ ꝑibunt a facie tua. Qm̃ feciſti
iudiciũ meũ ⁊ cauſam meã. ſediſti ſuper thro=
num qui iudicas iuſticiaꝫ. Increpaſti gentes
⁊ perijt impiꝰ nomen eorũ deleſti in eternum:
⁊ i ſeculũ ſeculi. Inimici defecerũt framee in
finem: et ciuitates eorũ deſtruxiſti. Perijt me
moria eoꝝ cũ ſonitu. et dñs in eternũ ꝑmanet
Parauit in iudicio thronũ ſuũ ⁊ ipſe iudica/
bit orbem terre in equitate: iudicabit ꝑplos in
iuſticia. Et factus eſt dñs refugium pauperi
adiutor in oportunitatibꝰ in tribulatione. Et
ſperẽt in te qui nouerunt nomen tuũ: qm̃ non
dereliquiſti querẽtes te dñe. Pſallite dño q̃
habitat in ſyon: annunciate int̃ gentes ſtudia
eius. Qm̃ requirens ſanguineꝫ eorum recor=
datus eſt. nõ eſt oblitus clamorẽ pauperum.
Miſerere mei dñe: vide humilitatẽ meaꝫ de
inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis
vt annũciẽ oẽs laudationes tuas in portis fi/
lie ſyon. Exultabo in ſalutari tuo: infixe ſunt
gentes in interitu quem fecerunt. In laqueo
iſto quẽ abſconderũt. cõprehenſus ẽ pes eoꝝ
Cognoſcet dñs iudicia faciens: in opibꝰ ma=
nuũ ſuaꝝ cõphenſus eſt peccator. Cõuertã
tur pctõres in infernũ. oĩes gentes que obli
uiſcunt deum. Qm̃ non in finem obliuio erit
paupis. patientia pauperũ nõ ꝑibit in finem
Exurge dñe non confortet homo. iudicẽtur
gentes in conſpectu tuo. Conſtitue dñe legiſ=
latorem ſup eos. vt ſciant gentes qm̃ homĩes
ſunt. Vt q̃d domĩe receſſiſti longe: deſpicis in
oportunitatibꝰ in tribulatione. Dum ſuper/
bit impius incendit paup. cõprehendunt in
conſilijs quibꝰ cogitant. Qm̃ laudat pecca=
tor in deſiderijs aĩe ſue. ⁊ iniquꝰ bñdicit. Exa=
cerbauit dñm peccator: ſm̃ mltitudinẽ ire ſue
nõ queret. Nõ eſt deus in cõſpectu eius. inq̃
nate ſunt vie illius in oĩ tempe. Auferunt
iudicia tua a facie eius. oĩm inimicorũ ſuoruꝫ
dñabit. Dixit eñ in corde ſuo. non mouebor
a generatione in generationẽ ſine malo. Cuiꝰ
maledictiõe os plenuꝫ eſt ⁊ amaritudĩe et do/
lo. ſub lingua eius labor ⁊ dolor. Sedet in in
ſidijs cũ diuitibus in occultis vt interficiat i/
nocentẽ. Oculi eiꝰ in paupem reſpiciunt. inſi
diat in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua.
Inſidiat vt rapiat paupem. rapere paupem
dũ attrahit eũ. In laqueo ſuo humiliabit eũ
inclinabit ſe ⁊ cadet cuꝫ dominatꝰ fuerit pau/
perũ. Dixit eñ in corde ſuo oblitꝰ ẽ deꝰ: auer=
tit faciẽ ſuã ne videat in finẽ. Exurge dñe de=
us ⁊ exaltet manꝰ tua. ne obliuiſcaris paupe
rum. Propter quid irritauit impꝰ deũ dixit
eñ in corde ſuo nõ requiret. Vides qm̃ tu la/
borem ⁊ dolorẽ conſideras. vt tradas eos in
manus tuas. Tibi derelictus eſt pauper or/
phano tu eris adiutor. Cõtere brachiũ pecca
toris et maligni. queret pctm̃ illius ⁊ non in/
ueniet: dñs regnabit in eternũ ⁊ in ſeculũ ſe/
culi. ꝑibitis gentes de terra illius. Deſideriũ
pauperũ exaudiuit dñs: p̃parationeꝫ cordis
eoruꝫ audiuit auris tua. Iudicare pupillo ⁊
humili: vt non apponat vltra magnificare ſe
homo ſuper terram. In finem pſalmus da
uid. X
In dño confido quõ dicitis anime mee
tranſmigra in montem ſicut paſſer.
Quoniã ecce peccatores intenderũt
arcum: parauerũt ſagittas ſuas in pharetra
vt ſagittent in obſcuro rectos corde. Quoni/
am q̃ perfeciſti deſtruxerũt. iuſtus autem q̃d
fecit? Dominus in templo ſancto ſuo. domi/
nus in celo ſedes eius. Oculi eiꝰ in pauperē
reſpiciunt: palpebre eiꝰ interrogãt filios ho/
minũ. Dñs interrogat iuſtũ ⁊ impiũ: qui aũt
diligit iniquitatẽ odit animã ſuam. Pluet ſu=
per peccatores laqueos. ignis ⁊ ſulphur ⁊ ſpi
ritus ꝓcellaꝝ pars calicis eoruꝫ. Quoniã iu=
ſtus dñs ⁊ iuſticias dilexit: eq̃tateꝫ vidit vul=
tus eiꝰ. In fineꝫ pſ̃ dauid ꝓ octaua. XI
Saluum me fac domine quoniam de/
fecit ſanctus. quoniaꝫ diminute ſunt
veritates a filijs hominum. Vana lo
cuti ſunt vnuſquiſq; ad proximum ſuum. la/
bia doloſa in corde et corde locuti ſunt. Di/
ſperdat dominꝰ vniuerſa labia doloſa. et lin=
guam magniloquam. Qui dixerunt: linguaꝫ
noſtram magnificabimus. labia noſtra a no/
bis ſunt. quis noſter dominus eſt? Propter
miſeriam inopum et gemitum pauperũ nunc
exurgam dicit dominus. Ponam in ſalutari
fiducialiter agam in eo. Eloquia domini elo
quia caſta. argentũ igne examinatum: proba=
tum terre purgatum ſeptupluꝫ. Tu domine
ſeruabis nos et cuſtodies nos: a generatione
hac in eternũ. In circuitu impij ambulãt. ſm̃
altitudinem tuã multiplicaſti filios hominũ.
In finẽ pſ̃ dauid. XII
Vſq; quo domine obliuiſceris me in fi
nem. vſq; quo auertis faciẽ tuã a me.
Quãdiu ponam conſilia in aĩa mea
dolorẽ in corde meo ꝑ diem. Vſq; quo exalta
bitur inimicꝰ meus ſup me? reſpice ⁊ exaudi
me dñe deus meus. Illumina oculos meos.
ne vnq̃ obdormiã in morte. neq̃n dicat inimi
cus meus p̃ualui aduſus euꝫ. Qui tribulant
me exultabunt ſi motus fuero: ego autẽ in mi
ſericordia tua ſperaui. Exultabit cor meũ in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſalutari tuo. cãtabo dño q̄ bona tribuit mihi.
et pſallã nomini dñi altiſſimi. In finem pſ̄
XIII
dauid.
Dixit inſipiẽs in corde ſuo: nõ ẽ deus
Corrupti ſunt ⁊ abominabiles facti
ſunt in ſtudijs ſuis. nõ eſt q̄ faciat bo
nũ nõ ẽ vſq3 ad vnũ. Dñs d̃ celo ꝓſpexit ſup
filios hoim. vt videat ſi ẽ itelligẽs aut req̄rẽs
deu3. Oẽs declinauerũt ſil̃ inutiles facti ſunt.
nõ ẽ q̄ faciat bonu3. nõ ẽ vſq3 ad vnũ. Sepul
crum patens ẽ guttur eoꝝ. liguis ſuis doloſe
agebãt. venenũ aſpidũ ſb labijs eoꝝ. Quoꝝ
os maledictiõe ⁊ amaritudie plenu3 eſt. velo
ces pedes eoꝝ ad effundẽdu3 ſanguinẽ. Con
tritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ. ⁊ viã pacl non
cognouerunt: nõ eſt timoꝛ dei añ oculos eoꝝ
Nõne cognoſcẽt oẽs q̄ opant̃ iiq̄tatatẽ q̄ de-
uoꝛãt plebẽ meã ſic eſcã panis? Dñm nõ iuo/
cauerunt: illic trepidauerunt timoꝛe vbi nõ
erat timoꝛ. Qm̃ dñs in generatiõe iuſta ẽ. ꝯſi
liu3 iopis ꝯfudiſtis qm̃ dñs ſpes eiꝰ ẽ. Quis
dabit ex ſyon ſalutare iſrl̃: cum aũterit dñs ca
ptiuitatem plebis ſue exultabit iacob ⁊ letabi
tur iſrl̃. In finem pſ̄ dauid. XIIII
Domine q̄s habitabit i tabnaculo tuo
aut q̄s req̄eſcet i mõte ſcõ tuo? Qui i/
gredit̃ ſine macula. ⁊ opat̃ iuſticia3.
Qui loq̄t̃ ꝟitatẽ i corde ſuo. q̄ nõ egit dolu3 i
lingua ſua. Nec fecit ꝓxio ſuo malu3 ⁊ opꝓꝛo/
briũ non accepit adũſus ꝓximos ſuos. Ad
nihilum deductus eſt i ꝯſpectu eius malignꝰ
timentes aũt dñm gl̃ificat. Qui iurat ꝓximo
ſuo ⁊ nõ decipit. q̄ pecuniã ſuam nõ dedit ad
vſuram ⁊ munera ſua inocentes non accepit.
Qui facit hec. nõ mouebit̃ ineternũ. Titu
XV
li inſcriptio ipi dauid.
Conſerua me dñe qm̃ ſperaui i te. di/
xi dño deꝰ meꝰ es tu. qm̃ bonoꝝ meo
ru3 nõ eges. Sãctꝭ q̄ ſũt i t̃ra eiꝰ: miri
ficauit oẽs volũtates meas i eis. Multiplica-
te ſũt infirmitates eoꝝ. poſtea accelerauerũt.
Nõ ꝯgregabo cõuenticula eoꝝ de ſanguini/
bus. nec memoꝛ ero noim eoꝛu3 ꝑ labia mea.
Dñs ps hereditatꝭ mee ⁊ calicis mei: tu es q̄
reſtitues hereditatem meã mihi. Funes ceci/
derunt mihi i p̃clarꝭ: etẽim hereditas mea pre-
clara ẽ mihi. Bñdicã dñm q̄ tribuit mihi itel
lectũ: inſup ⁊ vſq3 ad noctẽ icrepuerũt me re/
nes mei. Prouideba3 dñm i ꝯſpectu meo ſp̱:
qm̃ a dextrꝭ ẽ mihi ne cõmouear. Propt̃ hoc
letatu3 eſt coꝛ meũ ⁊ exultauit ligua mea: inſu
per ⁊ caro mea req̄eſcet in ſpe. Qm̃ nõ derelin
ques aiam mea3 in iferno nec dabis ſcm̃ tuu3
videre coꝛruptionem. Notas mihi feciſti vi-
as vite. adimplebis me leticia cu3 vultu tuo
delectatiões in dextera tua vſq3 in finem

Oratio dauid. XVI
Exaudi dñe iuſticiã meã: intẽde deꝑ/
catõe3 meã. Auribꝰ ꝑcipe orõnẽ meã
nõ i labijs doloſis. De vultu tuo iudi
ciũ meũ ꝓdeat: oculi tui videãt eq̄tatẽ. Pro
baſti coꝛ meũ ⁊ viſitaſti nocte: igne me exami
naſti ⁊ nõ ẽ iuẽta i me iniq̄tas. Ut nõ loq̄t̃ os
meum opa hoim. ꝓpt̃ ꝟba labioꝛũ tuoꝝ ego
cuſtodiui vias duras. Perfice greſſus meos
in ſemitis tuis. vt nõ moueant̃ veſtigia mea.
Ego clamaui qm̃ exaudiſti me deus. inclina
aurẽ tuam mihi ⁊ exaudi ꝟba mea. Mirifi/
ca miſericoꝛdias tuas: q̄ ſaluos facis ſperãtes i
te. A reſiſtẽtibus dextere tue cuſtodi me. vt
pupillã oculi. Sub vmbꝛa alaꝝ tuarũ ꝓtege
me. a facie impioꝝ q̄ me afflixerunt. Inimici
mei aiam meã circũdederũt adipẽ ſuũ ꝯcluſe-
rũt: os eoꝛũ locutũ ẽ ſuꝑbiã. Proijciẽtes me
nũc circũdederũt me. oculos ſuos ſtatuerunt
declinare in terrã. Suſceperũt me ſic leo para-
tus ad p̃dã: ⁊ ſicut catulꝰ leonis habitans in
abditis. Exurge dñe p̃ueni eũ ⁊ ſupplanta eũ
eripe aiam mea3 ab ipio. frameã tuã ab iimicꝭ
manꝰ tue. Dñe a paucis de terra diuide eos i
vita eoꝝ. ⁊ de abſcõditis tuis adimpletus ẽ
vent̃ eoꝝ. Saturati ſunt filijs. ⁊ diuiſerũt reli
quias ſuas paruulis ſuis. Ego autem in iu-
ſticia apparebo cõſpectui tuo: ſatiaboꝛ cu3
apparuerit gloꝛia tua. In finẽ puero dñi da
uid q̄ locutus eſt dño verba cantici huius in
die q̄ eripuit eum dñs de manu oim inimico/
rum eius. ⁊ de manu ſaul. et dixit. XVII
Diligã te dñe foꝛtitudo mea. dñs fir-
mamentũ meũ et refugiũ meũ ⁊ libe/
ratoꝛ meus. Deus meꝰ adiutoꝛ meꝰ
⁊ ſperabo in eu3. Protectoꝛ meus ⁊ coꝛnu ſa
lutis mee: ⁊ ſuſceptoꝛ meus. Laudans iuoca
bo dñm. et ab inimicis meis ſaluꝰ ero. Circun
dederunt me doloꝛes moꝛtis. ⁊ toꝛrentes iniq̄/
tatis cõturbauerunt me. Doloꝛes inferni cir-
cũdederunt me. p̃occupauerũt me laq̄i moꝛtꝭ
In tribulatiõe mea inuocaui dñm. ⁊ ad deu3
meum clamaui. Et exaudiuit de tẽplo ſancto
ſuo voce3 meã ⁊ clamoꝛ meus in ꝯſpectu eiuſ
introiuit in aures eiꝰ. Cõmota eſt ⁊ ꝯtremuit
terra: fundamenta montium conturbata ⁊ cõ
mota ſunt. qm̃ iratus eſt eis. Aſcendit fumus
in ira eius. ⁊ ignis a facie eius exarſit: carbo/
nes ſucc enſi ſunt ab eo. Inclinauit celos ⁊ de
ſcendit: ⁊ caligo ſub pedibus eius. Et aſcen/
dit ſuꝑ cherubin ⁊ volauit: volauit ſuper pẽ-
nas ṽtoꝝ. Et poſuit tenebꝛas latibulu3 ſu-
nas ṽtoꝝ. Et poſuit tenebꝛas latibulu3 ſu-
um in circũitu eius tabernaculũ eiꝰ. tenebꝛo/
ſa aqua in nubibus aeris. Pꝛe fulgoꝛe i ꝯſpe
ctu eius nubes tranſierũt. grãdo ⁊ carbones
ignis. Et intonuit de celo dñs. et altiſſimus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dedit vocē ſuã. grando ⁊ carbones ignis. Et
imiſit ſagittas ſuas et diſſipauit eos. fulgura
multiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos. Et apparuerūt
fontes aquarũ: ⁊ reuelata ſūt fundamēta orbꝭ
terrarum. Ab increpatiōe tua dñe. ab iſpiratiōe
ſpũs ire tue. Miſit de ſũmo ⁊ accepit me. et
aſſũpſit me de aq̃s multis. Eripuit me de ſini-
micis meis fortiſſimis ⁊ ab his q̃ oderũt me
qm̃ ꝯfortati ſunt ſup me. Preuenerunt me in
die afflictiōis mee. ⁊ factꝰ ē dñs ꝓtector meꝰ
Et eduxit me in latitudinē: ſaluũ me fecit qm̃
voluit me. Et retribuet mihi dñs ſm̃ iuſticiã
meã: et ſm̃ puritatē manuum mearum retribuet
mihi. Quia cuſtodiui vias dñi: nec ipie geſſi
a deo meo. Qm̃ oia iudicia eius in cõſpectu
meo: ⁊ iuſticias eius nõ repuli a me. Et ero i-
maculatus cum eo. ⁊ obſeruabo me ab iniq̃tate
mea. Et retribuet mihi dñs ſm̃ iuſticiã meã:
⁊ ſm̃ puritatē manuũ mearũ in cõſpectu ocu
lorũ eius. Cũ ſancto ſanctꝰ eris. ⁊ cũ viro ino
cēte innocēs eris. Et cũ electo electꝰ eris. et cum
ꝑuerſo ꝑuerteris. Qm̃ tu ꝑplm̃ humilē ſaluum
facies. et oculos ſupborũ hũiliabis. Qm̃ tu il-
luminas lucernã meã dñe. deus meꝰ illumina
tenebras meas. Qm̃ i te eripiar a tēptatione:
et in deo meo tranſgrediar murũ. Deus meꝰ
ipolluta via eius. eloq̃a dñi igne examinata
ꝓtector eſt oium ſperantium in ſe. Qm̃ q̃s deꝰ
p̃ter dñm. aut q̃s deus p̃ter deum nr̃m. Deus
q̃ p̃cinxit me vtute. et poſuit imaculatã viam
meã. Qui ꝑfecit pedes meos tanq̃ ceruorum
⁊ ſup excelſa ſtatuens me. Qui docet manus
meas ad p̃liũ. ⁊ poſuiſti vt arcũ ereũ brachia
mea. Et dediſti mihi ꝓtectionē ſalutis tue. et
dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua cor
rexit me in finē. ⁊ diſciplina tua ipa me doce-
bit. Dilataſti greſſus meos ſubtus me. et nõ
ſunt infirmata veſtigia mea. Perſequar inimi
cos meos et cõprehendã illos: ⁊ nõ cõuertar
donec deficiant. Cõfringã illos nec poterunt
ſtare. cadēt ſubtus pedes meos. Et p̃cinxiſti
me vtute ad bellum: et ſupplantaſti inſurgētes
in me ſubtus me. Et inimicos meos dediſt i
mihi dorſum et odientes me diſperdidiſti. Cla
mauerunt nec erat q̃ ſaluos faceret ad dñm.
nec exaudiuit eos. Et cõminuã eos vt pulue
rem ante faciē venti. vt lutũ platearum delebo
eos. Eripies me de ꝯtradictionibus ꝑpli: ꝯſti
tues me in caput gentium. Populus quē non
cognoui ſeruiuit mihi. in auditu auris obediuit
mihi. Filij alieni mētiti ſũt mihi. filij alieni in-
ueterati ſunt. et claudicauerũt a ſemitis ſuis.
Uiuit dñs ⁊ bñdictꝰ deꝰ meꝰ. ⁊ exaltetur deus
ſalutis mee. Deus q̃ das vīdictas mihi ⁊ ſub-
dis ꝑplos ſub me. liberator meus de iimicis meis
iracũdis. Et ab iſurgētibus i me exaltabis me
a viro iniq̃ eripies me. Propterea ꝯfitebor tibi
i natiōibus dñe. ⁊ noi tuo pſalmũ dicã. Ma
gnificãs ſalutes regis eius. ⁊ faciēs miſericordi
am chriſto ſuo dauid. ⁊ ſemini eius vſq̃ in ſe-
culũ. In finē pſ̃ dauid. XVIII
Celi enarrãt gloriã dei. ⁊ opa manuũ
eius annũciat firmamētũ. Dies diei
eructat vbũ. et nox nocti indicat ſcie-
tiã. Nõ ſunt loq̃le neq̃ ſmões. q̃rũ nõ audiã-
tur voces eorum. In omnē terram exiuit ſonus
eorum: et in fines orbis tre vba eorum. In ſole po
ſuit tabernaculũ ſuum. et ipe tanq̃ ſpõſus ꝓce
dens de thalamo ſuo. Exultauit vt gigas ad
currēdã viam. a ſũmo celo egreſſio eius. Et oc
curſus eiꝰ vſq̃ ad ſũmum eius. nec ē q̃ ſe abſcõ
dat a calore eius. Lex dñi imaculata ꝯuertēs
aias: teſtimoniũ dñi fidele ſapientiã p̃ſtãs ꝑ-
uulis. Iuſticie dñi recte letificãtes corda p̃ce
ptum dñi lucidũ illuminãs oc'los. Timor dñi
ſanctus ꝑmanēs in ſeculum ſeculi: iuſticia dñi
vera iuſtificata in ſemetipa. Deſiderabilia ſu
per aurum ⁊ lapidē p̃cioſum multũ: ⁊ dulciora
ſup mel ⁊ fauũ. Etenĩ ſeruus tuus cuſtodit ea
in cuſtodiēdis illis retributio m'lta. Delicta
q̃s intelligit: ab occultis meis mũda me. ⁊ ab
alienis pce ſeruo tuo. Si mei nõ fuerint dñati
tũc imaculatus ero ⁊ emũdabor a delicto ma-
ximo. Et erũt vt cõplaceãt eloq̃a oris mei. et
meditatio cordis mei in in cõſpectu tuo ſemꝑ
Dñe adiutor meus. et redēptor meus. In
finē pſalmus dauid. XIX
Exaudiat te dñs i die tribulatõis ꝓte-
gat te nomē dei iacob. Mittat tibi au
xilium d̃ ſctõ. ⁊ de ſyon tueatur te. Me-
mor ſit ois ſacrificij tui. ⁊ holocauſtũ tuũ pin
gue fiat. Tribuat tibi ſm̃ cor tuũ. ⁊ oē ꝯſilium
tuum ꝯfirmet. Letabimur in ſalutari tuo. et i
noie dei nr̃i magnificabimur. Impleat dñs
oēs petitiōes tuas. nunc cognoui qm̃ ſaluũ fecit
dñs chriſtũ ſuum. Exaudiet illum de celo ſcõ
ſuo. i potētatibꝰ ſalus dextere eius. Hi i curri
bꝰ ⁊ hi i eq̃s. nos aũt i noie dñi dei nr̃i iuocabi
mus. Ipi obligati ſũt ⁊ ceciderũt. nos ãt ſur-
rexīmꝰ ⁊ erecti ſumꝰ. Dñe ſaluũ fac regē et ex-
audi nos i die q̃ iuocauerīꝰ te. In finē pſ̃ dd.
Domine in vtute tua letabitur XX
rex. ⁊ ſup ſalutare tuum exultabit ve-
hementer. Deſideriũ cordis eiꝰ tribuiſ-
ti ei: ⁊ volũtate labiorum eius nõ fraudaſti eum
Qm̃ p̃ueniſti eũ in bñdictiōibus dulcedinis
poſuiſti in capite eius coronam de lapide p̃ci
oſo. Uitam petijt a te ⁊ tribuiſti ei longitudi-
nem dierum in ſeculum et in ſeculum ſeculi.
Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriã
⁊ magnum decorē impones ſuper eum. Qm̃
dabis eum in bñdictionem in ſeculum ſeculi.

letificabis eũ in gaudio cũ vultu tuo. Quoni
am rex ſperat in dño: ⁊ in miſericordia altiſſi-
mi nõ cõmouebit. Inueniat manꝰ tua oĩbus
inimicis tuis: dextera tua inueniat oẽs qui te
oderunt. Pones eos vt clibanũ ignis in tpe
vultꝰ tui: dñs ĩ ira ſua ꝯturbabit eos et deuo-
rabit eos ignis. Fructum eoꝝ de terra pdes
⁊ ſemẽ eoꝝ a filijs hoĩm. Qm̃ declinauerunt
in te mala: cogitauerunt ꝯſilia que non potue
runt ſtabilire. Qm̃ pones eos dorſum: in reli
quijs tuis p̃parabis vultum eorũ. Exaltare
dñe in virtute tua: cantabimꝰ et pſallemꝰ vir-
tutes tuas. In finẽ pſ̃ dauid ꝓ ſuſceptiõe
matutina. XXI

Deus deꝰ meꝰ reſpice in me: quare me
dereliq̃ſti: longe a ſalute mea ṽba de-
lictorum meorũ. Deꝰ meꝰ clamabo p
diem ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte et nõ ad inſipien
tiam mihi. Tu aũt ĩ ſancto habitas: laus iſrl.
In te ſperauerũt pr̃es nr̃i: ſperauerũt ⁊ libe-
raſti eos. Ad te clamauerũt et ſalui facti ſunt:
in te ſperauerũt ⁊ nõ ſunt cõfuſi. Ego aũt ſũ
vermis ⁊ nõ hõ: opprobriũ hoĩm ⁊ abiectio
plebis. Oĩes vidẽtes me deriſerũt me: locu
ti ſunt labijs ⁊ mouerũt caput. Sperauit ĩ do
mino eripiat eũ: ſaluũ faciet eũ qm̃ vult eum.
Qm̃ tu es q̃ extraxiſti me de vẽtre: ſpes mea
ab vberibꝰ matris mee: in te piectꝰ ſum ex vte-
ro. De ventre matris mee deꝰ meus es tu: ne
diſceſſeris a me. Qm̃ tribulatio ꝓxima eſt: et
nõ eſt q̃ adiuuet. Circũdederũt me vituli mul
ti tauri pingues obſederũt me. Aperuerunt
ſup me os ſuũ: ſicut leo rapiẽs ⁊ rugiens. Si
cut aqua effuſus ſum: ⁊ diſp̃ſa ſunt oĩa oſſa
mea. Factũ eſt cor meũ tanq̃ȝ cera liqueſcẽs:
in medio ventris mei. Aruit tanq̃ȝ teſta ṽtus
mea et lingua mea adheſit faucibꝰ meis. et in
puluerẽ mortis deduxiſti me. Qm̃ circũde-
derũt me canes multi. ꝯciliũ malignãtiũ obſe
dit me. Foderũt manꝰ meas et pedes meos:
dinumerauerunt oĩa oſſa mea. Ipi ṽo ꝯſi-
derauerũt ⁊ inſpexerũt me: diuiſerũt ſibi ve-
ſtimenta mea ⁊ ſup veſtem meã miſerũt ſortẽ.
Tu aũt dñe ne elongaueris auxiliũ tuũ a me
ad defenſionẽ meã ꝯſpice. Erue a framea de-
us animã meã: ⁊ de manu canis vnicã meam
Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibꝰ vnicorni
um humilitatẽ meã. Narrabo nomẽ tuũ fra-
tribꝰ meis: in medio eccleſie laudabo te. Qui
timetis dñm laudate eum: vniuerſum ſemen
iacob glorificate eũ. Timeat eũ oẽ ſemẽ iſrl
qm̃ nõ ſpreuit neq̃ȝ deſpexit dep̃cationẽ pau-
peris. Nec auertit faciẽ ſuã a me: ⁊ cũ clama-
rem ad eũ exaudiuit me. Apud te laus mea ĩ
eccleſia magna: vota mea reddã in ꝯſpectu ti
mẽtiũ eũ. Edent paupes ⁊ ſaturabunt ⁊ lau-
dabũt dñm q̃ requirunt eũ: viuẽt corda eorũ in
ſeculũ ſeculi. Reminiſcent ⁊ ꝯuertent ad do
minũ: vniuerſe fines terre. Et adorabũt in cõ
ſpectu eiꝰ vniuerſe familie gentiũ. Qm̃ dñi ẽ
regnũ: ⁊ ipſe dñabit gentiũ. Mãducauerũt
et adorauerũt oẽs pingues terre in conſpe-
ctu eius cadẽt oẽs q̃ deſcendũt in terrã. Et
aĩa mea illi viuet. ⁊ ſemen meũ ſeruiet ipi. An-
nunciabit dño generatio ventura: ⁊ annunci
abunt celi iuſticiã eius: pplo q̃ naſcet quẽ fe-
cit dñs. Pſalmus dauid. XXII

Dominꝰ regit me et nihil mihi deerit:
in loco paſcue ibi me collocauit. Su-
per aquã refectiõis educauit me. ani-
mã meã cõuertit. Deduxit me ſup ſemitas iu-
ſticie: ꝓpter nomen ſuũ. Nã ⁊ ſi ambulauero
in medio vmbre mortis nõ timebo mala: qm̃
tu mecũ es. Virga tua ⁊ baculꝰ tuꝰ: ipa me cõ
ſolata ſunt. Paraſti in cõſpectu tuo menſam
aduerſus eos q̃ tribulant me. Impinguaſti ĩ
oleo caput meũ: et calix meꝰ inebriãs q̃ȝ p̃cla-
rus eſt. Et miſericordia tua ſubſequet me om-
nibꝰ diebꝰ vite mee. Et vt ihabitem in domo
dñi: in longitudine dieꝝ. Pſalmus dauid
in prima ſabbati. XXIII

Domini eſt t̃ra et plenitudo eiꝰ orb ter
rarũ ⁊ vniũſi q̃ habitant in eo. Quia
ipſe ſup maria fundauit eũ. ⁊ ſup flu-
mina p̃parauit eũ. Quis aſcendet in montem
dñi: aut q̃s ſtabit in loco ſcõ eiꝰ? Innocẽs ma
nibꝰ ⁊ mũdo corde: q̃ nõ accepit in vano ani-
mam ſuam nec iurauit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet bñdictionẽ a dño: ⁊ miſericordi
am a deo ſalutari ſuo. Hec eſt generatio que-
rentiũ eũ: querẽtiũ faciẽ dei iacob. Attolli-
te portas p̃ncipes vr̃as ⁊ eleuamini porte eterna
les: et introibit rex glorie. Quis eſt iſte rex
glie: dñs fortis ⁊ potẽs dñs potẽs ĩ plio. Attol
lite portas p̃ncipes vr̃as ⁊ eleuãini porte eter
nales ⁊ introibit rex glie. Quis ẽ iſte rex glie:
dñs ṽtutũ ipe ẽ rex glie. In finẽ pſ̃ dauid.
XXIIII

Ad te dñe leuaui aĩam meã
deꝰ meꝰ in te ꝯfido nõ erubeſcam. Ne-
q̃ȝ irrideant me inimici mei: etenĩ vni
uerſi q̃ ſuſtinẽt te nõ ꝯfundent. Confundant
oẽs iniq̃ agentes: ſupuacue. Vias tuas do
mine dmõſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua ⁊ doce me. quia tu
es ſaluator meus: ⁊ te ſuſtinui tota die. Remi
niſcere miſerationũ tuarũ dñe: ⁊ miſericordi-
arũ tuarũ que a ſeculo ſunt. Delicta iuuentu
tis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris.
Scdm miſericordiã tuã memẽto mei tu: ꝓpt
bonitatẽ tuã dñe. Dulcis ⁊ rectus dñs. pro-
pter hoc legem dabit deliquẽtibꝰ in via. Di-
riget mãſuetos ĩ iudicio: docebit mites vias

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuas. Uniuerſe vie dñi miſericordia ⁊ veritas
requirentibꝰ teſtamentũ eiꝰ ⁊ teſtimonia eiꝰ.
Propter nomẽ tuũ dñe ꝓpitiaberis peccato
meo: multũ eſt eñ. Quis eſt homo qui timet
dñm: legẽ ſtatuit ei in via quã elegit. Aia eiꝰ
in bonis demorabit̃: ⁊ ſemen eiꝰ hereditabit
terrã. Firmamẽtũ ẽ dñs timẽtibꝰ eũ: ⁊ teſta=
mẽtũ ipſiꝰ vt manifeſtet̃ ill'. Oculi mei ſemꝑ
ad dñm: qm̃ ipẽ euellet de laqueo pedes me=
os. Reſpice in me ⁊ miſerere mei: qꝛ vnicꝰ et
pauꝑ ſum ego. Tribulatiões cordis mei mul
tiplicate ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.
Uide humilitatẽ meã ⁊ laborẽ meũ: ⁊ dimit=
te vniũſa delicta mea. Reſpice inimicos me=
os qm̃ multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderũt
me. Cuſtodi aiam meã ⁊ erue me: non erube=
ſcam qm̃ ſperaui in te. Innocẽtes ⁊ recti ad=
heſerunt mihi qꝛ ſuſtinui te. Libera deus iſrl̃
ex oibꝰ tribulatiõibꝰ ſuis. Pſ̃ dd̃. XXV

Iudica me dñe qm̃ ego in innocentia
mea ingreſſus ſum: ⁊ in dño ſperans
nõ infirmabor. Proba me dñe ⁊ tem
pta me: vre renes meos ⁊ cor meũ. Qm̃ mia
tua añ oculos meos eſt: ⁊ cõplacui in verita=
te tua. Nõ ſedi cũ cõcilio vanitatis: ⁊ cũ ini=
qua gerẽtibꝰ nõ itroibo. Odiui eccleſiã mali
gnantiũ: ⁊ cũ impijs nõ ſedebo. Lauabo int̃
innocẽtes manꝰ meas: ⁊ circũdabo altare tu=
um dñe. Ut audiã vocẽ laudis: ⁊ enarrẽ vni
uerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decorẽ domꝰ
tue: ⁊ locũ habitatiõis glĩe tue. Ne ꝑdas cuꝫ
impijs deꝰ aiam meã: ⁊ cũ viris ſanguinũ vi=
tam meã. In quorũ manibꝰ iniquitates ſunt
dextera eorũ repleta eſt muneribꝰ. Ego autẽ
i innocẽtia mea ingreſſus ſũ: redime me ⁊ mi/
ſerere mei. Pes eñ meꝰ ſtetit in directo: in ec
cleſijs bñdicã te dñe. In finẽ pſ̃ dauid pri
uſq̃ liniretur. XXVI

Dominꝰ illuminatio mea ⁊ ſalꝰ mea
quem timebo. Dñs ꝓtector vite
mee: a quo trepidabo. Dũ appro
piant ſuꝑ me nocẽtes: vt edãt car/
nes meas. Qui tribulãt me inimici mei: ipi i
firmati ſunt ⁊ ceciderũt. Si cõſiſtant aduerſũ
me caſtra: nõ timebit cor meũ. Si exurgat ad
uerſum me ꝑliũ: in h̃ ego ſperabo. Unã petij
a dño hanc requirã: vt inhabitẽ in domo do
mini oibꝰ diebꝰ vite mee. Ut videã volunta=
tem dñi: ⁊ viſitẽ templũ eius. Qm̃ abſcondit
me in tabernaculo ſuo in die malorum: ꝓtexit
me in abſcõdito tabernaculi ſui. In petra ex=
altauit me: ⁊ nũc exaltauit caput meũ ſuꝑ ini
micos meos. Circũiui ⁊ imolaui in tabnacl'o
eius hoſtiã vociferatiõis cantabo ⁊ pſalmuꝫ
dicã dño. Exaudi dñe vocem meã q̃ clamaui
ad te: miſere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor
meũ exq̃ſiuit te facies mea: faciẽ tuã dñe req̃=
rã. Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines in
ira a ſuo tuo. Adiutor meus es tu ne derelin
q̃s me: neq̃ deſpicias me deꝰ ſalutaris meꝰ.
Qm̃ pr̃ meꝰ ⁊ mr̃ mea dereliq̃rũt me: dñs aũt
aſſumpſit me. Legẽ pone mihi dñe i via tua:
⁊ dirige me in ſemita recta ꝓpt̃ inimicos me/
os. Ne tradideris me in aĩas tribulantiũ me.
qm̃ inſurrexerũt in me teſtes iniq̃: ⁊ mẽtita ẽ
iniquitas ſibi. Credo videre bona dñi in t̃ra
viuentiũ. Expecta dñm viriliter age: ⁊ ꝯfor=
tet̃ cor tuũ ⁊ ſuſtine dñm. Pſ̃ ipi dauid.

Ad te dñe clamabo deꝰ meꝰ XXVII
ne ſileas a me: ne qñ taceas a me ⁊ aſ=
ſimilabor deſcẽdentibꝰ in lacũ. Exau
di dñe vocẽ oratiõis mee dũ oro ad te: dũ ex=
tollo manꝰ meas ad tẽplũ ſcm̃ tuũ. Ne ſimul
tradas me cũ pctõribꝰ: ⁊ cũ oꝑantibꝰ iniq̃ta=
tẽ ne ꝑdas me. Qui loquunt̃ pacẽ cũ ꝓximo
ſuo: mala aũt i cordibꝰ eoꝝ. Da illis ſm̃ oꝑa
eorũ: ⁊ ſm̃ neq̃tiã adinuẽtionũ ipoꝝ. Scd̃m
oꝑa manuũ eoꝝ tribue illis: redde retributi=
onẽ eoꝝ ipis. Qm̃ nõ intellexerũt oꝑa dñi ⁊
in oꝑa manuũ eiꝰ: deſtrue illos ⁊ nõ edificab̃
eos. Bñdictꝰ dñs qm̃ exaudiuit vocẽ depre=
cationis mee. Dñs adiutor meꝰ ⁊ ꝓtector me
us: ⁊ in ipſo ſperauit cor meũ ⁊ adiutꝰ ſũ. Et
refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea ꝯfite=
bor ei. Dñs fortitudo plebis ſue: ⁊ protector
ſaluationũ chriſti ſui eſt. Saluũ fac ꝑpl'm tuũ
dñe ⁊ bñdic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extol
le illos vſq̃ in eternum Pſ̃ dauid in con=
ſummatione tabernaculi. XXVIII

Afferte dño filij dei: afferte dño filios
arietũ. Afferte dño gloriã ⁊ honorem
afferte dño gloriã nomini eiꝰ: adora/
te dñm in atrio ſcõ eiꝰ. Uox dñi ſuꝑ aq̃s: deꝰ
maieſtatꝭ intonuit: dñs ſuꝑ aq̃s mltas. Uox
dñi in ꝟtute: vox dñi in magnificentia. Uox
dñi ꝯfringẽtꝭ cedros: ⁊ ꝯfringet dñs cedros
libani. Et cõminuet eas tanq̃ vitulũ libani:
⁊ dilectꝰ queadmodũ filiꝰ vnicornium. Uox
dñi int̃cidẽtꝭ flamã ignis: vox dñi cõcutiẽtis
deſertũ ⁊ cõmouebit dñs dſertũ cades. Uox
dñi ꝑparãtis ceruos ⁊ reuelabit ꝯdenſa: ⁊ in
templo eiꝰ oẽs dicẽt gloriã. Dñs diluuiũ iha
bitare facit: ⁊ ſedebit dñs rex in et̃num. Dñs
ꝟtutẽ ꝑpl'o ſuo dabit: dñs bñdicet ꝑpl'o ſuo in
pace. Pſalmꝰ cãtici i dedicatõe domꝰ dd̃.

Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepi/ XXIX
ſti me: nec delectaſti inimicos meos
ſuꝑ me. Dñe deꝰ meꝰ clamaui ad te: ⁊
ſanaſti me. Dñe eduxiſti ab iferno aĩaꝫ meã:
ſaluaſti me a deſcẽdentibꝰ in lacum. Pſallite
dño ſci eiꝰ: ꝯfitemi mẽorie ſcitatꝭ eiꝰ. Qm̃ ira
in idignatõe eiꝰ: ⁊ vita i volũtate eiꝰ. Ad ve=

ſperū demorabiꝉ fletꝰ: ⁊ ad matutinū leticia.
Ego aūt dixi in abūdantia mea: nō mouebor
in eternū. Dñe in voluntate tua: pſtitiſti de=
cori meo ɥtutem. Auertiſti faciē tuā a me: et
factꝰ ſum ꝯturbatꝰ. Ad te dñe clamabo: ⁊ ad
deū meū depcabor. Que vtilitas in ſanguine
meo: dū deſcēdo in corruptionē. Nūquid cō
fitebiꝉ tibi puluis: aut annūciabit ɥitatē tuā
Audiuit dñs ⁊ miſertꝰ ē mei: dñs factꝰ ē adiu
tor meus. Cōuertiſti planctū meū in gaudiū
mihi. ꝯſcidiſti ſaccū meū ⁊ circumdediſti me
leticia. Ut cantet tibi gloria mea ⁊ nō cōpun
gar: dñe deꝰ meꝰ in eꝛnū cōfitebor tibi. In
finē pſalmus dauid p extaſi. XXX

In te dñe ſperaui nō ꝯfundar in eter=
num. in iuſticia tua libera me. Incli/
na ad me aurē tuā: accelera vt eruas
me. Eſto mihi in deū ꝓtectorem ⁊ in domū
refugij vt ſaluū me facias. Qm̄ fortitudo mea
⁊ refugiū meum es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuum
deduces me ⁊ enutries me. Educes me de la=
queo h̄ quē abſcōderūt mihi: qm̄ tu es prote
ctor meꝰ. In manus tuas dñe cōmendo ſpm̄
meū redemiſti me dñe deus veritatis. Odiſti
obſeruantes vanitates ſupuacue. Ego autē
in dño ſperaui: exultabo ⁊ letabor in miſicor=
dia tua. Qm̄ reſpexiſti hūilitatē meā ſaluaſti
de neceſſitatibꝰ aīaʒ meā. Nec ꝯcluſiſti me in
manibꝰ inimici mei: ſtatuiſti in loco ſpacioſo
pedes meos. Miſerere mei dñe qm̄ tribulor
ꝯturbatus ē in ira oculꝰ meꝰ: aīa mea ⁊ vēter
meꝰ. Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni
mei in gemitibꝰ. Infirmata ē in paupꝫtate vir
tus mea: ⁊ oſſa mea ꝯturbata ſunt. Sup oēs
inimicos meos factus ſum opprobriū vicinis
meis valde: ⁊ timor notis meis. Qui videbāt
me foras fugerūt a me: ⁊ obliuioni datꝰ ſū tā/
q̄ʒ mortuus a corde. Factꝰ ſum tanq̄ʒ vas p=
ditū qm̄ audiui vituperationē multorū cōmo/
rantiū in circuitu. In eo dū ꝯuenirēt ſimꝉ ad
uerſū me: accipe aīam meā ꝯſiliati ſunt. Ego
aūt in te ſperaui dñe: dixi deꝰ meꝰ es tu: i ma
nibꝰ tuis ſortes mee. Eripe me de manu ini=
micorū meorū ⁊ a pſequētibꝰ me. Illuſtra fa
ciē tuā ſup ſuū tuū: ſaluūʒ me fac in mīa tua
dñe nō ꝯfundar qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt i
pij ⁊ deducanꝉ in īfernū: muta fiant labia do=
loſa. Que loquūꝉ adūſus iuſtū iniq̄tatē: i ſu=
perbia ⁊ in abuſiōe. Quā magna multitudo
dulcedinis tue dñe: quā abſcondiſti timenti=
bus te: Perfeciſti eis q̄ ſperāt i te: i ꝯſpectu fi
liorū hoīm. Abſcondes eos in abſcondito fa=
ciei tue a ꝯturbatiōe hoīm. Proteges eos in
tabernaculo tuo a ꝯtradictiōe linguaꝝ. Bñ=
dictꝰ dñs: qm̄ mirificauit miſicordiā ſuā mi/
hi in ciuitate munita. Ego aūt dixi in exceſſu
mentis mee: pιectus ſum a facie oculorū tuo/
rū. Ideo exaudiſti vocē orōnis mee: dūʒ cla
marē ad te. Diligite dñm oēs ſancti eius: qm̄
ɥitatē req̄ret dñs: ⁊ retribuet habundāter fa
cientibꝰ ſupbiā. Viriliter agite ⁊ ꝯforteꝉ cor
vrm̄: oēs q̄ ſperatis in dño. Intellectꝰ dd.

Beati q̄rū remiſſe ſunt XXXI
iniquitates: ⁊ quorū tecta ſunt pctā.
Btūs vir cui nō imputauit dñs pec=
catū: nec ē in ſpiritu eiꝰ dolꝰ. Qm̄ tacui inue=
terauerunt oſſa mea: dum clamarem tota die
Qm̄ die ac nocte grauata eſt ſup me manus
tua: cōuerſus ſum in erūna mea dū ꝯfigiꝉ ſpi=
na. Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniuſticiā
meā nō abſcondi. Dixi ꝯfitebor aduerſuʒ me
iniuſticiā meā dño: ⁊ tu remiſiſti impietatem
peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs ſcūs in
tpe oportuno. Verūtm̄ i diluuio aquaꝝ mul=
tarū: ad eū nō approximabūt. Tu es refugiū
meū a tribulatione que circūdedit me: exulta
tio mea erue me a circūdantibus me. Intelle/
ctum tibi dabo ⁊ inſtruā te: in via hac q̄ gra=
dieris firmabo ſup te ocl'os meos. Nolite fieri
ſicꝉ equꝰ ⁊ mulꝰ: q̄bꝰ nō ē intellectꝰ. In chamo
⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯſtringe: q̄ nō approxi=
mant ad te. Multa flagella pctōris ſperantē
aūt in dño miſicordia circūdabit. Letamini
in dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oēs recti
corde. In finē ps dauid. XXXII

Exultate iuſti in dño rectos decet col
laudatio. Cōfitemini dño in cithara
in pſalterio decē chordarū pſallite il=
li. Cātate ei canticū nouū: bñ pſallite ei in vo
ciferatiōe. Quia rectū eſt ɥbum dñi: ⁊ oīa
opa eiꝰ in fide. Diligit miſericordiā ⁊ iudiciū
miſicordia dñi plena ē terra. Verbo dñi celi
firmati ſunt: ⁊ ſpū oris eiꝰ oīs ɥtꝰ eorū. Con=
gregās ſicꝉ i vtre aquas maris: ponēs i theſau=
ris abyſſos. Timeat dñm oīs terra: ab eo aūt
cōmoueanꝉ oēs inhabitātes orbē. Qm̄ ipſe
dixit ⁊ facta ſunt ipē mandauit ⁊ creata ſunt
Dñs diſſipat ꝯſilia gentiū: reprobat aūt co=
gitatiōes ꝓplorū: ⁊ reprobat ꝯſilia pncipum.
Cōſiliū aūt dñi in eternū manet: cogitatiōes
cordis eiꝰ in generationē ⁊ generationē. Btā
gens cuiꝰ ē dñs deꝰ eiꝰ: ꝓpl's quē elegit in here
ditatē ſibi. De celo reſpexit dñs vidit omnes
filios hoīm. De pparato habitaculo ſuo: re=
ſpexit ſup oēs q̄ habitāt terrā. Qui finxit ſin=
gillatim corda eorū: q̄ intelligit oīa opa eoꝝ.
Nō ſaluaꝉ rex p multā ɥtutē: ⁊ gigas nō ſal
uabiꝉ in multitudine ɥtutis ſue. Fallax equus
ad ſalutē: in abūdantia aūt ɥtutis ſue nō ſal=
uabiꝉ. Ecce oculi dñi ſup metuentes eū: ⁊ in
eis q̄ ſperāt ſup mīa eiꝰ. Ut eruat a morte aīas
mas eoꝝ: ⁊ alat eos in fame. Aīa nr̄a ſuſtinet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dn̄m:qm̄ adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ nr̄ ē. Quia in eo
letabit̄ coꝛnu nr̄m: ⁊ in noie ſcō ei⁹ ſperauim⁹
Fiat miſ̄icoꝛdia tua dn̄e ſup nos queadmo=
dū ſperauim⁹ in te. Pſalm⁹ dauid cū immu=
tauit vultū ſuū corā abimelech ⁊ dimiſit eum
⁊ abijt. XXXIII

Benedicā dn̄m in omi tp̄e: ſemꝑ laus
ei⁹ in oꝛe meo. In dn̄o laudabit̄ aīa
mea. audiant mā̄ſueti ⁊ letent̄. Ma/
gnificate dn̄m mecū. ⁊ exaltem⁹ nomen eius ī
idipſuꝫ. Exquiſiui dn̄m ⁊ exaudiuit me. ⁊ ex
oībus tribulationib⁹ meis eripuit me. Acce=
dite ad eū ⁊ illuminamini. ⁊ facies vr̄e nō cō=
fundent̄. Iſte pauꝑ clamauit ⁊ dn̄s exaudi=
uit eū. ⁊ de oīb⁹ tribulatiōib⁹ eius ſaluauit
eū. Immittet angel⁹ dn̄i in circuitu timētiuꝫ
eū. ⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis
ē dn̄s. btūs vir q̄ ſperat in eo. Timete domi=
nū oēs ſci ei⁹. qm̄ nō ē inopia timētib⁹ eū. Di
uites eguerūt ⁊ eſurierūt. inq̄rentes aūt dn̄m
nō minuēt̄ omi bono. Venite filij audite me.
timoꝛē dn̄i docebo vos. Quis ē hō q̄ vult vi
tam. diligit dies videre bonos. Pꝛohibe lin=
guā tuā a malo ⁊ labia tua ne loquant̄ dolū.
Diuerte a malo ⁊ fac bonū. inq̄re pacē ⁊ pſe=
quere eā. Oculi dn̄i ſuꝑ iuſtos ⁊ aures ei⁹ in
ꝓces eoꝝ. Vult⁹ aūt dn̄i ſuꝑ faciētes mala:
vt ꝑdat de terra memoriā eoꝝ. Clamauerūt
iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos ⁊ ex oīb⁹ tribulati/
onib⁹ eoꝝ liberauit eos. Iuxta ē dn̄s his q̄
tribulato ſunt coꝛde. ⁊ hūiles ſpiritu ſaluabit
Multe tribulatiōes iuſtoꝝ ⁊ de oīb⁹ his li=
berabit eos dn̄s. Cuſtodit dn̄s oīa oſſa eoꝝ.
vnū ex his n̄ cōteret̄. Moꝛs pctōꝝ peſſima
⁊ q̄ oderūt iuſtū delinquēt. Redimet domi=
nus aīas ſuoꝝ ſuoꝝ: ⁊ nō delinquēt omes
q̄ ſperāt i eo. In finē ps ipi dd. XXXIIII

Iudica dn̄e nocētes me. expugna im
pugnātes me Apprehēde arma ⁊ ſcu
tū. ⁊ exurge in adiutoꝛiū mihi. Effū=
de frameā ⁊ cōclude aduerſus eos q̄ ꝑſequū=
tur me. dic aīe mee ſalus tua ego ſum. Cōfun
dant̄ ⁊ reuereāt̄. querētes animā meā. Auer
tant̄ retroꝛſum ⁊ ꝯfundant̄. cogitantes mihi
mala. Fiāt tanq̄ puluis an̄ faciē venti: ⁊ an=
gel⁹ dn̄i coartās eos. Fiāt vie illoꝝ tenebꝛe
⁊ lubꝛicū. ⁊ angel⁹ dn̄i ꝑſequēs eos. Qm̄ gra
tis abſconderūt mihi interitū laquei ſui: ſuꝑ
uacue exꝓbꝛauerūt aīam meaꝫ. Veniat illi
laque⁹ quē ignoꝛat. ⁊ captio quā abſcōdit ap
pꝛehendat eū. ⁊ in laqueū cadat in idipſum.
Aīa aūt mea exultabit in dn̄o. ⁊ delectabitur
ſuꝑ ſalutari ſuo. Oīa oſſa mea dicent. dn̄e q̄s
ſilis tibi. Eripiens inopē de manu foꝛtioꝛuꝫ
ei⁹. egenū ⁊ paupem a diripientib⁹ eū. Sur/
gentes teſtes iniq̄: q̄ ignoꝛabā interrogabant

me. Retribuebāt mihi mala ꝓ bonis: ſterilita
tē aīe mee Ego āt cū mihi moleſti eēnt: indue
bar cilitio. Humiliabam in ieiunio aīam meā
⁊ oꝛo mea in ſinu meo ꝯuertet̄. Quaſi pꝛoxi=
mū ⁊ q̄ſi frēm nr̄m ſic cōplacebā: q̄ſi lugens ⁊
cōtriſtat⁹ ſic hūiliabar. Et aduerſum me leta
ti ſunt ⁊ ꝯuenerūt: cōgregata ſunt ſuꝑ me fla
gella ⁊ ignoꝛaui. Diſſipati ſunt nec cōpuncti
tēptauerūt me ſubſannauerunt me ſubſannati
one: frenduerūt ſuꝑ me dētib⁹ ſuis. Dn̄e quā
do reſpicies: reſtitue aīam meā a malignitate
eoꝝ a leonib⁹ vnicā meā. Cōfiteboꝛ tibi in ec
cleſia magna: in ꝑplo graui laudabo te. Non
ſuꝑgaudeāt mihi q̄ aduſant̄ mihi iniq̄: q̄ ode
runt me gratis ⁊ annuūt oclis. Qm̄ mihi qui
dem pacifice loquebant̄: ⁊ in iracūdia t̄re lo/
quētes dolos cogitabāt. Et dilatauerūt ſuꝑ
me os ſuū. Dixerūt euge euge viderūt ocl̄i nr̄i
Vidiſti dn̄e ne ſileas: dn̄e ne diſcedas a me.
Exurge ⁊ intēde iudicio meo de⁹ me⁹: ⁊ dn̄s
me⁹ in cauſam meā. Iudica me ſc̄m iuſticiam
tuā dn̄e de⁹ me⁹: ⁊ nō ſuꝑgaudeant mihi. Nō
dicāt in coꝛdib⁹ ſuis euge euge aīe nr̄e: nec di
cāt deuoꝛabimus eū. Erubeſcāt ⁊ reuereant̄
ſimul: q̄ gratulant̄ malis meis. Induant̄ cō=
fuſione ⁊ reuerētia: qui maligna loquunt̄ ſu/
per me. Exultēt ⁊ letent̄ q̄ volūt iuſticiā meā
⁊ dicāt ſemꝑ magnificet̄ dn̄s q̄ volūt pacē ſer
ui ei⁹. Et lingua mea meditabit̄ iuſticiā tuā:
tota die laudē tuā. In finē ſuo dn̄i ps dd.

Dixit iniuſtus vt delinq̄t in XXXV
ſemetipſo: nō ē timoꝛ dei an̄ oclos ei⁹
Qm̄ doloſe egit in ꝯſpectu ei⁹: vt iue
niat̄ iniq̄tas ei⁹ ad odiū. Verba oꝛis ei⁹ iniq̄/
tas ⁊ dol⁹: noluit itelligere vt bn̄ ageret. Ini=
quitatē meditat⁹ ē i cubili ſuo: aſtitit omi vie
nō bone: malitiam aūt nō odiuit. Dn̄e in celo
miſericoꝛdia tua: ⁊ ꝟitas tua vſq̄ ad nubes.
Iuſticia tua ſic̄ mōtes di: iudicia tua abyſſus
multa. Hoīes ⁊ iumēta ſaluabis dn̄e: queād=
modū multiplicaſti miſ̄icoꝛdiā tuā de⁹. Filij
aūt hoīm: in tegmine alaꝝ tuarum ſperabūt.
Inebꝛiabunt̄ ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ toꝛrēte
voluptatis tue potabis eos. Qm̄ apud te eſt
fons vite ⁊ in lumine tuo videbimus lumen.
Pꝛetēde miſ̄icoꝛdiā tuā ſcientibus te: ⁊ iuſti
ciā tuā his q̄ recto ſunt coꝛde. Nō veniat mi=
hi pes ſuꝑbie: ⁊ man⁹ pctōꝛis nō moueat me
Ibi ceciderūt q̄ opant̄ iniq̄tatē: expulſi ſunt
nec potuerūt ſtare. Ps ipi dd. XXXVI

Noli emulari in malignantib⁹: neq̄ ꝫe
lauer̄ faciētes iniq̄tatē. Qm̄ tanq̄ fe
nū velocit̄ areſcēt: ⁊ queadmodū ole
ra herbaꝝ cito decidēt. Spera i dn̄o ⁊ fac bo
nitatē ⁊ ihabita t̄rā ⁊ paſcer̄ i diuitijs ei⁹ De
lectare i dn̄o: ⁊ dabit tibi petitiōes coꝛdis tui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Reuela dn̄o viā tuā ⁊ ſpera in eo. ⁊ ipſe faciet
Et educet q̄ſi lumē iuſticiā tuā. ⁊ iudiciū tuū
tāꝗ̄ meridiē. ſubditꝰ eſto dn̄o ⁊ ora eū. Noli
emulari in eo q̄ ꝓſperat̄ in via ſua. in hoīe fa-
ciente iniuſticias. Deſine ab ira ⁊ derelinque
furorē. noli emulari vt maligneris. Qm̄ q̄ ma
lignant̄ exterminabūt̄. ſuſtinētes aūt domi
nū ipſi hereditabūt terrā. Et adhuc puſillum
⁊ nō erit pctōr. ⁊ queres locū eiꝰ ⁊ nō inueni-
es. Māſueti aūt hereditabūt terrā. ⁊ delecta
bunt̄ in multitudine pacis. Obſ̄uabit pecca
tor iuſtū. ⁊ ſtridebit ſup eū dentibꝰ ſuis. Do-
minꝰ aūt irridebit eum. qm̄ ꝓſpicit q̄ veniet
dies eiꝰ. Gladiū euaginauerūt pctōres. intē-
derūt arcū ſuū. Ut decipiant paupem ⁊ ino-
pem. vt trucident rectos corde. Gladiꝰ eoꝝ
intret in corda ipoꝝ. ⁊ arcꝰ eoꝝ confringat̄.
Meliꝰ ē modicū iuſto ſup diuitias pctōrum
multas. Qm̄ brachia pctōꝝ cōterent̄. confir
mat aūt iuſtos dn̄s. Nouit dn̄s dies imacu-
latoꝝ. ⁊ hereditas eoꝝ in eternū erit. Nō cō
fundēt̄ in tempe malo ⁊ in diebꝰ famis ſatu-
rabunt̄. quia pctōres ꝑibūt. Inimici xo dn̄i
mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati. defici-
entes queādmodū fumꝰ deficient. Mutua-
bit̄ pctōr et non ſoluet. iuſtꝰ autem miſeret̄ et
tribuet. Quia bn̄dicētes ei hereditabūt t̄ram
maledicētes aūt ei diſꝑibunt. Apud dominū
greſſus hōīs dirigēt̄. ⁊ viā eiꝰ volet. Cum ce
ciderit nō collidēt̄. quia dn̄s ſupponit manū
ſuā. Iunior fui etenī ſenui. ⁊ nō vidi iuſtū de
relictū: nec ſemē eius querēs panē. Tota die
miſ̄et̄ ⁊ cōmodat. ⁊ ſemē illiꝰ in bn̄dictōe erit
Declina a malo ⁊ fac bonū. ⁊ inhabita i ſecu-
lum ſecl'i. Quia dn̄s amat iudiciū. ⁊ nō dere-
linquet ſcōs ſuos. in eternū ↄ̄ſ̄uabunt̄. In-
iuſti punient̄. ⁊ ſemē impioꝝ ꝑibit. Iuſti au
tem hereditabūt terrā. ⁊ inhabitabūt in ſecu-
lum ſeculi ſup eā. Os iuſti meditabit̄ ſapien-
tiā. ⁊ lingua eiꝰ loquet̄ iudiciū. Lex dei eius
in corde ipſiꝰ. ⁊ nō ſupplātabūt̄ greſſus eiꝰ.
Cōſiderat pctōr iuſtū ⁊ querit mortificare eū
Dn̄s aūt nō derelinquet eū in manibꝰ eiꝰ. nec
dānabit eū cū iudicabit̄ illi. Expecta dn̄m et
cuſtodi vias eiꝰ. ⁊ exaltabit te: vt hereditate
capias terrā. cū ꝑierint pctōres videbis. Ui-
di impiū ſuperexaltatū: ⁊ eleuatū ſicut cedros
libani. Et trāſiui. ⁊ ecce nō erat. ⁊ q̄ſiui eū: et
nō eſt inuētus locꝰ eiꝰ. Cuſtodi innocentiam
et vide equitatē: qm̄ ſunt reliquie homini pa-
cifico. Iniuſti aūt diſꝑibunt: ſimul reliq̄e im-
pioꝝ interibūt. Salꝰ aūt iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ ꝓ-
tector eoꝝ in tpe tribulatiōis. Et adiuuabit
eos dn̄s ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a pctōri-
bꝰ ⁊ ſaluabit eos q̄r ſperauerūt in eo. Pſal
mus dauid in rememoratione ſabbati.

Domine ne in furore tuo XXXVII
arguas me: neqꝫ in ira tua corripias
me. Qm̄ ſagitte tue infixe ſunt mihi:
⁊ cōfirmaſti ſup me manū tuā. Nō ē ſanitas i
carne mea a facie ire tue nō eſt pax oſſibꝰ me-
is a facie pctōrum meoꝝ. Qm̄ iniq̄tates mee
ſupgreſſe ſunt caput meū: ⁊ ſicut onus graue
grauate ſunt ſup me. Putruerūt ⁊ corrupte
ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee.
Miſer factus ſum ⁊ curuatꝰ ſum vſqꝫ in finē
tota die cōtriſtatꝰ ingrediebar. Qm̄ lūbi mei
impleti ſunt illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in
carne mea. Afflictꝰ ſum ⁊ humiliatꝰ ſū nimis
rugiebā a gemitu cordis mei. Dn̄e an̄ te om̄e
deſideriū meū: ⁊ gemitꝰ meus a te nō ē abſcō-
ditus. Cor meū ↄturbatū eſt: dereliquit me
xtus mea: ⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm̄ nō
ē mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei adūſū me ap
propinquauerūt ⁊ ſteterunt. Et qui iuxta me
erant de longe ſteterūt ⁊ vim faciebāt q̄ que-
rebāt aīam meā. Et qui inquirebāt mala mi-
hi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die me
ditabant̄. Ego aūt tanꝗ̄ ſurdus nō audiebā
⁊ ſicut mutus nō apiens os ſuū. Et facꝰ ſum
ſicut hō nō audiēs: ⁊ nō hn̄s in ore ſuo redar
gutiones. Qm̄ in te dn̄e ſperaui: tu exaudies
me dn̄e deus meus. Quia dixi neqn̄ ſupgau
deāt mihi inimici mei: ⁊ dū cōmouent̄ pedes
mei ſup me magna locuti ſunt. Qm̄ ego in fla
gella paratꝰ ſum: ⁊ dolor meꝰ in ↄſpectu meo
ſemp. Qm̄ iniquitatē meā annunciabo ⁊ co-
gitabo ꝓ peccato meo. Inimici autē mei vi-
uunt ⁊ confirmati ſunt ſup me: ⁊ multiplicati
ſunt q̄ oderūt me iniq̄. Qui retribuūt mala ꝓ
bonis detrahebāt mihi qm̄ ſeq̄bar bonitatē.
Nō derelinq̄s me dn̄e deꝰ meꝰ ne diſceſſeris a
me. Intende in adiutoriū meū: dn̄e deꝰ ſalu-
tis mee. In finē ꝓ ydithū cāticum dauid.

Dixi cuſtodiam XXXVIII
vias meas: vt nō delinquam in
lingua mea. Poſui ori meo cu-
ſtodiā cū cōſiſteret pctōr aduer
ſum me. Obmutui ⁊ humiliatꝰ
ſum ⁊ ſilui a bonis: ⁊ dolor meꝰ renouatus ē.
Cōcaluit cor meū intra me: ⁊ in meditatione
mea exardeſcet ignis. Locutus ſum in lingua
mea: notū fac mihi dn̄e finē meū: ⁊ numerum
dierū meoꝝ quis ē: vt ſciā q̄d deſit mihi. Ec-
ce mēſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtan
cia mea tanꝗ̄ nihilū an̄ te. Uerutn̄ vniuerſa
vanitas: om̄is homo viuens. Uerūtn̄ in ima
gine ꝑtranſit homo: ſed ⁊ fruſtra ↄturbatur
Theſaurizat ⁊ ignorat cui cōgregabit ea. Et
nūc que ē expectatō mea: nōne dn̄s: ⁊ ſubſtā
tia mea apud te ē. Ab om̄ibꝰ iniq̄tatibꝰ meis
erue me: opprobriū inſipiēti dediſti me. Ob-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mutui ⁊ n̄ apui os meũ: qm̄ tu feciſti: amoue
a me plagas tuaſ. A fortitudine manꝰ tue ego
defeci in increpatiõibꝰ ꝓpter iniq̃tatẽ corri=
puiſti hoiem. Et tabeſcere feciſti ſicut arane/
am aiam eiꝰ: verũtñ vane ꝯturbat̃ oĩs hõ.
Exaudi orationẽ meã dñe ⁊ dep̄cationẽ meã
auribꝰ ꝑcipe lachrymas meas. Ne ſileas qm̄
aduena ego ſum apud te ⁊ ꝑegrinꝰ ſicut oms
pr̃es mei. Remitte mihi vt refrigerer priuſq̃
abeam ⁊ amplꝰ nõ ero. In finẽ pſ̄ dauid.
Expectans expectaui XXXIX
dñm: ⁊ intẽdit mihi. Et exaudiuit p̄=
ces meas: ⁊ eduxit me de lacu miſie
⁊ deluto fecis. Et ſtatuit ſupra petraꝫ pedes
meos: ⁊ direxit greſſus meos. Et imiſit in os
meũ canticũ nouũ: carmẽ deo nr̃o. Videbũt
multi ⁊ timebunt: ⁊ ſperabũt in dño Beatus
vir cuiꝰ ẽ nomen dñi ſpes eiꝰ: ⁊ nõ reſpexit in
vanitates ⁊ iſanitas falſas. Multa feciſti tu
dñe deꝰ meꝰ mirabilia tua ⁊ cogitatõibꝰ tuis
nõ eſt qui ſimilis ſit tibi. Annũciaui ⁊ locutꝰ
ſum multiplicati ſunt ſup numerum. Sacri/
ficiũ ⁊ oblationẽ noluiſti: aures autẽ ꝑfeciſti
mihi. Holocauſtũ ⁊ ꝓ pctõ ñ poſtulaſti: tũc
dixi ecce venio. In capite libri ſcriptũ eſt de
me vt facerẽ voluntatẽ tuã deꝰ meus volui ⁊
legem tuã in medio cordis mei. Annunciaui
iuſticiã tuã in eccleſia magna: ecce labia mea
nõ ꝓhibebo dñe tu ſciſti Iuſticiã tuã nõ ab=
ſcondi in corde meo: veritatẽ tuam ⁊ ſalutare
tuũ dixi. Nõ abſcõdi miſicordiã tuã ⁊ vitatẽ
tuã a cõcilio mlto. Tu aũt dñe ne longe faci/
as miſerationes tuas a me: miſicordia ⁊ ve=
ritas tua ſemp ſuſceper̃t me. Qm̄ circumde/
derũt me mala quorũ nõ ẽ numerꝰ: cõprehẽ
derũt me ini q̃tates mee ⁊ nõ potui vt viderẽ
Multiplicate ſunt ſup capillos capitis mei
⁊ cor meũ dereliq̃t me. Cõplaceat tibi domi=
ne vt eruas me: dñe ad adiuuandũ me reſpi=
ce. Confundant̃ ⁊ reuereant̃ ſimul: q̃ querũt
animã meã vt auferãt eam Auertant̃ retror=
ſum ⁊ reuereant̃: qui volunt mihi mala. Fe=
rant confeſtim cõfuſionẽ ſuã: qui dicunt mihi
euge euge. Exultent ⁊ letent̃ ſup te oẽs que/
rentes te: ⁊ dicãt ſemp magnificet̃ dñs q̃ dili=
gunt ſalutare tuũ. Ego aũt mẽdicꝰ ſuꝫ ⁊ pau=
per: dñs ſollicitꝰ eſt mei. Adiutor meꝰ ⁊ ꝓte=
ctor meus tu es: deꝰ meꝰ ne tardaueris In
finẽ pſ̄ dauid. XL
Beatus vir q̃ intelligit ſup egenum ⁊
paupem: in die mala liberabit eũ do=
minꝰ. Dñs cõſeruet eũ ⁊ viuificet eũ:
⁊ btñ faciet eum in terra: ⁊ nõ tradat eum in
animã inimcorũ eius. Dñs opem feret illi ſu=
per lectũ doloris eius: vniuerſuꝫ ſtratũ eius
verſaſti in infirmitate eius. Ego dixi dñe mi=
ſerere mei: ſana aiaꝫ meã q: peccaui tibi. Ini=
mici mei dixerũt mala mihi: qñ morieẗ ⁊ per=
ibit nomẽ eius? Et ſi ingrediebat̃ vt videret
vana loquebat̃ cor eiꝰ: cõgregauit iniquitatẽ
ſibi. Egrediebat̃ foras: ⁊ loquebat̃ in idipſũ.
Aduerſum me ſuſurrabant omẽs inimici mei
aduerſum me cogitabant mala mihi. Verbuꝫ
iniquũ ꝯſtituerũt aduerſum me: nũq̇d q̃ dor=
mit nõ adijciet vt reſurgat? Etenĩ homo pací
mee in quo ſperaui: qui edebat panes meos
magnificauit ſup me ſupplantationẽ. Tu au=
tem dñe miſerere mei: ⁊ reſuſcita me ⁊ retribu
am eis. In hoc cognoui qm̄ voluiſti me: qm̄
non gaudebit inimicus meus ſuper me Me
aũt ꝓpter innocentiã ſuſcepiſti: ⁊ confirmaſti
me in cõſpetu tuo in eternũ. Bñdictus domi
nus deꝰ iſrl̃ a ſeculo in ſeculũ: fiat fiat. In
finẽ intellectus filijs chore: pſ̄ dauid. XLI
Quemadmodũ deſiderat ceruꝰ ad fõtes
aqrũ: ita deſiderat aĩa mea ad te deꝰ.
Sitiuit anima mea ad deũ fontem vi
uum: qñ veniã ⁊ apparebo añ faciẽ dei? Fue=
runt mihi lachryme mee panes die ac nocte:
dũ dicit̃ mihi quotidie vbi eſt deꝰ tuus. Hec
recordatꝰ ſum ⁊ effudi in me aiam meã: quo=
niam tranſibo in locũ tabernaculi ãmirabilis
vſq; ad domũ dei. In voce exultatiõis ⁊ con
feſſionis: ſonus epulantis. Quare triſtis es
anima mea: ⁊ quare cõturbas me. Spera in
deo qm̄ adhuc cõfitebor illi: ſalutare vultus
mei ⁊ deus meus. Ad meipſum aĩa mea con/
turbata eſt: ꝓpterea memor ero tui de terra
iordanis ⁊ hermonijm a mõte modico. Abyſ
ſus abyſſum inuocat: in voce cataractarũ tu=
arũ. Oĩa excelſa tua ⁊ fluctꝰ tui: ſup me trã
ſierũt. In die mãdauit dñs miſicordiã ſuam
⁊ nocte canticũ eiꝰ. Apud me oratio deo vite
mee: dicã deo ſusceptor meꝰ es. Quare oblitꝰ
es mei: ⁊ quare cõtriſtatꝰ incedo dum affligit
me inimicus? Dũ ꝯfringunt̃ oſſa mea: expro
brauerũt mihi q̃ tribulãt me inimici mei. Dũ
dicunt mihi ꝑ ſingulos dies vbi ẽ deus tuus
quare triſtis es anima mea ⁊ q̃re ꝯturbas me
Spera in deo qm̄ adhuc cõfitebor illi: ſaluta=
re vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. In finẽ pſ̄ dauid
Iudica me deus XLII
⁊ diſcerne cauſam meaꝫ de gente non
ſancta: ab hoĩe iniquo ⁊ doloſo erue
me. Quia tu es deꝰ fortitudo mea: quare me
repuliſti ⁊ quare triſtis incedo aũ affligit me
inimicus? Emitte lucem tuã ⁊ veritatẽ tuam
ipa me deduxerũt ⁊ adduxerũt in montẽ ſan=
ctum tuũ ⁊ in tabernacula tua. Et itroibo ad
altare dei: ad deũ qui letificat iuuentutẽ meã
Cõfitebor tibi in cithara deꝰ deus meꝰ: qua/
re triſtis es anima mea ⁊ quare ꝯturbas me.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Spera ī deo q̄m adhuc confitebor illi: ſalu-
tare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. In finē ꝓ filijs cho
re intellectus. pſ̄ dauid. XLIII

D d Eus aurib' nr̄is audiuimꝰ: pr̄es nr̄i
annūciauerūt nobis. Opus qḋ opa-
tus es in diebus eoꝝ: ⁊ in diebꝰ an/
tiquis. Manꝰ tua gētes diſꝑdidit ⁊ planta/
ſti eos: afflixiſti ꝑp̄los ⁊ expuliſti eos. Nec
eñ in gladio ſuo poſſederūt terrā ⁊ brachium
eoꝝ nō ſaluauit eos. Sed dextera tua ⁊ bra-
chiū tuū ⁊ illuminatio vultꝰ tui: q̄m cōplacu
iſti in eis. Tu es ipſe rex meꝰ ⁊ deus meus: q̄
mandas ſalutes iacob. In te inimicos nr̄os
ventilabimus cornu: ⁊ in noīe tuo ſpernemꝰ
inſurgētes ī nob. Nō eñ ī arcu meo ſperabo
⁊ gladius meus nō ſaluabit me. Saluaſti eñ
nos de affligētibꝰ nos: ⁊ odiētes nos cōfudi-
ſti. In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine
tuo cōfitebimur in ſeculū. Nunc aūt repuliſti
⁊ ꝯfudiſti nos: ⁊ nō egredieris in ꝟtutibꝰ no
ſtris. Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos
nr̄os: ⁊ qui oderūt nos diripiebant ſibi. De/
diſti nos tanq̄ȝ oues eſcarū: ⁊ in gentibus di-
ſperſiſti nos. Vendidiſti ꝑp̄lm tuū ſine precio
⁊ nō fuit multitudo in cōmutationibꝰ eorum
Poſuiſti nos opprobriū vicinis nr̄is: ſubſan-
natione ⁊ deriſum his q̄ ſunt in circuitu nr̄o.
Poſuiſti nos in ſilitudinē gentibus: cōmoti-
onē capitis in ꝑp̄lis. Tota die verecūdia mea
ꝯtra me eſt: ⁊ cōfuſio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrātis ⁊ obloquētis: a facie ini
mici ⁊ ꝑſequētis. Hec omnia venerunt ſuper
nos nec obliti ſumꝰ te: ⁊ inique nō egimꝰ in te
ſtamento tuo. Et nō receſſit retro cor noſtrū:
⁊ declinaſti ſemitas nr̄as a via tua. Q̄m hu-
miliaſti nos in loco afflictiōis: ⁊ cooperuit nos
vmbra mortis. Si obliti ſumꝰ nomen dei nr̄i
⁊ ſi expādimꝰ manꝰ nr̄as ad deū alienū. Non
ne deꝰ req̄ret iſta: ipſe eñ nouit abſcōdita cor/
dis. Q̄m ꝓpter te mortificamur tota die: eſti-
mati ſumꝰ ſicut oues occiſionis. Exurge q̄re
obdormis dn̄e: exurge ⁊ ne repellas in finem
Quare faciē tuā auertis: obliuiſceris inopie
nr̄e ⁊ tribulationis nr̄e: Q̄m humiliata eſt in
puluere aīa noſtra ꝯglutinatus eſt in t̄ra vē/
ter nr̄. Exurge dn̄e adiuua nos ⁊ redime nos
ꝓpter nomen tuū. In finē ꝓ his q̄ cōmuta
bunt̄ filijs chore ad intellectū canticū pro di-
lecto. XLIIII

E e Ructauit cor meū ꝟbum bonū dico
ego opa mea regi. Lingua mea cala-
mus ſcribe: velocit̄ ſcribētis. Speci/
oſus forma p̄ filijs hoīm: diffuſa ē gratia in la
bijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus in eternū.
Accingere gladio tuo: ſup femur tuū potētiſ-
ſime. Specie tua ⁊ pulcritudine tua: intende
ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Propter veritatem ⁊
māſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabili
ter dextera tua. Sagitte tue acute: ꝑp̄li ſub te
cadent in corda inimicoꝝ regis. Sedes tua
deus in ſeculū ſeculi: ꝟga directiōis virga re
gni tui. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatem:
ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie p̄ con
ſortibus tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſia a ve/
ſtimētis tuis: a domibꝰ eburneis ex q̄bus de
lectauerūt te filie regū in honore tuo. Aſtitit
regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: cir
cūdata varietate. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina
aurē tuā: ⁊ obliuiſcere populū tuū ⁊ domum
patris tui. Et cōcupiſcet rex decorē tuū: q̄m
ipſe eſt dn̄s deꝰ tuꝰ ⁊ adorabūt eū. Et filie ty-
ri in muneribꝰ: vultū tuū dep̄cabunt̄ oēs di/
uites plebis. Om̄is gl̄ia eiꝰ filie regis ab intꝰ
in fimbrijs aureis circūamicta varietatibus.
Adducent̄ regi ꝟgines poſt eā: ꝓxime eiꝰ af/
ferent̄ tibi. Afferent̄ in leticia ⁊ exultatione:
adducent̄ in tēplū regis. Pro p̄ribꝰ tuis na-
ti ſunt tibi filij: ꝯſtitues eos p̄ncipes ſup oēm
terrā. Memores erunt noīs tui dn̄e in oī ge-
neratione ⁊ generatione. Propterea ꝑp̄li cō-
fitebunt̄ tibi in et̄nū: ⁊ in ſeculū ſeculi. In
finē filijs chore ꝓ arcanis. pſ̄ dd̄. XLV

D d Eus noſter refugium, ⁊ virtus: adiu/
tor in tribulatiōibꝰ q̄ inuenerunt nos
nimis. Propterea nō timebimꝰ dum
turbabit̄ terra: ⁊ transferent̄ mōtes in cor ma
ris. Sonuerūt ⁊ turbate ſunt aque eoꝝ con/
turbati ſunt montes in fortitudine eiꝰ. Flumī
nis ipetꝰ letificat ciuitatē dei: ſanctificauit ta
bernaculū ſuū altiſſimꝰ. Deꝰ in medio eiꝰ nō
cōmouebit̄: adiuuabit eā deꝰ mane diluculo
Cōturbate ſunt gentes ⁊ inclinata ſunt regna
dedit vocē ſuā mota ē terra. Dn̄s ꝟtutū no-
biſcū ſuſceptor noſter deꝰ iacob. Venite ⁊ vi/
dete opa dn̄i que poſuit ꝓdigia ſup terrā au-
ferens bella vſq̄ȝ ad finem terre. Arcū cōteret
⁊ cōfringet arma: ⁊ ſcuta cōburet igni. Uaca
te ⁊ videte q̄m ego ſum deꝰ: exaltabor in gen-
tibus ⁊ exaltabor in t̄ra. Dn̄s ꝟtutū nobiſcū
ſuſceptor noſter deꝰ iacob. In finē ꝓ filijs
chore. pſ̄ dauid. XLVI

O o Mnes gētes plaudite manibꝰ: iubi
late deo ī voce exultatiōis. Q̄m dn̄s
excelſus t̄ribilis: rex magnꝰ ſup oēm
terrā. Subiecit ꝑp̄los nobis: ⁊ gentes ſub pe-
dibus nr̄is. Elegit nobis hereditatē ſuā: ſpe-
ciē iacob quā dilexit. Aſcēdit deꝰ in iubilo: ⁊
dn̄s ī voce tube. Pſallite dō nr̄o pſallite pſal-
lite regi nr̄o pſallite. Q̄m rex oīs t̄re deꝰ: pſal
lite ſapient̄. Regnabit deꝰ ſup gētes: deꝰ ſedet
ſup ſedē ſanctā ſuā. Principes ꝑp̄loꝝ cōgre/
gati ſunt cū deo abraā: q̄m dij fortes terre ve-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

hemēter eleuati ſunt. Pſalmus cātici filijs
chore ſecūda ſabbati. XLVII

Magnꝰ dn̄s ⁊ laudabilis nimis in ciui
tate dei nr̄i: in mōte ſcō eiꝰ. Fundatur
exultatiōe vniūſe terre mons ſyon la-
tera aq̄lonis ciuitas regis magni. Deꝰ in do-
mibꝰ eiꝰ cog̃ſcet̄: cū ſuſcipiet eā. Q̄m ecce re/
ges terre cōgregati ſunt: cōuenerūt in vnum.
Ipſi videntes ſic āmirati ſunt: cōturbati ſunt
cōmoti ſunt: tremor app̄hēdit eos. Ibi do-
lores vt pturiēt̄: in ſpū vehemēti ↄteres na-
ues tharſis. Sic audiuimꝰ ſic vidimꝰ in ciui-
tate dn̄i ꝟtutū in ciuitate dei nr̄i: deus funda
uit eā in et̄nū. Suſcepimꝰ deꝰ miſīcordiā tu/
am: in medio tēpli tui. Scd̄m nomē tuū deus
ſic ⁊ laus tua in fines t̄re iuſticia plena eſt de-
xtera tua. Letet̄ mons ſyon ⁊ exultēt filie iu-
de: ꝓpter iudicia tua dn̄e. Circūdate ſyon et
cōplectimini eā: narrate in turribꝰ eiꝰ. Poni-
te corda veſtra in ꝟtute eiꝰ: ⁊ diſtribuite do/
mos eius vt enarretis in ꝓgenie altera. Q̄m
hic ē deꝰ deꝰ nr̄ in et̄nū ⁊ in ſeculū ſecl̄i: ipſe re-
get nos in ſecl̄a. In finē ꝓ filijs chore. pſal
mus dauid. XLVIII

Audite hec oēs gētes: auribꝰ ꝑcipite
oēs q̄ habitat̄ orbē. Quiq̄ʒ terrigene
⁊ filij hoīm: ſimul in vnū diues ⁊ pau
per. Os meū loquet̄ ſapientiam: ⁊ meditatio
cordis mei prudentiā. Inclinabo in ꝑabolaȝ
aurē meā: aperiā in pſalterio ꝓpoſitionē me-
am. Cur timebo in die mala: iniq̄tas calcanei
mei circūdabit me. Qui ↄfidūt in ꝟtute ſua:
⁊ in multitudine diuitiarum ſuaꝝ gloriantur
Frat̄ nō redimit redimet hō: nō dabit deo pla
cationē ſuā. Et ꝑciū redēptiōis anie ſue: ⁊ la/
borabit in et̄nū ⁊ viuet adhuc in finē. Nō vi
debit interitū cū viderit ſapiētes moriētes: ſi
mul inſipiēs ⁊ ſtultꝰ ꝑibūt. Et relinquēt alie-
nis diuitias ſuas ⁊ ſepulcra eoꝝ domꝰ illorū
in eternū. Tabnacula eoꝝ in ꝓgenie ⁊ proge
nie. vocauerūt noīa ſua in terris ſuis. Et ho/
mo cū in honore eēt nō intellexit: cōpatꝰ ē iu
mentis inſipiētibꝰ: ⁊ ſilis factꝰ ē illis. Hec via
illorū ſcandalū ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo cōpla
cebūt. Sic oues in iferno poſiti ſūt: mors de/
paſcet eos. Et dn̄abunt̄ eoꝝ iuſti i matutino
⁊ auxiliū eoꝝ veteraſcet in iferno a g̃lia eoꝝ.
Uerūtn̄ deꝰ redimet aīam meā de manu infe-
ri: cū acceperit me. Ne timueris cū diues factꝰ
fuerit hō: ⁊ cū multiplicata fuerit g̃lia domꝰ
eius. Q̄m cū interierit nō ſumet oīa: neq̄ʒ de-
ſcēdet cū eo g̃lia eiꝰ. Q̄r aīa eiꝰ in vita ipſius
bn̄dicet̄: ↄfitebit̄ tibi cū bn̄feceris ei. Introi-
bit vſq̄ʒ i ꝓgenies patrū ſuoꝝ: vſq̄ʒ i et̄nū nō
videbit lumē. Hō cū i honore eſſet n̄ itellexit
cōpatꝰ ē iumēt̄ inſipiētibꝰ: ⁊ ſilis factꝰ ē illis

Pſalmus aſaph. XLIX

Deus deoꝝ dn̄s locutꝰ ē: ⁊ vocauit ter
rā. A ſolis ortu vſq̄ʒ ad occaſū: ex ſyō
ſpecies decoris eiꝰ. Deus manifeſte
veniet. deꝰ nr̄ ⁊ nō ſilebit. Ignis i ↄſpectu eiꝰ
exardeſcet. ⁊ in circūitu eiꝰ tēpeſtas valida.
Aduocauit celū deſurſum. ⁊ t̄ram diſcernere
ppl̄m ſuū. Cōgregate illi ſcōs eiꝰ. q̄ ordinant
teſtamētū eiꝰ ſup̱ ſacrificia. Et annūciabunt
celi iuſticiā eiꝰ. q̄m deꝰ iudex ē. Audi pp̄lus
meꝰ ⁊ loq̄r. iſrl̄ ⁊ teſtificabor tibi. deꝰ deꝰ tu⁹
ego ſū. Nō i ſacrificijs tuis arguā te. holocau
ſta aūt tua in ↄſpectu meo ſunt ſp̱ Nō accipi-
am de domo tua vitulos neq̄ʒ de gregibꝰ tuis
hircos. Q̄m mee ſunt oēs fere ſiluarū. iumē-
ta in montibꝰ et boues. Cog̃ui oīa volatilia
celi. ⁊ pulcritudo agri mecū ē. Si eſuriero nō
dicā tibi: meꝰ ē eīn orbis terre ⁊ plenitudo ei⁹
Nūquid mādūcabo carnes taurorū. aut ſan-
guinē hircoꝝ potabo? Immola deo ſacrificiū
laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua. Et inuoca
me i die tribulatiōis. eruā te ⁊ honorificabis
me. Peccātori aūt dixit deus. q̄re tu enarras iu-
ſticias meas. ⁊ aſſumis teſtamētū meuȝ ꝑ os
tuū? Tu ꝟo odiſti diſciplinā: ⁊ ꝓiecifti ſmo
nes meos retrorſum. Si videbas furē. curre-
bas cū eo. ⁊ cū adulteris portionē tuam pone-
bas. Os tuū abūdauit malicia. ⁊ lingua tua
cōcinnabat dolos. Sedēs aduerſus fratrem
tuū loq̄baris. et aduerſus filiū matris tue pone-
bas ſcandalū hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti
iniq̄ q̄ ero tui ſilis. arguā te ⁊ ſtatuā ↄtra fa/
ciem tuā. Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū
neq̄n rapiat ⁊ nō ſit q̄ eripiat. Sacrificiū lau-
dis honorificabit me. ⁊ illic iter q̄ oſ̄dā illi ſa-
lutare dei. Pſ̄ in finem dauid q̄n venit ad
eum nathan ꝓpheta q̄n intrauit ad berſabee

Miſerere mei deꝰ. ſm̄ magnā L
miſericordiā tuā. Et ſm̄ multitudinē
miſerationū tuarū: dele iniq̄tatē me-
am. Ampliꝰ laua me ab iniq̄tate mea: ⁊ a pec
cato meo mūda me. Q̄m iniq̄tatē meā ego co
g̃ſco: ⁊ pctm̄ meū ↄtra me ē ſp̱ Tibi ſoli pecca
ui ⁊ malū corā te feci: vt iuſtificeris i ſmōib⁹
tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Ecce eīn in iniq̄tati/
bus ↄceptꝰ ſū: ⁊ in pct̄is ↄcepit me mater mea
Ecce eīn ꝟitatē dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſa-
pientie tue manifeſtaſti mihi. Aſpges me do-
mine hyſopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ ſuper
niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū
⁊ leticiā: ⁊ exultabūt oſſa hūiliata. Auerte fa
ciem tuā a peccatis meis: ⁊ oēs iniq̄tates me
as dele. Cor mūdū crea in me deus: ⁊ ſpm̄ re-
ctū innoua in viſceribꝰ meis. Ne ꝓiicias me
a facie tua: ⁊ ſpm̄ ſctm̄ tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiā ſalutaris tui: ⁊ ſpiritu ꝑnci

pali cõfirma me. Docebo iniqͣs vias tuas: et
impij ad te cõuertent̃. Libera me de ſangui=
nibus de⁹ deus ſalutis mee: ⁊ exaltabit lĩgua
mea iuſticiã tuam. Dñe labia mea apies ⁊ os
meũ annũciabit laudẽ tuã. Qm̃ ſi voluiſſes
ſacrificiũ dediſſem vtiqꝫ holocauſtis non de=
lectaberis. Sacrificiũ deo ſpũs ꝯtribulatus
cor ꝯtritũ ⁊ humiliatũ de⁹ nõ deſpicies. Be/
nigne fac dñe ĩ bona volũtate tua ſyõ: vt edi=
ficent̃ muri hierlm. Nũc acceptab̃ ſacrificiũ
iuſticie oblatiões ⁊ holocauſta tũc iponẽt ſu
per altare tuũ vitulos. In finẽ intellectus
dauid cũ venit ad eũ doech idume⁹ ⁊ nũcia/
uit ſauli: venit dauid ad domum abimelech.

Quid gloriaris in malicia: q̃ po= LI
tens es in iniquitate? Tota die iniu=
ſticiã cogitauit lingua tua ſicẽ nouacu
la acuta feciſti dolũ. Dilexiſti maliciã ſup be
nignitatẽ: iniquitatẽ magis q̃ꝫ loqui equita=
tẽ. Dilexiſti oĩa v̱ba p̃cipitatiõis: lingua do
loſa. Propterea deus deſtruet te in finẽ: euel
let te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ ra=
dicem tuã de terra viuentiũ. Videbũt iuſti ⁊
timebũt: ⁊ ſup eũ ridebũt ⁊ dicẽt: ecce homo
q̃ nõ poſuit deũ adiutorẽ ſuũ. Sꝫ ſperauit in
multitudine diuitiarũ ſuarũ ⁊ p̱ualuit in va=
nitate ſua. Ego aũt ſicut oliua fructifera ĩ do
mo dei: ſperaui in miſericordia dei in eternum
⁊ in ſeculũ ſeculi. Cõfitebor tibi in ſeculũ: q̃a
feciſti: ⁊ expectabo nomẽ tuũ qm̃ bonũ ẽ ĩ cõ
ſpectu ſcõꝝ tuoꝝ. In finẽ intellect⁹ dauid
p̱ amalech. LII

Dixit inſipiens in corde ſuo non
ẽ de⁹. Corrupti ſunt ⁊ abomina
biles facti ſũt in iniquitatibus:
nõ ẽ q̃ faciat bonũ. De⁹ de celo
p̱ſpexit ſup filios hoĩm: vt vide
at ſi ẽ itelligẽs aut reqͥrẽs deũ. Oẽs declina=
uerũt ſimul inutiles facti ſunt: nõ eſt q̃ faciat
bonũ: nͦ ẽ vſqꝫ ad vnũ. Nõne ſciẽt oẽs q̃ ope=
rant̃ iniq̃tatẽ: q̃ deuorãt plebẽ meã vt cibum
panis: Deũ nõ inuocauerũt: illic trepidaue=
rũt timore vbi nõ fuit timor. Qm̃ de⁹ diſſipa/
uit oſſa eoꝝ q̃ hoĩb⁹ placẽt: cõfuſi ſũt qm̃ de⁹
ſpreuit eos. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrl̃
cũ aũterit de⁹ captiuitatẽ plebis ſue: exulta=
bit iacob ⁊ letabit̃ iſrl̃. In finẽ in carmini/
bus itellect⁹ dauid cũ veniſſent ziphei ⁊ nun
ciaſſent ſauli nõne dauid abſcõdit⁹ ẽ apd̃ nos

Deus in noĩe tuo ſaluũ me fac LIII
⁊ in v̱tute tua iudica me. Deus exau
di orationẽ meã: aurib⁹ p̱cipe verba
oris mei. Qm̃ alieni inſurrexerũt aduerſũ me
⁊ fortes queſierũt aĩam meã: ⁊ nõ p̱poſuerũt
deũ an̄ ꝯſpectũ ſuũ. Ecce eñ de⁹ adiuuat me
⁊ dñs ſuſceptor ẽ aĩe mee. Auerte mala inimicis
meis: ⁊ in veritate tua diſp̱de illos. Volũta=
rie ſacrificabo tibi: ⁊ ꝯfitebor noĩ tuo dñe qm̃
bonũ ẽ. Qm̃ ex oĩ tribulatõne eripuiſti me: ⁊
ſup inimicos meos deſpexit ocul⁹ me⁹. In
finẽ in carminib⁹ itellectus dauid. LIIII

Exaudi de⁹ orõnẽ meã: ⁊ ne deſpexeris
deprecationẽ meã: intẽde mihi ⁊ ex/
audi me. Cõtriſtatus ſũ in exercitati
one mea ⁊ ꝯturbat⁹ ſum a voce inimici ⁊ a tri
bulatiõe pctõris. Qm̃ declinauerũt a me iniq̃/
tates: ⁊ ira moleſti erãt mihi. Cor meũ ꝯtur=
batũ ẽ ĩ me: ⁊ formido mortis cecidit ſup me.
Timor ⁊ tremor venerũt ſup me: ⁊ ꝯtexerũt
me tenebre. Et dixi: q̃s dabit mihi p̃nas ſicͧ
colũbe: ⁊ volabo ⁊ reqͥeſcã? Ecce elongaui fu
giens: ⁊ mãſi in ſolitudine. Expectabã eũ q̃
ſaluũ me fecit: a puſillanimitate ſpũs ⁊ tẽpe/
ſtate. Precipita dñe diuide linguas eoꝝ: qm̃
vidi iniq̃tatẽ ⁊ ꝯtradictionẽ in ciuitate. Die
ac nocte circũdabit eã ſup muros ei⁹ iniq̃tas
⁊ labor in medio ei⁹ ⁊ iiuſticia. Et nõ defecit
de plateis ei⁹: vſura ⁊ dol⁹. Qm̃ ſi iimic⁹ me⁹
maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſẽ vtiqꝫ. Et ſi is q̃
oderat me ſup me magna locut⁹ fuiſſet abſcõ=
diſſem me forſitan ab eo. Tu vero hõ vnani=
mis: dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹. Qui ſimul mecũ dul
ces capiebas cibos in domo dĩ ambulauim⁹
cũ ꝯſenſu. Veniat mors ſup illos ⁊ deſcẽdãt
in infernũ viuẽtes. Qm̃ neq̃tie ĩ habitaculis
eoꝝ ĩ medio eoꝝ. Ego aũt ad deũ clamaui: ⁊
dñs ſaluauit me. Veſpere ⁊ mane ⁊ meridie
narrabo ⁊ annũciabo: ⁊ exaudiet vocẽ meã.
Redimet in pace aĩam meã ab his q̃ app̱ropi=
quãt mihi: qm̃ int̃ multos erat mecũ. Exau=
diet de⁹ ⁊ hũiliabit illos: q̃ ẽ an̄ ſecl̃a. Nõ eñ
eſt illis cõmutatio ⁊ nõ timuerũt deũ: extẽdit
manũ ſuã in retribuendo. Cõtaminauerũt te=
ſtamẽtũ ei⁹ diuiſi ſunt ab ira vult⁹ ei⁹: ⁊ appro
pinq̃uit cor illi⁹. Molliti ſũt ſmões eius ſup
oleũ: ⁊ ipi ſunt iacula. Iacta ſup dñm curam
tuã ⁊ ipe te enutriet: ⁊ nõ dabit ĩ et̃nũ fluctu/
ationẽ iuſto. Tu v̱o de⁹ deduces eos ĩ pute=
um interitus. Viri ſanguinũ ⁊ doloſi nõ dimi=
diabũt dies ſuos: ego aũt ſperabo in te dñe.
In finẽ p̱ p̱plo q̃ a ſanctis lõge factus ẽ in ti=
tuli inſcriptiõe ipi dauid cũ tenerent cũ allo/
phyli in geth. LV

Miſerere mei de⁹ qm̃ ꝯculcauit me hõ
tota die ipugnãs tribulauit me. Con
culcauerũt me inimici mei tota die qm̃
multi bellãtes aduũſũ me. Ab altitudine diei ti=
mebo. ego v̱o ĩ te ſp̱abo. In deo laudabo ſmo
nes meos: ĩ deo ſp̱aui nͦ timebo q̃d faciat mihi
caro. Tota die verba mea execrabant̃ aduũſũ
me oẽs cogitatões eoꝝ ĩ malũ. Inhabitabũt
⁊ abſcõdẽt ipi calcaneũ meũ obſuabũt. Sic

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuſtinuerũt aiam meã ꝓ nihilo ſaluos facies
illos. i ira pplos ꝯfringes. Deꝰ vitã meã ãnũ
ciaui tibi. poſuiſti lachrymas meas i ꝯſpectu
tuo. Sicˀ ⁊ i pmiſſione tua. tũc ꝯũtẽr inimici
mei retrorſũ. In q̃cũq; die iuocauero te. ecce
cog̊ui qm̃ deꝰ meꝰ es. In dõ laudabo v̾bũ: i
dño laudabo ſ̾monẽ. i deo ſperaui ñ timebo
q̃d faciat mihi hõ. In me ſũt deꝰ vota tua. q̃
reddã laudatiões tibi Qm̃ eripuiſti aiaȝ meã
de morte. ⁊ pedes meos de lapſu. vt placeam
corã deo i lumine viuẽtiũ. In finẽ ne diſp̱
das dauid in tituli inſcriptione cum fugeret a
facie ſaul regi iſrˀ in ſpeluncã. LVI

MIſerere mei deꝰ miſerere mei: qm̃ i te
ꝯfidit aia mea. Et in vmbra alarũ tu-
arũ ſperabo donec trãſeat iniquitas.
Clamabo ad deũ altiſſimũ: deũ q̃ bñfecˀ mihi
Miſit de celo ⁊ liberauit me: dedit in oppro
briũ ꝯculcãtes me. Miſit deꝰ miam ſuã ⁊ ve
ritatẽ ſuã: ⁊ eripuit aiam meã de medio catu-
lorũ leonũ dormiui ꝯturbatꝰ. Filij hoim dẽ-
tes eoꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladius
acutꝰ. Exaltare ſup̱ celos deꝰ: ⁊ in oi t̾ra glo-
ria tua. Laqueũ parauerũt pedibꝰ meis: ⁊ in
curuauerũt aiam meã. Foderũt añ faciẽ me-
am foueã: ⁊ inciderũt in eã. Paratũ cor meũ
deꝰ paratũ cor meũ cãtabo ⁊ pſalmũ dicã do-
mino. Exurge gl̾ia mea exurge pſalteriũ ⁊ ci
thara exurgã diluculo. Cõfitebor tibi in po-
pulis dñe: ⁊ pſalmũ dicã tibi in gentibꝰ. Qm̃
magnificata eſt vſq; ad celos mia tua. ⁊ vſq;
ad nubes v̾itas tua. Exaltare ſup̱ celos deꝰ.
⁊ ſup̱ oẽm t̾rã gl̾ia tua. In finẽ ne diſp̱das
dauid in tituli inſcriptiõe. LVII

SI vere vtiq; iuſticiã loq̃mini: recte iu-
dicate filij hoim. Etenĩ i corde iniq̃ta
tes opamini in t̾ra: iiuſticias manus
v̾re ꝯcinnãt. Alienati ſunt pctõres a vulua:
errauerũt ab vtero locuti ſũt falſa. Furor illˀ
ſ̾m ſilitudinẽ ſerpẽtl: ſicˀ aſpidis ſurde ⁊ obtu
rãtis aures ſuas. Que nõ exaudiet vocẽ icã-
tantiũ: ⁊ venefici incãtantl ſapientˀ. Deꝰ cõte
ret dẽtes eoꝝ i ore ipoꝝ: molas leonũ cõfrin-
get dñs ad nihilũ deuenĩẽt tãq̃; aq̃ decurrẽs
intẽdit arcũ ſuũ donec infirmentˀ. Sicˀ cera q̃
fluit auferentˀ: ſup̱cecidit ignis ⁊ nõ viderũt
ſolẽ. Priuſq; itelligerẽt ſpine v̾re rhamnũ: ſicˀ
viuẽtes ſic i ira abſorbet eos. Letabitˀ iuſtus
cũ viderit vindictã. manꝰ ſuas lauabit in ſan-
guine pctõris. Et dicet hõ ſi vtiq; ẽ fructꝰ iu
ſto: vtiq; ẽ deꝰ iudicãs eos i t̾ra In finẽ ne
diſp̱das dd̾ i tituli inſcriptiõe. qñ miſit ſaul ⁊
cuſtodiuit domũ eiꝰ vt inficeret eũ LVIII

ERipe me ð inimicl meis deꝰ meꝰ ⁊ ab
inſurgẽtibꝰ i me liba me. Eripe me de
opãtibꝰ iiq̃tatẽ: ⁊ de virl ſãguinũ ſal-
ua me. Qr ecce ceperũt aiam meã: irruerũt in
me fortes. Neq; iniq̃tas mea neq; pctm̃ meũ
dñe: ſine iniq̃tate cucurri ⁊ direxi. Exurge in
occurſuȝ meũ ⁊ vide: ⁊ tu dñe deꝰ v̾tutũ deꝰ
iſrˀ. Intẽde ad viſitandas oẽs gẽtes: nõ miſe
rearl oibꝰ q̃ opantˀ iniq̃tatẽ. Couertẽtˀ ad ve-
ſperã ⁊ famẽ patientˀ vt canes: ⁊ circũibũt ci-
uitatẽ. Ecce loq̃ntˀ i ore ſuo: ⁊ gladiꝰ i labijs
eoꝝ: qm̃ q̃s audiuit. Et tu dñe deridebis eos
⁊ ad nihilũ deduces omẽs gẽtes. Fortitudi-
nem meã ad te cuſtodiã: qr deꝰ ſuſceptor meꝰ
es: deꝰ meꝰ miſericordia eiꝰ p̾ueniet me. Deꝰ
oñdit mihi ſup̱ iimicos meos ne occidas eos
ne qñ obliuiſcantˀ p̾pl̾i mei. Diſp̱ge illos i vir-
tute tua: ⁊ depone eos ꝓtector meꝰ dñe. De-
lictũ oris eorũ: ſ̾monũ labioꝝ ipoꝝ: ⁊ cõpre
hendantˀ in ſuperbia ſua. Et de execratione ⁊
mẽdacio annũciabuntˀ in cõſũmatiõe: i ira cõ
ſũmationis ⁊ nõ erunt. Et ſcient qr deꝰ dñã-
bitˀ iacob ⁊ finiũ terre. Cõuertentˀ ad veſpe-
ram ⁊ famẽ patientˀ vt canes ⁊ circũibũt ciui
tatẽ. Ipi diſp̱gentˀ ad manducandũ: ſi vero
nõ fuerint ſaturati ⁊ murmurabũt. Ego autẽ
cantabo fortitudinẽ tuã: ⁊ exaltabo mane mi
ſericordiã tuã. Qr factꝰ es ſuſceptor meꝰ ⁊ re-
fugiũ meũ i die tribulatiõis mee. Adiutor me
us tibi pſallã: qr deꝰ ſuſceptor meꝰ es: deꝰ me-
us miſ̾icordia mea. In finẽ ꝓ his q̃ cõmu
tabuntˀ in tituli inſcriptione ipi dauid in do-
ctrinã: cũ ſuccẽdit meſopotamiã ſyrie ⁊ ſobal
⁊ ꝯuertit ioab ⁊ p̱cuſſit edom in valle ſalina-
rum duodecim milia. LIX

DEus repuliſti nos ⁊ deſtruxiſti nos:
iratꝰ es ⁊ miſertꝰ es nob̃. Cõmouiſti
t̾rã ⁊ ꝯturbaſti eã: ſana ꝯtritiões eiꝰ
qr cõmota ẽ. Oſtendiſti p̾pl̾o tuo dura: pota-
ſti nos vino cõpũctiõis. Dediſti metuẽtibus
te ſignificationẽ: vt fugiant a facie arcꝰ. Et li-
berentˀ dilecti tui: ſaluũ fac dextera tua ⁊ ex-
audi me. Deꝰ locutus ẽ in ſancto ſuo: letabor
⁊ partibor ſichimã: et cõuallẽ tabernaculorũ
metibor. Meus ẽ galaad ⁊ meus ẽ manaſſes
⁊ ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex
meus: moab olla ſpei mee. In idumeã exten-
dam calciamentũ meum: mihi alienigene ſub
diti ſunt. Quis deducet me in ciuitatem mu-
nitam: quis deducet me vſq; in idumeã? Nõ
ne tu deꝰ q̃ repuliſti nos? ⁊ nõ egrediel deus
in v̾tutibꝰ n̾ris. Da nobis auxiliũ de tribula
tione: ⁊ vana ſalꝰ hois. In deo faciemꝰ v̾tu-
tem: ⁊ ipe ad nihilũ deducet tribulãtes nos.
In finẽ in hymnis. pſalmus dauid.

EXaudi deus depreca- LX
tionem meam: intende orationi mee.
A finibus terre ad te clamaui dũ an-
xiaretur cor meum: in petra exaltaſti me. De-

duxiſti me qꝛ factꝰ es ſpes mea: turrꝭ fortitu-
dinis a facie inimici. Inhabitabo i tabnaclo
tuo in ſecula: ꝓtegar in velamēto alaꝝ tuaꝝ.
Qm̄ tu deꝰ meꝰ exaudiſti orōnē meā: dediſti
hereditatē timentibꝰ nomē tuū. Dies ſup di-
es regis adijcies annos eiꝰ vſq3 in diē genera
tionis ⁊ generatiōis. Permanet in eternū in
ꝯſpectu dei: miſiᴄordiā ⁊ v̄itatē eiꝰ q̄s requi
ret? Sic pſalmū dicā noi tuo in ſeclm ſeculi vt
reddā vota mea de die in diē. In finem ꝓ
ydithum. pſ̄ dauid. LXI

Nonne deo ſubiecta erit aīa mea ab ip
ſo eīm ſalutare meū. Nā ⁊ ipē deꝰ me-
us ⁊ ſalutaris meꝰ ſuſceptoꝛ meꝰ: non
mouebor amplīꝰ. Quouſq3 irruitis in hoīem
interficitꝭ vniuſi vos: tanq3 parieti inclinato ⁊
macerie depulſe? Verūtm̄ p̄ciū meū cogitaue
rūt repellere: cucurri in ſiti: ore ſuo bn̄dicebāt
⁊ corde ſuo maledicebant. Verūtm̄ deo ſub-
iecta eſto aīa mea: qm̄ ab ipō patientia mea
Quia ipē deꝰ meꝰ ⁊ ſaluatoꝛ meꝰ: adiutoꝛ me
us n̄ emigrabo. In deo ſalutare meū ⁊ gloꝛia
mea: deꝰ auxilij mei ⁊ ſpes mea in deo ē. Spe
rate in eo oīs ꝯgregatio pplī: effundite coꝛam
illo corda veſtra: deꝰ adiutoꝛ noſter in eternū
Verūtm̄ vani filij hoīm: mēdaces filij hoīm i
ſtateris: vt decipiant ipī de vanitate in idip-
ſuȝ. Nolite ſperare i iniq̄tate: ⁊ rapinas noli-
te ꝯcupiſcere: diuitie ſi affluant nolite coꝛ ap-
ponere. Semel locutꝰ ē deꝰ duo hec audiui:
qꝛ ptās dei ē ⁊ tibi dn̄e miſiᴄordia: qꝛ tu red-
dis vnicuiq3 iuxta opa ſua. Pſ̄ dauid cuȝ
eſſet in deſerto iudee. LXII

Deus deus meus: ad te de luce vigilo
Sitiuit in te aīa mea: q̄3 multipliciter
tibi caro mea. In terra deſerta inuia
⁊ inaquoſa ſic in ſancto apparui tibi: vt vide-
rem v̄tutē tuā ⁊ gloꝛiā tuā. Qm̄ melioꝛ ē mi-
ſericordia tua ſup vitas: labia mea laudabūt
te. Sic bn̄dicā te in vita mea: ⁊ in noie tuo le-
uabo manꝰ meas. Sic adipe ⁊ pinguedie re-
pleat aīa mea: ⁊ labijs exultationis laudabit
os meū. Sic memoꝛ fui tui ſup ſtratū meum
in matutinis meditaboꝛ in te: qꝛ fuiſti adiu-
toꝛ meꝰ. Et in velamēto alarū tuarum exulta
bo: adheſit aīa mea poſt te: me ſuſcepit dexte
ra tua. Ipī v̄o inuanū queſierūt aīam meam
introibūt in inferioꝛa terre: tradent in manꝰ
gladij: ptes vulpiū erūt. Rex v̄o letabitur in
deo laudabunt oēs q̄ iurāt i eo qꝛ obſtructuȝ
eſt os loquētiū iniq̄. In finē pſ̄ dd̄. LXIII

Exaudi deꝰ orōnē meā cū depcoꝛ: a ti
moꝛe inimici eripe aīam meā. Prote-
xiſti me a cōuētu malignatiū: a mul-
titudine opantiū iniq̄tatē. Quia exacueruut
vt gladiū linguas ſuas: intēderunt arcū rem

amarā: vt ſagittēt i occultꝭ imaculatū. Subi-
to ſagittabūt eū: ⁊ nō timebūt: firmauerūt ſi-
bi ſmonē neq̄3. Narrauerūt vt abſcōderēt la
queos: dixerūt q̄s videbit eos. Scrutati ſūt
iniq̄tates: defecerūt ſcrutātes ſcrutinio. Acce-
det hō ad coꝛ altuȝ: ⁊ exaltabit deꝰ. Sagitte
puulorū facte ſūt plage eoꝝ: ⁊ īfirmate ſūt cō
tra eos lingue eoꝝ. Cōturbati ſunt oēs q̄ vi-
debāt eos: ⁊ timuit oīs hō. Annunciauerunt
opa dei: ⁊ facta eius intellexerūt Letabit iu-
ſtus in dn̄o ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabunt oēs
recti corde. In finē pſ̄ dauid cāticū aggei
hieremie ⁊ ezechielis de v̄bo pegrinatiōis: ⁊
de pplo trāſmigratiōis cū inciperēt pficiſci.

Te decet hymnꝰ deꝰ in ſyon LXIIII
⁊ tibi reddet votū in hierlm. Exau-
di orōnē meā: ad te omīs caro veniet
Verba iniquorū pualuerūt ſup nos: ⁊ ipieta
tibꝰ nr̄is tu ꝓpitiaberis. Btūs quē elegiſti ⁊
aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs tuis. Reple
bimur in bonis domꝰ tue: ſcm̄ ē tēplū tuū mi-
rabile in eq̄tate. Exaudi nos deus ſalutaris
nr̄: ſpes oīm finiū t̄re ⁊ in mari longe. Prepa-
rans mōtes in v̄tute tua accinctꝰ potētia: qui
ꝯturbas ꝓfundū maris ſonū fluctuū eiꝰ Tur
babunt gētes ⁊ timebūt q̄ habitāt t̄minos a
ſignis tuis: exitꝰ matutini ⁊ veſpe delectabis
Viſitaſti terrā ⁊ inebriaſti eā: multiplicaſti lo
cupletare eā. Flumen dei repletū eſt aquis:
paraſti cibū illoꝛū qm̄ ita ē pparatio eiꝰ. Ri-
uos eius inebria: multiplica genimina: eiꝰ in
ſtillicidijs eiꝰ letabit germinās. Bn̄dices co-
rone anni benignitatꝭ tue: ⁊ cāpi tui replebūt
vbertate. Pingueſcēt ſpecioſa deſerti: ⁊ exul-
tatione colles accingent. Induti ſūt arietes
ouiū: ⁊ valles abūdabūt frumēto: clamabūt
etem̄ hymnū dicēt. In finē canticū pſalmi
reſurrectionis. LXV

Iubilate deo oīs t̄ra: pſalmum dicite
noi eiꝰ: date glioꝛiaȝ laudi eiꝰ. Dicite
deo q̄3 t̄ribilia ſūt opa tua dn̄e: i mul-
titudie v̄tutꝭ tue mētient tibi inimici tui. Oīs
terra adoꝛet te ⁊ pſallat tibi: pſalmū dicat no-
mini tuo. Venite ⁊ videte opera dei terribi-
lis in conſilijs ſuper filios hominum. Qui cō
uertit mare in aridam: in flumine ptrāſibunt
pede ibi letabimur in ipō. Qui dn̄at in v̄tute
ſua in eternum: oculi eius ſup gentes reſpici-
unt: qui exaſperant non exaltentur in ſemet-
ipſis. Benedicite gentes deum noſtrum: et
auditam facite vocem laudis eius. Qui po-
ſuit animā meam ad vitam: ⁊ non dedit in cō
motionem pedes meos. Quoniam probaſti
nos deus: igne nos examinaſti ſicut examiat
argentū. Induxiſti nos i laqueū: poſuiſti tri
bulationes in dorſo noſtro: impoſuiſti homi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nes ſup capita nr̃a. Trãſiuimꝰ ꝑ ignẽ ⁊ aquã
⁊ eduxiſti nos in refrigeriũ. Introibo in do=
mũ tuã in holocauſtis: reddã tibi vota mea q̃
diſtinxerũt labia mea. Et locutũ eſt os meuꝫ
in tribulatiõe mea. Holocauſta medullata of
feram tibi cũ incenſo arietũ: offerã tibi boues
cũ hircis. Venite audite ⁊ narrabo oẽs q̃ ti/
metis deum: quãta fecit aĩe mee. Ad ipm̃ ore
meo clamaui: ⁊ exultaui ſub lingua mea. Ini
q̃tatẽ ſi aſpexi in corde meo: nõ exaudiet dñs
Propterea exaudiuit deꝰ: ⁊ attẽdit voci dep̃
cationis mee. Bñdictus deꝰ: qui nõ amouit
orationẽ meã ⁊ miſericordiã ſuã a me. In
fine in hymnis. pſ̃ cantici dauid. LXVI

DEus miſereat̃ noſtri ⁊ bñdicat nobis
illuminet vultũ ſuũ ſup nos ⁊ miſere
atur nr̃i. Vt cognoſcamꝰ in t̃ra viam
tuã: in omibꝰ gẽtibus ſalutare tuũ. Cõfiteant̃
tibi ꝑpli deus: cõfiteant̃ tibi ꝑpli oẽs. Letẽtur
⁊ exultẽt gentes: q̃m iudicas ꝑplos in equita/
te: ⁊ gentes in terra dirigis. Confiteant̃ tibi
ꝑpli deus: confiteantur tibi ꝑpli oẽs: terra de=
dit fructũ ſuum. Benedicat nos deus deus
noſter. bñdicat nos deus: ⁊ metuãt eũ omes
fines terre. In finẽ pſ̃ cantici dauid.

EXurgat deꝰ ⁊ diſſipent̃ LXVII
inimici eiꝰ: ⁊ fugiãt q̃ oderunt eũ a fa=
cie eiꝰ. Sicut deficit fumꝰ deficiant ſi
cut fluit cera a facie ignis ſic pereãt pctõres a
facie dei. Et iuſti epulent̃ ⁊ exultẽt in conſpe=
ctu dei: ⁊ delectent̃ in leticia. Cãtate deo pſal/
mũ dicite nomini eiꝰ: iter facite ei q̃ aſcẽdit ſu=
per occaſum: dñs nomen illi. Exultate in cõ=
ſpectu eiꝰ turbabunt̃ a facie eiꝰ patris orpha
norũ ⁊ iudicis viduarũ. Deꝰ in loco ſctõ ſuo:
deꝰ q̃ inhabitare facit vnius moris in domo
Qui educit vinctos in fortitudine: ſilr̃ eos
qui exaſperãt q̃ habitãt in ſepulcris. Deꝰ cum
egredereris in cõſpectu ꝑpli tui: cũ ptrãſires
in deſerto. Terra mota ẽ etenĩ celi diſtillaue=
runt a facie dei: ſinai a facie dei iſrl̃. Pluuiaꝫ
voluntariã ſegregab deꝰ hereditati tue ⁊ infir=
mata ẽ: tu vo ꝑfeciſti eã. Aĩalia tua habita=
bunt in ea: paraſti in dulcedine tua paupi de=
us. Dñs dabit vbũ euãgelizãtibꝰ: vtute mul
ta. Rex vtutũ dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei domus
diuidere ſpolia. Si dormiatis int̃ medios cle=
ros pẽne colũbe deargẽtate: ⁊ poſteriora dor
ſi eiꝰ in pallore auri. Dũ diſcernit celeſtis re=
ges ſup eã niue dealbabunt̃ in ſelmon: mons
dei mons pinguis. Mons coagulatꝰ mons
pinguis vt quid ſuſpicamini mõtes coagula
tos. Mons in q̃ bñplacitũ eſt deo habitare
in eo: etenĩ dñs habitabit in finẽ. Currus dei
decẽ milibus multiplex: milia letantiũ: domi
nus in eis in ſinai in ſancto. Aſcẽdiſti in altũ
cepiſti captiuitatem: accepiſti dona in homi=
nibus. Etenĩ nõ credentes: inhabitare domi
num deum. Benedictꝰ dñs die quotidie: ꝓ/
ſperũ iter faciet nobis deꝰ ſalutariũ nr̃orum.
Deꝰ nr̃ deus ſaluos faciẽdi: ⁊ dñi dñi exitus
mortis. Verũtñ deꝰ ꝯfringet capita inimico=
rũ ſuorũ: vticẽ capilli ꝑambulantiũ in delictis
ſuis. Dixit dñs ex baſan ꝯuertã: ꝯuertã in ꝓ
fundũ maris. Vt intingat̃ pes tuꝰ in ſanguie
lingua canũ tuorũ ex inimicis ab ipſo. Viderũt
igreſſus tuos deꝰ: igreſſus dei mei regis mei q̃
ẽ in ſcõ. Preuenerũt p̃ncipes ꝯiũcti pſallenti
bus: in medio iuuencularũ tympaniſtriarum
In eccleſijs bñdicite deo: dño de fontibꝰ iſrl̃.
Ibi beniamin adoleſcentulꝰ in mẽtis exceſſu
Principes iuda duces eoꝝ: p̃ncipes zabulõ
⁊ p̃ncipes neptalim. Mãda deꝰ vtuti tue cõ
firma hoc deꝰ qd̃ opatꝰ es in nob. A tẽplo tuo
in hierl'm: tibi offerent reges munera. Incre=
pa feras arundinis ꝯgregatio tauroꝝ i vac/
cis ꝑplorum: vt excludant eos qui ꝓbati ſunt
argento. Diſſipa gentes que bella volũt: ve=
nient legati ex egypto: ethiopia ꝓueniet ma=
nus eiꝰ deo. Regna t̃re cantate deo: pſallite
dño. Pſallite deo qui aſcendit ſup celum ce=
li: ad orientem. Ecce dabit voci ſue vocẽ vir
tutis: date gloriã deo ſup iſrl̃: magnificentia
eius ⁊ vtus eius in nubibus. Mirabilis de/
us in ſanctis ſuis: deꝰ iſrl̃ ipſe dabit virtutem
⁊ fortitudinẽ plebi ſue: bñdictꝰ deꝰ. In finẽ
pro his qui commutabunt̃. pſalmus ipſi da=
uid. LXVIII

SAluũ me fac deꝰ: q̃m itrauerũt
aque vſqꝫ ad aĩam meã. Infixꝰ
ſũ in limo ꝓfundi: ⁊ nõ ẽ ſubſtã/
tia. Veni in altitudinẽ maris: ⁊
tẽpeſtas dimerſit me. Labora=
ui clamans rauce facte ſunt fauces mee: defe=
cerũt oculi mei dũ ſpero in deũ meũ. Multi=
plicati ſunt ſup capillos capitis mei: q̃ oderũt
me gratis. Cõfortati ſũt q̃ ꝑſecuti ſũt me inimi
ci mei iniuſte: q̃ nõ rapui tũc exoluebã. Deꝰ tu
ſcis iſipiẽtiã meã: ⁊ delicta mea a te nõ ſũt ab
ſcõdita. Nõ erubeſcãt i me q̃ expectãt te dñe
dñe vtutũ. Nõ ꝯfundant̃ ſup me: q̃ q̃runt te
deꝰ iſrl̃. Q̃m ꝓpter te ſuſtinui opprobriũ ope=
ruit confuſio faciem meam. Extraneus factꝰ
ſum fratribꝰ meis: ⁊ ꝑegrinꝰ filijs matris mee.
Q̃m zelus domus tue comedit me: ⁊ oppro=
bria exprobrantium tibi ceciderunt ſuper me
Et operui in ieiunio aĩam meã: ⁊ fcm̃ ẽ i oppro=
briũ mihi. Et poſui veſtimentũ meum cilitiũ
⁊ factus ſum illis in parabolam. Aduerſum
me loquebant̃ qui ſedebant in porta: et in me
pſallebãt q̃ bibebãt vinũ. Ego vo orõnẽ me=
am ad te dñe: tps beneplaciti deꝰ. In multi=

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tudine miſericoꝛdie tue: exaudi me in verita-
te ſalutis tue. Eripe me de luto vt non infigar
libera me ab his q̄ oderũt me ⁊ de ꝓfundis a-
quarũ. Nõ me demergat tẽpeſtas aque: neq̃
abſoꝛbeat me ꝓfundũ neq̃ vrgeat ſup me pu-
teus os ſuũ Exaudi me dñe qm̄ benigna ẽ mi-
ſericoꝛdia tua ſm̄ multitudinẽ miſerationum
tuarũ reſpice me. Et ne aũtas faciẽ tuã a pue-
ro tuo: qm̄ tribuloꝛ velociť exaudi me. Intẽ-
de aĩe mee ⁊ libera eã: ꝓpť inimicos meos eri-
pe me. Tu ſcis improperiũ meũ ⁊ ꝯfuſionem
meã: ⁊ reuerẽtiã meã. In ꝯſpectu tuo ſũt oẽs
q̄ tribulãt me: iproperiũ expectauit coꝛ meuꝫ
⁊ miſeriã. Et ſuſtinui q̄ ſimul ꝯtriſtareť ⁊ nõ
fuit ⁊ q̄ ꝯſolareť ⁊ nõ iueni. Et dederũt in eſcã
meã fel: ⁊ in ſiti mea potauerũt me acceto. Fi-
at mẽſa eoꝝ corã ipſis in laqueũ: ⁊ in retribu-
tiones ⁊ in ſcandalũ. Obſcurenť oculi eoꝛuꝫ
ne videãt: ⁊ doꝛſum eoꝛũ ſp̄ icurua. Effunde
ſup eos irã tuã ⁊ furoꝛ ire tue cõpꝛehẽdat eos
Fiat habitatio eoꝛũ deſerta: ⁊ in tabernacl'is
eoꝝ nõ ſit q̄ ihabitet. Qm̄ quẽ tu ꝑcuſſiſti ꝑ-
ſecuti ſũt: ⁊ ſup doloꝛẽ vulneꝝ meoꝝ addide-
rũt. Appone iniq̃tatẽ ſup iniq̃tatẽ eoꝝ: ⁊ nõ in-
trẽt i iuſticiã tuã. Deleanť de libꝛo viuentiũ
⁊ cũ iuſtis nõ ſcribanť. Ego ſum paup ⁊ do-
lens: ſalus tua de⁹ ſuſcepit me. Laudabo no-
men dei cũ cantico: ⁊ magnificabo eũ in laud'
Et placebit deo ſup vitulũ nouellũ: coꝛnua
ꝓducẽte ⁊ vngulas. Videãt paupes ⁊ leten-
tur: q̄rite deũ ⁊ viuet aĩa vr̃a. Qm̄ exaudiuit
paupes dñs: ⁊ vinctos ſuos ñ deſpexit. Lau-
dent illũ celi ⁊ terra: mare ⁊ oĩa reptilia in eis
Qm̄ de⁹ ſaluã faciet ſyon: ⁊ edificabunť ciui-
tates iude. Et inhabitabunt ibi: ⁊ hereditate
acquirẽt eã. Et ſemẽ ſuoꝛũ ei⁹ poſſidebit eã:
⁊ q̄ diligũt nomẽ ei⁹ habitabũt in ea. In fi-
nem pš dauid in rememoꝛatiõe eo ꝙ ſaluũ fe-
cit eum dñs. LXIX

DEus in adiutoꝛiũ meũ intende: domi-
ne ad adiuuãdũ me feſtina. Cõfundã-
tur ⁊ reuereãť q̄ q̄rũt aĩam meã. Au-
tanť retroꝛſũ ⁊ erubeſcãt: q̄ volũt mihi mala.
Aũtãť ſtatĩ erubeſcẽtes: q̄ dicũt mihi euge eu-
ge. Exultẽt ⁊ leteť in te oẽs q̄ q̄rũt te: ⁊ dicãt
ſemp magnificeť dñs qui diligũt ſalutare tu-
um. Ego vo egen⁹ ⁊ paup ſum: de⁹ adiuua
me. Adiutoꝛ me⁹ ⁊ liberatoꝛ me⁹ es tu: domi-
ne ne moꝛeris. Pſalm⁹ dauid filioꝝ iona-
dab ⁊ pꝛioꝛũ captiuoꝝ. LXX

IN te dñe ſperaui nõ cõfundar i eťnũ
in iuſticia tua liba me ⁊ eripe me. In-
clina ad me aurẽ tuã: ⁊ ſalua me. Eſto
mihi i deũ ꝓtectoꝛẽ ⁊ i locũ munitũ: vt ſaluũ
me facias. Qm̄ firmamentũ meũ: ⁊ refugiuꝫ
meũ es tu. De⁹ me⁹ eripe me de manu pctõꝛĩ
⁊ de manũ ꝯtra legẽ agẽtĩ ⁊ iniq̄. Qm̄ tu es pa-
tiẽtia mea dñe: dñe ſpes mea a iuuẽtute mea
In te ꝯfirmat⁹ ſum ex vtero: de vẽtre matris
mee tu es ꝓtectoꝛ me⁹. In te cãtatio mea ſp̄:
tãq̃ ꝓdigiũ fact⁹ ſũ multĩ ⁊ tu adiutoꝛ foꝛtis
Repleať os meũ laude vt cantẽ gloꝛiã tuam
tota die magnitudinẽ tuã. Ne ꝓĩcias me in
tpe ſenectutĩ: cũ defecerit vĩ⁹ mea ne derelin-
q̃s me. Q2 dixerũt inimici mei mihi ⁊ q̄ cuſto-
diebãt aĩam meã ꝯſiliũ fecerũt in vnũ. Dicẽ-
tes de⁹ dereliq̃t eũ: ꝑſeq̄mini ⁊ cõpꝛehendite
eũ: q2 nõ ẽ q̄ eripiat. De⁹ ne elongerĩ a me: de-
us me⁹ i auxiliũ meũ reſpice. Cõfundãť ⁊ de-
ficiant detrahẽtes aĩe mee: opiãť ꝯfuſione et
pudoꝛe q̄ q̄rũt mala mihi. Ego aũt ſp̄ ſpabo:
adĩciã ſup oẽꝫ laudẽ tuã. Os meũ ãnũciabit
iuſticiã tuã: tota die ſalutare tuũ. Qm̄ nõ co-
gnoui litteraturã itroibo i potẽtias dñi: dñe
memoꝛaboꝛ iuſticie tue ſoli⁹ De⁹ docuiſti me
a iuuẽtute mea ⁊ vſq̃ nũc ꝓnũciabo mirabi-
lia tua Et vſq̃ i ſenectã ⁊ ſeniũ: de⁹ ne d'reliq̃s
me. Donec annũciẽ bꝛachiũ tuũ generationi
oĩ q̄ vẽtura ẽ. Potẽtiã tuã ⁊ iuſticiã tuã de⁹
vſq̃ i altiſſima q̄ feciſti magnalia de⁹ q̄s ſilis
ſit tibi Quãtas oñdiſti mihi tribulatões mĩ-
tas ⁊ malas ⁊ ꝯuerſus viuificaſti me. ⁊ de abyſ-
ſis ťre iteruꝫ reduxiſti me Multiplicaſti ma-
gnificentiã tuã. ⁊ ꝯuerſus ꝯſolat⁹ es me. Nã
⁊ ego ꝯfiteboꝛ tibi in vaſis pſalmi v̄itatẽ tuã
de⁹. pſallã tibi in cithara ſcũs iſrľ. Exultabũt
labia mea cũ cantauero tibi. ⁊ aĩa mea quam
redemiſti. Sꝫ ⁊ ligua mea tota die meditabiť
iuſticiãm tuã. cum ꝯfuſi ⁊ reueriti fuerint q̄ q̄-
runt mala mihi. Pš dauid in ſalomonem

DEus iudiciũ tuũ regi da. ⁊ iu- LXXI
ſticiã tuã filio regĩ. Iudicare ꝑplm tu-
um i iuſticia ⁊ paupes tuos i iudicio
Suſcipiãt mõtes pacẽ ꝑplo: ⁊ colles iuſticiã.
Iudicabit paupes ꝑplĩ ⁊ ſaluos faciet filios
paupeꝝ ⁊ hũiliabit calũniatoꝛẽ. Et ꝑmane-
bit cũ ſole ⁊ añ lunã: i generatiõe ⁊ gene ratio-
nẽ. Deſcẽdet ſic pluuia i vell⁹ ⁊ ſic ſtillicidia
ſtillãtia ſup ťrã Orieť i dieb⁹ ei⁹ iuſticia ⁊ ab-
undãtia pacĩ donec auferať luna. Et dñabiť
a mari vſq̃ ad mare: ⁊ a flũine vſq̃ ad ťmios
oꝛbis terrarũ. Coꝛaꝫ illo ꝓcident ethiopes ⁊
inimici ei⁹ terrã lingent. Reges tharſis ⁊ iſu-
le munera offerẽt: reges arabum ⁊ ſaba dona
adducẽt. Et adoꝛabũt eũ oẽs reges: oẽs gen-
tes ſeruiẽt ei. Quia liberabit paupem a potẽ-
te ⁊ paupeꝫ cui ñ erat adiutoꝛ. Parcet paupĩ
⁊ iopi: ⁊ aĩas paupeꝝ ſaluas faciet. Ex vſurĩ
⁊ iniq̃tate redimet aĩas eoꝛũ ⁊ honoꝛabile no-
men eoꝛum corã illo. Et viuet ⁊ dabiť ei d' au-
ro arabie: ⁊ adoꝛabunt de ipſo ſp̄: tota die bñ-
dicẽt ei. Erit firmamentũ in ťra in ſũmis mõ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tiū: ſupertollet̃ ſup libanū fructꝰ eius ⁊ flore
būt de ciuitate ſic̃ fenum t̃re. Sit nomē eiꝰ bñ
dictū i ſecl'a: añ ſolē ꝑmanet nomē eiꝰ. Et bñ
dicent̃ in ipo oēs tribꝰ t̃re: oēs gētes magnifi
cabūt eū. Bñdictꝰ dñs deꝰ iſrl': q̄ facit mirabi
lia ſolꝰ. Et bñdictū nomē maieſtat̄ eiꝰ i et̃nū
⁊ replebit̃ maieſtate eiꝰ oīs t̃ra: fiat fiat. De
fecerūt hymni dauid filij ieſſe. Ps̄ aſaph.

Q Uā bonꝰ iſrl' deꝰ: his q̄ LXXII
recto ſunt corde. Mei aūt pene mo
ti ſūt pedes pene effuſi ſūt greſſus mei
Q: zelaui ſup iniq̄s: pacē pctōꝝ vidēs. Q: ñ ē
reſpectꝰ morti eoꝝ: ⁊ firmamētū in plaga eoꝝ.
In labore hoīm nō ſunt: ⁊ cū hoībꝰ nō flagel
labunt̃. Jdeo tenuit eos ſupbia: opti ſūt iniq̄
tate ⁊ ipietate ſua. Prodijt q̄ſi ex adipe iniq̄
tas eoꝝ: trāſierūt i affectū cordis. Cogitaue
rūt ⁊ locuti ſunt neq̄tiā: iniq̄tatē in excelſo lo
cuti ſunt. Poſuerūt in celū os ſuū: ⁊ lingua eo
rū trāſiuit i t̃ra. Jdeo ꝯuertet̃ ppl's meꝰ hic: ⁊
dies pleni iuenient̃ i eis. Et dixerūt quō ſcit
deꝰ: ⁊ ſi ē ſciētia i excelſo? Ecce ipi pctōres et
abūdantes in ſecl'o: obtinuerūt diuitias. Et di
xi ḡ ſine cā iuſtificaui cor meū: ⁊ laui int̃ inno
centes manꝰ meas. Et fui flagellatꝰ tota die
⁊ caſtigatio mea in matutinis. Si dicebā nar
rabo ſic: ecce natione filioꝝ tuoꝝ reprobaui.
Exiſtimabā vt cognoſcerē: h̄ labor eſt añ me.
Donec intrē in ſanctuariū dei: ⁊ itelligā i no
uiſſimis eoꝝ. Uerūtñ ꝑpt̃ dolos poſuiſti eis
deieciſti eos dū alleuarent̃. Quō facti ſunt in
deſolationē. ſubito defecerūt: ꝑierunt ꝓpter
iniq̄tatē ſuā. Uelut ſomniū ſurgentiū: dñe in
ciuitate tua imaginē ipoꝝ ad nihilū rediges
Q: iflāmatū ē cor meū: ⁊ renes mei cōmutati
ſunt ⁊ ad nihilū redactꝰ ſum ⁊ neſciui. Ut iu
mētū factꝰ ſū apd̄ te. ⁊ ego ſemꝑ tecū Tenui
ſti manū dexterā meā: ⁊ i volūtate tua dedu
xiſti me: ⁊ cū glīa ſuſcepiſti me. Quid eñ mi
hi ē in celo: ⁊ a te q̄d volui ſup t̃rā? Defecit
caro mea ⁊ cor meū: deꝰ cordis mei ⁊ ꝑs mea
deꝰ i et̃nū. Q: ecce q̄ elōgāt ſe a te ꝑibūt: ꝑdi
diſti oēs q̄ fornicant̃ abs te. Mihi aūt adhe
rere deo bonū ē ponere in dño deo ſpem meā
Ut anūciē oēs ꝑdicatiōes tuas: in port̄ filie
ſyon. In finē intellectꝰ aſaph. LXXIII

U T q̄d deꝰ repuliſti in finē iratꝰ ē furor
tuꝰ ſup oues paſcue tue. Mēor eſto
ꝯgregatiōis tue: quā poſſediſti ab in
itio. Redemiſti virgā hereditat̄ tue. mōs ſyō i
q̄ habitaſti i eo. Leua manꝰ tuas i ſuperbias
eoꝝ in finē: q̄nta malignatꝰ ē inimicꝰ i ſcō? Et
glīati ſūt q̄ oderūt te: i medio ſolēnitatis tue.
Poſuerūt ſigna ſua ſigna ⁊ nō cognouerunt
ſicut i exitu ſup ſummū Quaſi in ſilua ligno
rum ſecuribus exciderunt ianuas eius in id
ipſum: in ſecuri ⁊ aſcia deiecerunt eam. In
cenderunt igni ſanctuariū tuum in terra: pol
luerunt tabernaculum nominis tui. Dixerūt
in corde ſuo cognatio eoꝝ ſimul: quieſcere fa
ciamus oēs dies feſtos dei a terra. Signa
noſtra nō vidimus: iam nō eſt ꝓpheta ⁊ nos
nō cognoſcet amplius. Uſq̄quo deꝰ impro
perabit inimicus: irritat aduerſarius nomen
tuū in finem. Ut quid auertis manū tuam et
dexterā tuam: de medio ſinu tuo in finē? Deꝰ
aūt rex noſter ante ſecula: opatus eſt ſalu
tem in medio terre. Tu cōfirmaſti in virtute
tua mare: cōtribulaſti capita draconū in aq̄s
Tu confregiſti capita draconis: dediſti eum
eſcam populis ethiopū. Tu dirupiſti fontes
⁊ torrentes: tu ſiccaſti fluuios ethan. Tuꝰ eſt
dies ⁊ tua eſt nox: tu frabricatꝰ es auroram ⁊
ſolem. Tu feciſti oēs terminos terre: eſtatē
⁊ ver tu plaſmaſti ea. Memor eſto huiꝰ ini
micus improperauit dño: ⁊ populꝰ inſipiēs
incitauit nomen tuū. Ne tradas beſtijs aīas
confitentes tibi: ⁊ animas pauperū tuoꝝ ne
obliuiſcaris in finem. Reſpice in teſtamentū
tuū: quia repleti ſūt qui obſcurati ſūt t̃re do
mibus iniquitatū. Ne auertat̃ hūilis factus
confuſus: pauꝑ ⁊ inops laudabūt nomen tu
um. Exurge deus iudica cauſā meā: memor
eſto improperioꝝ tuoꝝ que ab iſipiente ſunt
tota die. Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ tu
orum: ſupbia eoꝝ qui te oderūt aſcendit ſem
per. In finē ne corrūpas. pſ̄ cātici aſaph.

C Onfitebimur tibi deꝰ LXXIIII
cōfitebimur ⁊ inuocabimꝰ nomē tuū.
Narrabimus mirabilia tua: cū acce
pero tempꝰ ego iuſticias iudicabo. Liquefa
cta eſt terra ⁊ oēs qui habitāt in ea: ego cōfir
maui columnas eius. Dixi iniquis nolite ini
que agere: ⁊ delinquentibus nolite exaltare
cornu. Nolite extollere in altum cornu vr̃m:
nolite loqui aduerſus deū iniquitatē. Quia
neq̄ ab oriente neq̄ ab occidēte neq̄ a deſer
tis montibus: quoniā deus iudex eſt. Hunc
humiliat ⁊ hunc exaltat: quia calix in manu
dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex
hoc in hoc: verūtñ fex eius non eſt exinanita
bibent oēs pctōres terre. Ego aūt anūciabo
i ſeculū: cātabo deo iacob: ⁊ oīa cornua pec
catoꝝ ꝯfringā: ⁊ exaltantur cornua iuſti.
In finē in carminibꝰ canticum ad aſſyrios
pſ̄ aſaph. LXXV

N Otus in iudea deꝰ. in iſrl' magnū no
men eiꝰ. Et factꝰ eſt in pace locꝰ eius.
⁊ habitatio eiꝰ in ſyon. Ibi confregit
potentias: arcū ſcutum gladiū ⁊ bellū. Illu
minans tu mirabiliter a montibꝰ et̃nis turba
ti ſunt oēs inſipiētes corde. Dormierūt ſom

niũ ſuũ: ⁊ nihil iuen erũt oẽs viri diuitiaꝝ in manib⁹ ſuis. Ab icrepatiõe tua de⁹ iacob: dormitauerũt q̃ aſcẽderũt eq̃s. Tu t̃ribilis es et q̃s reſiſtet tibi: ex tunc ira tua. De celo auditũ feciſti iudiciũ t̃ra tremuit ⁊ q̃euit Cũ exurgeret i iudiciũ de⁹: vt ſaluos faceret oẽs manſuetos t̃re. Q̃m cogitatio hoĩs cõfitebiť tibi: ⁊ reliq̃e cogitatiõis diẽ feſtũ agẽt tibi. Vouete ⁊ reddite dño deo vr̃o: oẽs q̃ in circũitu ei⁹ afferẽt munera. Terribili ⁊ ei q̃ aufert ſpm̃ p̃ncipũ: t̃ribili apđ oẽs reges t̃re. In finẽ ꝑ idythum. pš aſaph. LXXVI

V Oce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deũ ⁊ intẽdit mihi. In die tribulationis mee deũ exq̃ſiui manib⁹ meis nocte ꝯtra eũ: ⁊ nõ ſum decept⁹. Renuit ꝯſolari aĩa mea: memoꝛ fui dei ⁊ delectat⁹ ſum: ⁊ exercitat⁹ ſum ⁊ defecit ſpũs meus. Anticipauerũt vigilias oculi mei turbat⁹ ſum ⁊ nõ ſuz locut⁹ Cogitaui dies antiq̃s: ⁊ annos et̃nos i mẽte habui. Et meditat⁹ ſuz nocte cũ corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ ſcopebã ſpm̃ meũ. Nũq̃d in et̃nũ ꝓijciet de⁹: ⁊ nõ apponat vt cõplacitioꝛ ſit adhuc. Aut in finem miam ſuã abſcidet a generatiõe in generationẽ? Aut obliuiſceť miſereri de⁹: aut ꝯtinebit in ira ſua miſericordias ſuas? Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere excelſi. Memoꝛ fui operũ dñi: quia memoꝛ ero ab initio mirabiliũ tuoꝝ. Et meditaboꝛ in oĩb⁹ opib⁹ tuis: ⁊ i adinuentõib⁹ tuis exerceboꝛ. De⁹ in ſcõ via tua: q̃s de⁹ magn⁹ ſic̃ de⁹ nr̃: tu es de⁹ q̃ facĩ mirabilia. Notã feciſti in ꝑplis ṽtutẽ tuã: redemiſti in brachio tuo ꝑplm̃ tuũ: filios iacob ⁊ ioſeph. Viderũt te aque de⁹ viderũt te aque ⁊ timuerũt ⁊ turbati ſũt abyſſi. Multitudo ſonit⁹ aquarum: vocem dederunt nubes. Etenim ſagitte tue tranſierunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt coruſcationes tue orbi terre: ꝯmota ẽ ⁊ ꝯtremuit t̃ra. In mari via tua ⁊ ſemite tue in aq̃s multĩ: ⁊ veſtigia tua nõ cognoſcentur Deduxiſti ſic̃ oues ꝑplm̃ tuũ: in manu moyſi ⁊ aaron. Intellect⁹ aſaph. LXXVII

A Ttendite ꝑple me⁹ legẽ meã: iclinate aurẽ meã in ṽba oris mei. Aperiam in ꝑabolis os meũ: loq̃r ꝓpoſitões ab initio. Q̃ata audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: ⁊ prẽs nr̃i narrauerũt nob. Nõ ſunt occultata a filijs eoꝝ in generatione altera. Narrantes laudes dñi ⁊ ṽtutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̃ fec̃. Et ſuſcitauit teſtimoniũ in iacob: ⁊ legẽ poſuit in iſrł. Q̃ata mãdauit p̃rib⁹ nr̃is nota facere ea filijs ſuis: vt cognoſcat generatõ altera Filij q̃ naſceť ⁊ exurgẽt: ⁊ enarrabũt filijs ſuis. Vt ponãt in deo ſpẽ ſuã: ⁊ nõ obliuiſcanť opeꝝ dei: ⁊ mãdata ei⁹ exq̃rãt. Ne fiãt ſic̃ patres eoꝝ: generatio praua ⁊ exaſperãs. Generatio q̃ nõ direxit coꝛ ſuũ: ⁊ nõ eſt credit⁹ cuz deo ſpũs ei⁹. Filij effraim intẽdẽtes ⁊ mittentes arcũ ꝯuſi ſunt in die belli Nõ cuſtodierũt teſtamẽtũ dei: ⁊ i lege ei⁹ noluerẽt ãbulare. Et obliti ſunt bñficioꝝ ei⁹: ⁊ mirabiliũ ei⁹ q̃ oſtẽdit eis. Coꝛã p̃rib⁹ eoꝝ fec̃ mirabilia in terra egypti: in cãpo thaneos. Interrupit mare et ꝑduxit eos: ſtatuit aq̃s q̃ſi in vtre. Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petrã in heremo: ⁊ adaquauit eos velut in abyſſo m̃lta. Et eduxit aquã de petra: ⁊ eduxit tanq̃ flumina aquas Et appoſuerũt adhuc peccare ei: in irã ꝯcitauerunt excelſum in aq̃ſo. Et tẽptauerẽt deum in coꝛdib⁹ ſuis: vt peterẽt eſcas aĩab⁹ ſuis Et mala locuti ſunt de deo: dixerũt nunq̃d poterit de⁹ parare mẽſam in deſerto. Q̃m ꝑcuſſit petrã ⁊ fluxerũt aq̃: ⁊ torrẽtes inundauerunt Nũquid ⁊ panẽ poterit dare: aut parare mẽſam ꝑplo ſuo. Ideo audiuit dñs ⁊ diſtulit: et ignis accẽſus eſt in iacob: ⁊ ira aſcẽdit in iſrł. Q̃ꝛ nõ crediderũt in deo: nec ſperauerẽt in ſalutari ei⁹. Et mãdauit nubib⁹ deſup: ⁊ ianuas celi apuit. ⁊ pluit illis manna ad manducandũ: ⁊ panẽ celi dedit eis. Panẽ angeloꝝ mãducauit hõ: cibaria miſit eis in abundantiam. Trãſtulit auſtrũ de celo: ⁊ iduxit i virtute ſua africũ. Et pluit ſup eos ſic̃ puluerez carnes: ⁊ ſicut arenã maris volatilia pẽnata ⁊ ceciderũt in medio caſtroꝝ eoꝝ: circa tabnacula eoꝝ. Et manducauerunt ⁊ ſaturati ſunt nimis: ⁊ deſideriũ eoꝝ attulit eis: nõ ſũt fraudati a deſiderio ſuo. Adhuc eſce eoꝛum erant in oꝛe ipſoꝛum: ⁊ ira dei aſcẽdit ſup eos Et occidit pingues eoꝛum ⁊ electos iſrael impediuit. In omĩbus his peccauerunt adhuc ⁊ nõ crediderũt in mirabilib⁹ eius. Et defecerunt in vanitate dies eoꝝ ⁊ anni eoꝝ cum feſtinatiõe. Cũ occideret eos querebãt eũ: ⁊ reuertebanť ⁊ diluculo veniebant ad eũ. Et rememoꝛati ſunt quia de⁹ adiutoꝛ ẽ eoꝝ: ⁊ deus excelſus redemptoꝛ eoꝝ eſt. Et dilexerũt eũ in oꝛe ſuo: ⁊ lingua ſua mẽtiti ſunt ei. Coꝛ aũt eoꝝ nõ erat rectũ cũ eo nec fideles habiti ſũt in teſtamẽto ei⁹. Ipſe autem eſt miſericoꝛs et propitius fiet peccatis eoꝛum: et non diſperdet eos. Et abundauit vt auerteret iram ſuam: ⁊ non accendit oẽm iram ſuam. Et recoꝛdatus ẽ q꞉ caro ſunt: ſpũs vadens ⁊ nõ rediens. Quoties exacerbauerũt eũ in deſerto: i irã cõcitauerũt eum in inaquoſo. Et cõuerſi ſunt ⁊ temptauerũt deum: ⁊ ſanctum iſrł exacerbauerũt. Nõ ſunt recoꝛdati man⁹ ei⁹: die qua redemit eos de manu tribulantis Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: ⁊ prodigia ſua in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

caſpo thaneos. Et ↄuertit in ſanguinē flumina
eoꝝ ⁊ ibres eoꝝ ne biberēt. Miſit i eoſ cyno
miā ⁊ comedit eoſ: ⁊ ranā: ⁊ diſpdidit eos Et
dedit erugini fruct⁹ eoꝝ: ⁊ labores eoꝝ locu
ſte. Et occidit i grādine vineas eoꝝ: ⁊ moroſ
eoꝝ i pruina Et tradidit grādini iumēta eoꝝ
⁊ poſſeſſiōes eoꝝ igni Miſit i eos irā idigna
tionis ſue: idignationē ⁊ irā ⁊ tribulationē: i
miſſiōes ꝑ angelos malos. Uiam fecit ſemite
ire ſue: nō pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ ⁊ iumēta
eoꝝ i morte ↄcluſit. Et ꝑcuſſit oē ꝓmogenitū
i t̄ra egypti: ꝓmitias ois laboris eoꝝ i tabna
culis cham. Et abſtulit ſicut oues ꝑplm ſuuꝫ
⁊ ꝑduxit eos tanꝗ̄ gregē in deſ̄to. Et dedu/
xit eos i ſpe ⁊ n̄ timuer̄t: ⁊ iimicos eoꝝ op̄uit
mare. Et induxit eos i mōtē ſcificatiōis ſue.
mōtē quē acq̄ſiuit dextera ei⁹ Et eiecit a facie
eoꝝ gētes: ⁊ ſorte diuiſit eis t̄rā i funiculo di
ſtributiōis. Et habitare fec̄ in tabnacl̄is eoꝝ
trib⁹ iſrl̄. Et tēptauer̄t ⁊ exacerbauer̄t deū ex
celſū: ⁊ teſtimonia ei⁹ nō cuſtodier̄t. Et auūte=
rūt ſe ⁊ nō ſuauer̄t pactū: quēadmodū p̄res
eoꝝ ↄuſi ſūt in arcū prauū. In irā ↄcitauer̄t
eū i collib⁹ ſuis: ⁊ i ſculptilib⁹ ſuis ad emula=
tionē eū ꝓuocauer̄t. Audiuit deus ⁊ ſp̄reuit
⁊ ad nihilū redegit valde iſrl̄. Et repulit tab=
naculū ſylo tabnaculū ſuū vbi hitauit in hoi=
bus. Et tradidit in captiuitatē ꝟtutē eoꝝ: et
pulcritudinē eoꝝ in man⁹ inimici. Et ↄcluſit
in gladio ꝑplm ſuū: ⁊ hereditatē ſuam ſp̄reuit
Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ⁊ ꝟgines eoꝝ
nō ſunt lamētate. Sacerdotes eoꝝ in gladio
ceciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabāt̄. Et exci=
tat⁹ ē tanꝗ̄ dormiēs dn̄s: tanꝗ̄ potēs crapu
lat⁹ a vino. Et ꝑcuſſit inimicos ſuos i poſteri
ora: oꝑprobriū ſempit̄nū dedit illis. Et repu=
lit tabnaculū ioſeph: ⁊ tribū effraim nō elegit
Sꝫ elegit tribū iuda: montē ſyon quē dilexit
Et edificauit ſicut vnicornis ſacrificiū ſuum
in t̄ra quā fundauit in ſecula. Et elegit dauid
ſuū ſuū: ⁊ ſuſtulit eū de gregib⁹ ouiū de poſt
fetantes accepit eū. Paſcere iacob ſeruū ſuū
⁊ iſrl̄ hereditatē ſuā. Et pauit eos in innocen
tia cordis ſui: in intellectibus manuū ſuarum
deduxit eos. Pſalmus aſaph. LXXVIII

D

Eus venerūt gentes in hereditatem
tuā: polluerūt tēplū ſcm̄ tuū: poſuer̄t
hierl̄m in pomorū cuſtodiā. Poſue/
runt morticina ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilib⁹
celi carnes ſcōꝝ tuoꝝ beſtijs terre Effuderūt
ſanguinē ipſoꝝ tanꝗ̄ aquā in circūitu hieru
ſalem: ⁊ nō erat q̄ ſepeliret Facti ſumus oꝑpro
briū vicinis nr̄is: ſubſannatio ⁊ illuſio his q̄
in circūitu nr̄o ſunt. Uſqꝫ quo dn̄e iraſceri in
finem: accendet̄ velut ignis zelus tu⁹: Effun
de irā tuā in gentes q̄ te nō nouer̄t: ⁊ in regna
que nomē tuū nō inuocauerunt. Quia come/
derunt iacob: ⁊ locū eius deſolauer̄t. Ne me/
mineris iniquitatū nr̄aruꝫ antiquaꝝ cito an
ticipent nos miſ̄icordie tue: quia paupes fa=
cti ſum⁹ nimis. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄
⁊ ꝓpter gloriam nominis tui dn̄e libera nos
Et ꝓpiti⁹ eſto peccatis noſtris ꝓpter nomē
tuū: nec forte dicant i gentib⁹ vbi eſt de⁹ eoꝝ
Ut innoteſcat in nationib⁹ corā oculis noſtris
vltio ſaguinis ſeruoꝝ ſuorum qui effuſus eſt
Introeat in cōſpectu tuo gemit⁹ compedito
ruꝫ. Scdm̄ magnitudinē brachij tui: poſſide
filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis noſtris
ſeptuplū in ſinu eoꝝ: improperiū ipſoꝝ qd̄
exprobrauerūt tibi dn̄e. Nos aūt ppl̄s tuus
⁊ oues paſcue tue: cōfitebimur tibi in ſeculū.
In generatiōe et generationem. anunciabi=
mus laudē tuā In finē ꝓ his q̄ cōmuta
bunt̄. pſalm⁹ ꝓ aſſyrijs teſtimoniū aſaph.

Q

Ui regis iſrl̄ intēde. LXXIX
q̄ deducis velut ouē ioſeph. Qui ſe=
des ſup cherubin manifeſtare. coraꝫ
effraim beniamin ⁊ manaſſe. Excita potenti/
am tuā ⁊ veni vt ſaluos facias nos. De⁹ con
uerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimus.
Dn̄e deus virtutū: quouſqꝫ iraſceris ſup ora=
tionē ſerui tui: Cibabis nos pane lachryma=
rum: ⁊ potū dabis nobis in lachrymis in mē
ſura. Poſuiſti nos in contradictionē vicinis
noſtris. ⁊ inimici nr̄i ſubſannauerūt nos. De
us ꝟtutū cōuerte nos. ⁊ oſtende faciē tuam
⁊ ſalui erimus. Uineā de egypto tranſtuliſti
eieciſti gentes ⁊ plantaſti eā. Dux itineris fui
ſti in cōſpectu eius. ⁊ plantaſti radices ei⁹ et
im pleuit terraꝫ. Operuit montes vmbra eius
⁊ arbuſta ei⁹ cedros dei. Extēdit palmites ſu
os vſqꝫ ad mare. ⁊ vſqꝫ ad flumen ꝓpagines
ei⁹. Ut qd̄ deſtruxiſti maceriā ei⁹. ⁊ videmi=
anteā oēs q̄ ꝑtergrediunt̄ viā. Ext̄minauit
eā aper de ſilua: ⁊ ſingularis fer⁹ depaſt⁹ ē eā.
De⁹ ꝟtutū ↄuītere: reſpice de celo ⁊ vide ⁊ vi
ſita vineā iſtā. Et ꝑfice eā quā plātauit dexte
ra tua. ⁊ ſup filiū hois quē cōfirmaſti tibi In
cēſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab icrepatiōe vult⁹ tui ꝑ/
ibūt. Fiat man⁹ tua ſup viruꝫ dextere tue: et
ſup filiū hois quē cōfirmaſti tibi. Et nō diſce
dim⁹ a te viuificabis nos ⁊ nomē tuū inuoca=
bim⁹. Dn̄e de⁹ ꝟtutū cōuerte nos. ⁊ oſtende
faciē tuā ⁊ ſalui erimus In finē ꝓ torculari=
bus. pſ ipi aſaph. q̄nta ſabbati. LXXX

E

Xultate deo adiutori noſtro iubila
te deo iacob. Sumite pſalmū ⁊ da/
te tympanū. pſalteriū iocundum
cū cithara Buccinate i neomenia
tuba i iſigni die ſolēnitatis vr̄e: Q: p̄ceptū i iſrl̄
ē: ⁊ iudiciū deo iacob. Teſtimoniū in ioſeph

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

poſuit illō: cū exiret de t̄ra egypti linguā quā
nō nouerat audiuit. Diuitit ab oneribꝰ doꝛſū
eiꝰ manꝰ eiꝰ i cophino ſuient. In tribulatiōe
iuocaſti me ⁊ liberaui te: exaudiui te i abſcon
dito tēpeſtatis: pbaui te apō aquā ꝯtradicti
onis. Audi pp̄l's meꝰ ⁊ ꝯteſtaboꝛ te iſrl' ſi au-
dierl me nō erit i te deꝰ recēs: neq; adoꝛab de-
nm alienū. Ego eni ſum dn̄s deꝰ tuꝰ: q̄ eduxi
te de terra egypti: dilata os tuū ⁊ iplebō illud
Et nō audiuit pp̄l's meꝰ vocē meam: ⁊ iſrl' nō
intēdit mihi. Et dimiſi eos ſm deſideria coꝛ/
dis coꝝ: ibūt i adinuētiōibꝰ ſuis. Si pp̄l's me/
us audiſſet me: iſrael in vijs meis ambulaſſet
Pꝛo nihilo foꝛſitan inimicos coꝝ hūiliaſſem
⁊ ſup tribulātes eos miſiſſez manū meā. Ini-
mici dn̄i mētiti ſunt ei: ⁊ erit tps coꝝ in ſecl'a.
Et cibauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de petra
melle ſaturauit eos. Pſalmus aſaph.

D Eus ſterit in ſynagoga LXXXI
deoꝝ: in medio autē deos diiudicat.
Vſq; q̄ iudicatl iniq̄tatē: ⁊ facies pec
catoꝝ ſumitl? Judicate egeno ⁊ pupillo: hūi-
lē ⁊ paupem iuſtificate. Eripite pauperem: ⁊
egenum de manu pctō꞉is liberate. Neſcierūt
neq; intellexerūt: in tenebꝛis ambulāt moue-
bunt oia fundamēta t̄re. Ego dixi: dij eſtis:
⁊ filij excelſi oēs. Vos aūt ſic hoies moꝛiemi
⁊ ſic vnꝰ de pncipibꝰ cadetl. Surge deꝰ iudi-
ca t̄rā: qm̄ tu hereditab in oibꝰ gētibꝰ. Can
ticū pſalmi aſaph. LXXXII

D Eꝰ q̄s ſilis erit tibi: ne taceas neq; cō
peſcarl deꝰ. Qm̄ ecce inimici tui ſonu
erunt: ⁊ q̄ oderūt te extulerūt caput.
Sup pp̄lm tuū malignauerunt ꝯſiliū: et cogi-
tauerūt aduſus ſctōs tuos. Dixerūt venite ⁊
diſpdamꝰ eos de gēte: ⁊ nō mēoꝛet nomē iſrl'
vltra. Qm̄ cogitauerūt vnanimit: ſil' aduſuz
te teſtamētū diſpoſuert tabnacl'a idumeoꝝ ⁊
hiſmaelite. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ āmon
⁊ amalech: alienigene cū habitantibꝰ tyrum.
Etenī aſſur veit cū ill': facti ſūt in adiutoꝛiū fi
lijs loth. Fac illis ſic madian ⁊ ſyſare: ſic iabi
i toꝛrēte cyſon. Diſperierūt in endoꝛ: facti ſūt
vt ſtercꝰ t̄re. Pone pncipes coꝝ ſic oꝛeb ⁊ zeb
⁊ zebee ⁊ ſalmana. Oēs pncipes coꝝ q̄ dixe-
rūt hereditate poſſideamꝰ ſanctuariū dei. De
us meꝰ pone illos vt rotā ⁊ ſic ſtipulā an̄ faciē
vēti. Sic ignis q̄ cōburit ſiluā: ⁊ ſic flāma cō
burēs mōtes. Ita pſeq̄rl illos i tēpeſtate tua
⁊ i ira tua turbab eos. Imple facies coꝝ igno
minia: ⁊ q̄rēt nomē tuū dn̄e. Erubeſcāt ⁊ con
turbent in ſclm ſcl'i: ⁊ ꝯfundāt ⁊ peant Et co
gnoſcāt q꞉ nomē tibi dn̄s: tu ſolꝰ altiſſimꝰ i oi
terra. In finē p toꝛcl'aribꝰ filijs choꝛe ps̄.

Q Uā dilecta tabnacl'a tua LXXXIII
dn̄e vtutū: ꝯcupiſcit ⁊ deſicit aia mea
i atrio dn̄i. Coꝛ meū ⁊ caro mea: exultauert i
deū viuū. Etenī paſſer inuenit ſibi domuz: ⁊
turtur nidū vbi ponat pullos ſuos. Altaria
tua dn̄e vtutū: rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Bti q̄ habi
tāt i domo tua dn̄e: i ſecl'a ſecl'oꝝ laudabūt te.
Btūs vir cuiꝰ ē auxiliū abs te: aſcēſiōes i coꝛ
de ſuo diſpoſuit i valle lachꝛymaꝝ i loco quē
poſuit. Etenī bn̄dictōnē dabit legiſlatoꝛ: ibūt
de vtute i vtutē videbit deꝰ deoꝝ i ſyō. Dn̄e
ds̄ vtutū exaudi oꝛonē meā: auribꝰ pcipe de
us iacob. Pꝛotectoꝛ nr̄ aſpice deꝰ: ⁊ reſpice i
faciē chꝛiſti tui. Q꞉ melioꝛ ē dies vna i atrijs
tuis ſup milia. Elegi abiectꝰ eē i domo dī mei
magl q̄ hitare i tabnacl'is pctōꝝ. Q꞉ miaz ⁊
vitatē diligit deꝰ: grāz ⁊ gl'iaz dabit dn̄s Nō
puabit bonis eos q̄ ābulāt i inocētia dn̄e vtu
tū btūs hō q̄ ſperat i te. In finē filijs choꝛe

B Enedixiſti dn̄e t̄rā tuā LXXXIIII
auiſti captiuitatē iacob. Remiſiſti i
iq̄tatē pleb tue: opuiſti oia pctā coꝝ
Mitigaſti oēm irā tuā: auiſti ab ira idigna/
tiōis tue. Cōuerte nos deꝰ ſalutarl nr̄: ⁊ aūte
irā tuā a nob. Nūq̄d i et̄nū iraſcerl nob: aut
extēdes irā tuā a generatione in generationē.
Deꝰ tu ꝯuſus viuificab nos: ⁊ plebs tua leta
bit i te. Oſtēde nob dn̄e miam tuā: ⁊ ſalutare
tuū da nob Audiā q̄d loq̄t i me dn̄s deꝰ: qm̄
loq̄t pacē i plebē ſuā Et ſup ſcōs ſuos: ⁊ i eos
q̄ ꝯutūt ad coꝛ Verūtn̄ ppe timētes eū ſaluta
re ipiꝰ vt ihabitet gl'ia i t̄ra nr̄a. Miſicoꝛdia
⁊ vitas obuiauert ſibi: iuſticia ⁊ pax oſculate
ſūt. Veritas de t̄ra oꝛta ē ⁊ iuſticia de celo p/
ſpexit Etenī dabit dn̄s benignitatē: ⁊ t̄ra nr̄a
dabit fructū ſuū. Juſticia an̄ eū ābulabit: et
ponet i via greſſus ſuos. Oꝛo dd̄. LXXXV

I Nclia dn̄e aurē tuā ⁊ exaudi me: qm̄
iops ⁊ paup ſū ego. Cuſtodi aiaz me
am qm̄ ſctūs ſū: ſaluū fac ſuū tuū deꝰ
meꝰ ſperātē i te Miſerere mei dn̄e qm̄ ad te cla
maui tota die: letifica aiam ſerui tui qm̄ ad te
dn̄e aiam meā leuaui. Qm̄ tu dn̄e ſuauis ⁊ mi
tis: ⁊ mlte mie oibꝰ iuocātibꝰ te Auribꝰ pcipe
dn̄e oꝛonē meā: ⁊ itēde voci depcatiōis mee.
In die tribulatiōis mee clamaui ad te: q꞉ ex-
audiſti me. Nō ē ſilis tui i dijs dn̄e ⁊ nō ē ſm
opa tua Oēs gētes q̄ſcūq; feciſti veniēt ⁊ ad
oꝛabūt coꝛā te dn̄e: ⁊ gloꝛificabūt nomen tuū
Qm̄ magnꝰ es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es deꝰ
ſolꝰ. Deduc me dn̄e i via tua: ⁊ igrediar i vi/
tate tua: letet coꝛ meū vt timeat nomē tuum.
Cōfiteboꝛ tibi dn̄e deꝰ meꝰ i toto coꝛde meo ⁊
gloꝛificabo nomē tuū i et̄nū Q꞉ mia tua mag
ē ſup me: ⁊ eruiſti aiaz meā ex iferno iferioꝛi.
Deꝰ iniq̄ iſurrexert ſup me: ⁊ ſynagoga potē
tiū q̄ſiert aiaz meā: ⁊ nō poſuert te in ꝯſpectu
ſuo. Et tu dn̄e deꝰ miſato: ⁊ miſicoꝛs: patiēs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ mr̄e miſericordie ⁊ verax. Reſpice i me ⁊ mi
ſerere mei: da iperiū tuū puero tuo. ⁊ ſaluum
fac filiū ancille tue. Fac mecū ſignū i bonū vt
videant q̄ oderūt me ⁊ ꝯfundant: qm̄ tu dn̄e
adiuuiſti me ⁊ ꝯſolat⁹ es me. Pſalm⁹ can-
tici filijs chore. LXXXVI

FUndamēta ei⁹ in mōtib⁹ ſanctꝭ: dili-
git dn̄s portas ſyon ſup oīa tabnacl'a
iacob. Glorioſa dicta ſūt d̄ te: ciuitas
dei. Memor ero raab ⁊ babylonis ſcientium
me. Ecce alienigene ⁊ tyr⁹ ⁊ ppl's ethiopū: hi
fuerūt illic. Nūq̄d ſyon dicet hō: ⁊ hō nat⁹ eſt
i ea: ⁊ ipſe fundauit eā altiſſim⁹ Dn̄s narrabit
i ſcptur̄ ppl'oꝝ: ⁊ pncipū horū q̄ fuerīt i ea. Si
cut letātiū oīm: habitatio ē in te. Cāticum
pſalmi filijs chore i finē ꝓ melech ad rn̄dēdū
intellectus heman ezraite. LXXXVII

DOmine de⁹ ſalutꝭ mee: in die clamaui
⁊ nocte corā te. Intret in ꝯſpectu tuo
orō mea: iclina aurē tuā ad pcē meā.
Qz repleta ē malis aīa mea: ⁊ vita mea infer-
no appropinq̄bit. Eſtimat⁹ ſū cū deſcēdētib⁹
in lacū: fact⁹ ſū ſic hō ſine adiutorio int̄ mor-
tuos liber. Sic vulnerati dormiētes in ſepul-
cris q̄rū nō es memor ampli⁹: ⁊ ipi de manu
tua repulſi ſūt. Poſuerūt me i lacu inferiori: in
tenebroſis ⁊ in vmbra mortꝭ. Sup me ꝯfirma
tus ē furor tu⁹: ⁊ oēs fluct⁹ tuos iduxiſti ſup
me. Longe feciſti notos meos a me: poſuerūt
me abominationē ſibi. Tradit⁹ ſum ⁊ nō egre
diebar: ocl'i mei lāguerūt p̄ iopia. Clamaui ad
te dn̄e: tota die expādi ad te man⁹ meas. Nū-
q̄d mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſci
tabūt ⁊ ꝯfitebūt tibi? Nūq̄d narrabit aliq̄s i
ſepulcro miam tuā: ⁊ veritatē tuā in pditionē.
Nūq̄d cognoſcent i tenebrꝭ mirabilia tua: ⁊ iu-
ſticia tua i t̄ra obliuiōis? Et ego ad te clama-
ui: ⁊ mane orō mea p̄ueniet te. Ut q̄d dn̄e re-
pellis orōnē meā: auertꝭ faciē tuā a me? Paup
ſū ego ⁊ i laborib⁹ a iuuētute mea: exaltat⁹ āt
hūiliat⁹ ſū ⁊ ꝯturbat⁹. In me trāſierūt ire tue
⁊ terrores tui ꝯturbauerūt me. Circūdederūt
me ſic aq̄ tota die: circūdederūt me ſil'. Elon-
gaſti a me amicū ⁊ ꝓximum: ⁊ notos meos a
miſeria. Intellectus ethan ezraite.

MIſericordias dn̄i: in LXXXVIII
et'nū cātabo. In generatiōe ⁊ genera
tionē: annūciabo veritatē tuā i ore meo
Qm̄ dixiſti i et'nū mia edificabit' i celis: p̄pa-
rabit' veritas tua i eis. Diſpoſui teſtamētū ele-
ctis meis: iuraui dauid ſuo meo vſq3 i et'nū
p̄parabo ſemē tuū. Et edificabo i generatiōe
⁊ generationē: ſedē tuā. Cōfitebūt' celi mira-
bilia tua dn̄e: etem̄ veritatē tuā i eccl'ia ſctōrum
Qm̄ q̄s i nubib⁹ eq̄bit' dn̄o: ſilis erit deo in fi
lijs dei. De⁹ q̄ glorificat' i ꝯſilio ſctōꝝ: magn⁹
⁊ t'ribilis ſup oēs q̄ i circūitu ei⁹ ſūt. Dn̄e de⁹
v'tutū q̄s ſilis tibi? potēs es dn̄e ⁊ veritas tua
i circūitu tuo. Tu dn̄arꝭ ptāti marꝭ: motū aūt
fluctuū ei⁹ tu mitigas. Tu hūiliaſti ſic vulne
ratū ſupbū i brachio v'tutꝭ tue diſpſiſti inimi-
cos tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua ē t'ra: orbē t're ⁊
plenitudinē ei⁹ tu fundaſti: aq̄lonē ⁊ mare tu
creaſti. Thabor ⁊ hermon in noīe tuo exulta
būt: tuū brachiū cū potētia. Firmet' manus
tua ⁊ exaltet' dextera tua: iuſticia ⁊ iudiciū p̄
paratio ſedis tue. Miſericordia ⁊ veritas p̄ce-
dent faciē tuam: btūs ppl's q̄ ſcit iubilationem
Dn̄e in lumīe vult⁹ tui ambulabūt: ⁊ in noīe
tuo exultabūt tota die: ⁊ i iuſticia exaltabūt'
Qm̄ glīa v'tutꝭ eoꝝ tu es: ⁊ in bn̄placito tuo
exaltabit' cornu nr̄m. Qz dn̄i ē aſſumptio nr̄a
⁊ ſci iſrl' regꝭ nr̄i. Tūc locut⁹ es i viſiōe ſcis tu
is: ⁊ dixiſti: poſui adiutorum i potēte: ⁊ exal-
taui electū de plebe mea. Inueni dauid ſuū
meū: oleo ſcō meo vnxi eū. Man⁹ em̄ mea au
xiliabit' ei ⁊ brachiū meū ꝯfirmabit eū. Nihil
ꝓficiet iīmic⁹ i eo: ⁊ fili⁹ iīq̄tatꝭ nō apponet no
cere ei. Et ꝯcidā a facie ipſi⁹ iīmicos ei⁹ ⁊ odi
entes eū i fugā ꝯūtā. Et veritas mea ⁊ mia mea
cū ipō: ⁊ i noīe meo exaltabit' cornu ei⁹ Et po
nā i mari manū ei⁹: ⁊ i flūinib⁹ dexterā ei⁹ Ip
ſe iuocabit me pr̄ me⁹ es tu: de⁹ meus ⁊ ſuce-
ptor ſalutꝭ mee. Et ego p̄mogenitū ponā illū:
excelſū p̄ regib⁹ t're. In et'nū ſuabo illi miam
meā: ⁊ teſtamētū meū fidele ipi. Et ponā i ſe-
culū ſecl'i ſemē ei⁹ ⁊ thronū ei⁹ ſic dies celi. Si
āt dereliq̄rint filij ei⁹ legē meā: ⁊ i iudicijs me
is nō ābulauerit. Si iuſticias meas pphana
uerint ⁊ mādata mea nō cuſtodierint. Viſita-
bo i v'ga iniq̄tates eoꝝ: ⁊ i v'berib⁹ pctā eoꝝ
Miſericordiā aūt meā nō diſpgā ab eo: neq3
nocebo in veritate mea. Neq3 prophanabo
teſtamentū meū ⁊ q̄ ꝓcedūt de labijs meis nō
faciā irrita. Semel iuraui in ſcō meo ſi dauid
mētiar: ſemē ei⁹ in eternū manebit. Et thron⁹
ei⁹ ſic ſol in ꝯſpectu meo: ⁊ ſicut luna pfecta i
eternū: ⁊ teſtis in celo fidelis. Tu v'o repuli-
ſti ⁊ deſpexiſti diſtuliſti chriſtū tuū. Auerti-
ſti teſtamētū ſui tui: pphanaſti in t'ra ſanctu
ariū ei⁹. Deſtruxiſti oēs ſepes ei⁹: poſuiſti fir
mamētū ei⁹ formidinē. Diripuerūt eū oēs trā
ſeūtes viā: fact⁹ ē opprobriū vicinis ſuis. Ex-
altaſti dexterā depmētiū eū: letificaſti oēs ini
micos ei⁹. Auertiſti adiutoriū gladij eius: ⁊ nō
es auxiliat⁹ ei i bello. Deſtruxiſti eū ab emū-
datiōe: ⁊ ſedē ei⁹ i t'ra colliſiſti. Minoraſti di
es tpis eius: pfudiſti eū ꝯfuſiōe. Uſq3 q̄ dn̄e
auertꝭ in finē: exardeſcit ſic ignis ira tua. Me-
morare q̄ mea ſubſtātia: nūq̄d em̄ vane ꝯſti-
tuiſti oēs filios hoīm. Quis ē hō q̄ viuet ⁊ nō
videbit mortē: eruet aīam ſuā de manu inferi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ubi ſūt miſericordie tue antiq̄ dn̄e: ſic iuraſti
dauid in veritate tua? Memor eſto dn̄e oppro
brij ſuoꝝ tuoꝝ: qḋ ꝯtinui i ſinu meo mltaꝝ
gentiū. Qḋ exprobrauerunt inimici tui dn̄e:
qḋ exprobrauerūt cōmutationem chriſti tui.
Bn̄dictꝰ dn̄s in etn̄ū fiat fiat. Orō moyſi
hominis dei. LXXXIX

Domine refugium factus es nobis: a
generatione in generationē. Priuſq̄
mōtes fierēt aut formaret t̄ra ⁊ orb a
ſeclo: ⁊ vſq̄ i ſeculū tu es deꝰ. Ne auertas hoiem
in humilitatē: ⁊ dixiſti cōuertimini filij hoim.
Qm̄ mille anni an̄ ocl'os tuos: tanq̄ dies he-
ſterna q̄ ꝑteriJt. Et cuſtodia in nocte: q̄ ꝓ ni-
hilo habent̄ eoꝝ anni erūt. Mane ſicut her
ba tranſeat: mane floreat ⁊ tranſeat: veſpe de-
cidat induret ⁊ areſcat. Quia defecimꝰ in ira
tua ⁊ in furore tuo turbati ſumꝰ. Poſuiſti ini
quitates nr̄as in ꝯſpectu tuo: ſeculū nr̄m in il
luminatiōe vultus tui. Qm̄ omnes dies nr̄i
defecerūt: ⁊ in ira tua defecimus. Anni nr̄i ſi-
cut aranea meditabūt̄: dies annoꝝ noſtroꝝ:
in ipſis ſeptuaginta anni. Si aūt in potētati-
bus octoginta anni: ⁊ ampliꝰ eoꝝ labor ⁊ do
lor. Qm̄ ſupuenit māſuetudo: ⁊ corripiemur
Quis nouit ptātem ire tue: et pre timore tuo
irā tuā dinumerare? Dexterā tuā ſic notam
fac: ⁊ eruditos corde in ſapiētia. Conuertere
dn̄e vſq̄ q̄: ⁊ deꝑcabilis eſto ſup ſuos tuos
Repleti ſumus mane miſericordia tua: exulta
uimus: ⁊ delectati ſumus i omībꝰ diebꝰ nr̄is
Letati ſumꝰ ꝓ diebꝰ quibus nos humiliaſti
annis quibꝰ vidimꝰ mala. Reſpice in ſeruos
tuos ⁊ in opa tua: ⁊ dirige filios eorū. Et ſit
ſplendor dn̄i dei nr̄i ſup nos: ⁊ opa manuum
noſtrarū dirige ſup nos: ⁊ opꝰ manuū nr̄arū
dirige. Laus cantici ip̄i dauid. XC

Qui habitat in adiutorio altiſſimi: i ꝓ
tectiōe di celi cōmorabit̄. Dicet dn̄o
ſuſceptor meꝰ es tu: ⁊ refugiū meum
deꝰ meꝰ ſperabo in eū. Qm̄ ipſe liberabit me
de laqueo venantiū: ⁊ a verbo aſpero. Scapu-
lis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pennis eiꝰ ſpe-
rabis. Scuto circūdabit te veritas eiꝰ: nō time
bis a timore nocturno. A ſagitta volāte i die
a negocio ꝑambulante in tenebris: ab incur-
ſu ⁊ demonio meridiano. Cadent a latere tuo
mille: ⁊ decē milia a dextris tuis: ad te autem
nō appropinq̄bit. Verūtn̄ ocl'is tuis ꝯſidera-
bis: ⁊ retributionē pctōrum videbis. Qm̄ tu
es dn̄e ſpes mea: altiſſimū poſuiſti refugium
tuū. Nō accedet ad te malū: ⁊ flagellū nō ap
propinquabit tabnacl'o tuo. Qm̄ angelis ſu-
is mandauit de te: vt cuſtodiāt te in omibus
vijs tuis. In manibꝰ portabūt te: ne forte of-
fendas ad lapidē pedē tuū. Sup aſpidē ⁊ ba

ſiliſcū ambulabis: ⁊ ꝯculcabis leonē ⁊ draco
nem. Qm̄ in me ſperauit liberabo eum: prote
gam eū qm̄ cognouit nomen meū. Clamauit
ad me ⁊ ego exaudiā eum: cum ipſo ſum in tri
bulatione: eripiā eū ⁊ glorificabo eū. Longi-
tudine dierū replebo eū: ⁊ oſtendā illi ſaluta-
re meū. Pſalmus cātici in die ſabbati.

Bonū eſt confiteri dn̄o XCI
⁊ pſallere noi tuo altiſſime. Ad annū-
ciandū mane miſericordiā tuā: ⁊ veritā-
tem tuā ꝑ noctem. In decachordo pſalterio
cū cantico in cithara. Quia delectaſti me do-
mine in factura tua: ⁊ in opibus manuū tua-
rum exultabo. Quā magnificata ſunt opera
tua dn̄e: nimis ꝓfunde facte ſunt cogitatio-
nes tue. Vir inſipiēs nō cognoſcet: ⁊ ſtultus
nō intelliget hec. Cū exorti fuerint pctōres ſi-
cut fenū ⁊ apparuerint oēs q̄ opant̄ iniquita-
tem. Vt intereāt in ſeculū ſeculi: tu aūt altiſſi-
mus in eternum dn̄e. Qm̄ ecce inimici tui do
mine: qm̄ ecce inimici tui ꝑibunt: ⁊ diſpergē-
tur oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē. Et exaltabit̄ ſicut
vnicornis cornu meū: ⁊ ſenectꝰ mea in miſeri
cordia vberi. Et deſpexit oculꝰ meꝰ inimicos
meos: ⁊ ab iſurgētibꝰ i me malignātibꝰ audi-
et auris mea. Juſtus vt palma florebit ſic ce-
drus libani multiplicabit̄. Plātati in domo
dn̄i: in atrijs domꝰ dei nr̄i florebunt. Adhuc
multiplicabunt̄ in ſenecta vberi: ⁊ bn̄ patien
tes erunt vt annūcient. Qm̄ rectꝰ dn̄s deus
nr̄: ⁊ nō eſt iniquitas in eo. Laus cātici da
uid in die an̄ ſabbatū qn̄ fundata eſt terra.

Dominꝰ regnauit decorē XCII
indutus eſt: indutꝰ eſt dn̄s fortitudi-
nem ⁊ ꝑcinxit ſe. Etenim firmauit orbē
terre: qui non cōmouebit̄. Parata ſedes tua
deus: ex tūc a ſeculo tu es. Eleuauerūt flumi-
na dn̄e: eleuauerūt flumina vocē ſuā. Eleua-
uerunt flumina fluctus ſuos: a vocibꝰ aqua-
rū multarū. Mirabiles elatiōes maris: mi-
rabilis in altis dn̄s. Teſtimonia tua credibi-
lia facta ſunt nimis: domū tuā decet ſanctitu
do dn̄e in longitudine dierū. Pſalmus da
uid quarto ſabbati. XCIII

Deus vltionū dn̄s: deꝰ vltionū libere
egit. Exaltare q̄ iudicas terrā: redde
retributionē ſupbis. Vſq̄ q̄ pctōres
dn̄e: vſq̄ q̄ pctōres gloriabunt̄: Effabūtur ⁊
loquent̄ iniq̄tatē loquent̄ oēs q̄ opant̄ iniuſti
ciam. Populū tuū dn̄e hūiliauerunt: ⁊ here-
ditatē tuā vexauerūt. Viduā ⁊ aduenā inter
fecerunt ⁊ pupillos occiderūt. Et dixerūt nō
videbit dn̄s: nec itelliget deꝰ iacob. Intelligi-
te inſipiētes in ꝓplo: ⁊ ſtulti aliqn̄ ſapite. Qui
plantauit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū
nō cōſiderat. Qui corripit gentes nō arguet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aut qui docet hoīem ſcientiā. Dn̄s ſcit cogi/
tatiões hominū: qm̄ vane ſunt. Beatus ho=
mo quē tu erudieris dn̄e: ⁊ de lege tua docue
ris eū. Ut mitiges ei a diebus malis: donec
fodiat̄ peccatori fouea. Quia nō repellet do/
min⁹ plebē ſuā: ⁊ hereditatē ſuā non derelin=
quet. Quoaduſq; iuſticia cōuertat̄ in iudici/
um: ⁊ qui iuxta illā: oīes qui recto ſunt cor=
de. Quis cōſurget mihi aduerſus malignan=
tes: aut q̄s ſtabit mecū aduerſus oꝑantes ini
quitatē. Niſi quia dn̄s adiuuit me: paulomi
nus habitaſſet in inferno anima mea. Si di=
cebam motus eſt pes me⁹ miſicordia tua do
mine adiuuabat me. Scd̄m multitudinē do=
lorū meorū in corde meo: conſolatiōes tue le=
tificauerūt aīam meā. Nunquid adheret tibi
ſedes iniq̄tatꝭ: qui fingis laborē in p̄cepto. Ca
ptabant in animam iuſti: ⁊ ſanguinem innocē
tem ꝯdemnabūt. Et factus eſt mihi dn̄s ī re/
fugiū: ⁊ de⁹ me⁹ ī adiutoriū ſpei mee. Et red=
det illis iniq̄tatē ipſorum: ⁊ in malicia eorum
diſp̄det eos: diſp̄det illos dn̄s deus noſter.
Laus cantici ipſi dauid. XCIIII

VEnite exultemus dn̄o: iubilem⁹ deo
ſalutari nr̄o. Preoccupemus faciem
eius in cōfeſſione: ⁊ in pſalmis iubile
mus ei. Qm̄ de⁹ magnus dn̄s: ⁊ rex magnus
ſuꝑ oīes deos: qm̄ nō repellit dn̄s plebē ſuā
Quia in manu eius ſunt omnes fines terre: ⁊
altitudines montiū ipſius ſunt. Qm̄ ipſius ē
mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ ſiccam manus ei⁹ for
mauerunt. Uenite adoram⁹ ⁊ p̄cidam⁹ ⁊ plo
remus an̄ dn̄m q̄ fecit nos: quia ipſe eſt de⁹ nr̄
Et nos pp̄ls paſcue eius: ⁊ oues manus eius
Hodie ſi vocē ei⁹ audieritis: nolite obdura=
re corda veſtra. Sicut in irritatiōe: ſc̄m diem
temptatiōis in deſerto. Ubi temptauerūt me
patres veſtri: p̄bauerūt ⁊ viderūt oꝑa mea.
Quadraginta annis offenſus fui generatōni
illi: ⁊ dixi ſemꝑ hi errāt corde. Et iſti non co/
gnouerūt vias meas: vt iuraui in ira mea ſi in=
troibūt in requiē meam. Pſalm⁹ dauid qn̄
dom⁹ edificabat̄ poſt captiuitatē. XCV

CAntate dn̄o canticū nouū: cātate do/
mino oīs terra. Cantate dn̄o ⁊ bn̄=
dicite nomini ei⁹: annūciate de die in
diem ſalutare eius. Annunciate inter gentes
gloriam eius: in oībus pp̄lis mirabilia eius
Qm̄ magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: terribi=
lis ē ſuꝑ oēs deos. Qm̄ oēs dij gentiū de/
monia: dn̄s aūt celos fecit. Cōfeſſio ⁊ pulcri
tudo in cōſpectu eius: ſanctimonia ⁊ magni/
ficētia in ſanctificatione. Afferte dn̄o p̄rie gē=
tiū: afferte dn̄o gloriā ⁊ honorē: afferte domi=
no gloriā nomini ei⁹. Tollite hoſtias ⁊ introi
te in atria eius: adorate dn̄m in atrio ſcō eius
Cōmoueat̄ a facie eius vniuerſa terra: dicite
in gentibus quia dn̄s regnauit. Etenī correx=
xit orbem terre qui nō cōmouebit̄: iudicabit
pp̄los in equitate. Letētur celi ⁊ exultet terra
cōmoueat̄ mare ⁊ plenitudo eius: gaudebūt
campi ⁊ oīa que in eis ſunt. Tūc exultabūt
oīa ligna ſiluarū a facie dn̄i quia venit: qm̄
venit iudicare terrā. Judicabit orbem terre ī
equitate: ⁊ pp̄los in veritate ſua. Pſalmus
ipſi dauid qn̄ terra ei⁹ reſtituta eſt ei. XCVI

DOminus regnauit exultet terra: letē=
tur inſule multe. Nubes ⁊ caligo in
circūitu eius: iuſticia ⁊ iudiciū corre
ctio ſedis ei⁹. Ignis an̄ ipm̄ p̄cedet: ⁊ inflam
mabit in circūitu inimicos eius. Alluxerunt
fulgura ei⁹ orbi terre: vidit ⁊ cōmota eſt t̄ra.
Montes ſicut cera fluxerūt a facie dn̄i: a fa=
cie dn̄i oīs t̄ra. Annūciauerūt celi iuſticiā ei⁹
⁊ viderunt oīes pp̄li gloriā eius. Cōfundan=
tur oēs qui adorant ſculptilia: ⁊ qui glorian=
tur in ſimulacris ſuis. Adorate eū oīes an=
geli ei⁹: audiuit ⁊ letata eſt ſyon. Et exultaue
runt filie iude p̄pter iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu
dn̄s altiſſim⁹ ſuꝑ oēm terrā: nimis exaltatus
es ſuꝑ oīes deos. Qui diligitis dn̄m odite
malū cuſtodit dn̄s aīas ſc̄orū ſuorū: de ma=
nu peccatoris liberabit eos. Lux orta ē iuſto
⁊ rectis corde leticia. Letamini iuſti in dn̄o:
⁊ ꝯfitemini memorie ſanctificationis eius.
Pſalmus dauid. XCVII

CAntate dn̄o canticū nouū: quia
mirabilia fecit. Saluauit ſibi de
xtera eius: ⁊ brachiū ſc̄m̄ eius.
Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū: in
cōſpectu gentiū reuelauit iuſti=
ciam ſuā. Recordat⁹ eſt miſicordie ſue ⁊ ve/
ritatꝭ ſue domui iſrl̄. Uiderunt oīes termini
terre ſalutare dei nr̄i: iubilate dn̄o oīs t̄ra cā=
tate ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſallite dn̄o ī citha
ra in cithara ⁊ voce pſalmi: in tubis ductilib⁹
⁊ voce tube cornee. Jubilate in cōſpectu regꝭ
dn̄i: moueat̄ mare ⁊ plenitudo ei⁹ orbis terra
rum ⁊ q̄ habitāt in eo. Flumina plaudent ma
nu: ſimul mōtes exultabūt a cōſpectu domi=
ni: qm̄ venit iudicare terrā. Judicabit orbem
terrarū in iuſticia ⁊ pp̄los in equitate. Pſal=
mus dauid. XCVIII

DOminus regnauit iraſcant̄ pp̄li: qui
ſedes ſuꝑ cherubin moueatur terra.
Dn̄s in ſyon magn⁹: ⁊ excelſus ſuper
oīes pp̄los. Confiteant̄ nomini tuo magno:
qm̄ terribile ⁊ ſanctum eſt ⁊ honor regꝭ iudici
um diligit. Tu paraſti directiones: iudiciū
⁊ iuſticiam in iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m
deum noſtrum: et adorate ſcabellum pedum
eius: quoniam ſanctū eſt. Moyſes ⁊ aaron

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in ſacerdotibus ei⁹: ⁊ ſamuel inter eos q̄ inuo/
cant nomen ei⁹ Inuocabant dn̄m ⁊ ipe exau
diebat eos: in colūna nubis loquebat̃ ad eos
Cuſtodiebant teſtimonia ei⁹: ⁊ p̄ceptum q̄d
dedit illis. Dn̄e deus noſter tu exaudiebas
eos: de⁹ tu ꝓpitius fuiſti eis ⁊ vlciſcēs i om-
nes adinuentiōes eoꝝ. Exaltate dominū de-
um noſtrū: ⁊ adorate in monte ſancto ei⁹: qm̄
ſanct⁹ dn̄s deus noſter. Pſalm⁹ in confeſ-
ſione. XCIX

IUbilate deo om̄is terra: ſeruite dn̄o
in leticia. Introite in conſpectu eius
in exultatione. Scitote quoniā dn̄s
ipe eſt deus: ipſe fecit nos ⁊ nō ipſi nos. Po
pulus eius ⁊ oues paſcue eius: introite por/
tas eius in confeſſione: atria eius in hymnis
confitemini illi Laudate nomen eius quoniā
ſuauis eſt dn̄s: in eternū miſericordia eius: ⁊
vſq̄ in generationem ⁊ generationē veritas
eius. Ps̄ ipi dauid. C

MIſericordiā ⁊ iudicium cantabo tibi
dn̄e: pſallā ⁊ intelligā in via imacula-
ta quādo venies ad me. Perambula
bam in innocētia cordis mei: in medio dom⁹
mee. Nō proponebam ante oc̄los meos rem
iniuſtā: facientes p̄uaricationes odiui. Non
adheſit mihi cor prauū declinantē a me ma/
lignū non cognoſcebam. Detrahentem ſecre-
to proximo ſuo: hunc pſequebar. Superbo
oculo ⁊ inſatiabili corde: cū hoc nō edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt ſedeant mecum
ambulās in via imaculata hic mihi miniſtra
bat. Non habitabit in medio dom⁹ mee q̄ fa-
cit ſupbiā: qui loquit̃ iniqua nō direxit in cō
ſpectu oculorū meoꝝ. In matutino interfici/
ebam om̄es pctōres terre: vt diſperderē de ci-
uitate dn̄i om̄es opantes iniquitatē. Ora
tio paupis cū anxiaret̃: ⁊ corā dn̄o effudit p̄-
cem ſuam. CI

DOmine exaudi orationē meam: ⁊ cla
mor me⁹ ad te veniat. Nō auertas fa
ciē tuā a me: in quacunq̄ die tribulor
inclina ad me aurē tuā In quacūq̄ die inuo-
cauero te velociter exaudi me. Quia defece-
runt ſicut fum⁹ dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cre-
miū aruerunt. Percuſſus ſum vt fenū ⁊ aru-
it cor meū: quia oblitus ſum comedere panē
meū. A voce gemit⁹ mei: adheſit os meū car-
ni mee. Silis fact⁹ ſum pellicano ſolitudinis
factus ſum ſicut nocticorax in domicilio. Ui
gilaui ⁊ factus ſum ſicut paſſer ſolitari⁹ in te/
cto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei
⁊ qui laudabāt me aduerſū me iurabāt. Qr
cinerē tanq̄ panē mādu cabā: ⁊ poculū meū
cū fletu miſcebam. A facie ire indignationis
tue: quia eleuans alliſiſti me. Dies mei ſicut
vmbra declinauert̃: ⁊ ego ſicut fenū arui. Tu
aūt dn̄e in eternū pmanes: ⁊ memoriale tuū
in generatione ⁊ generationē. Tu exurgens
miſereberis ſyon: quia tps miſerēdi ei⁹: quia
venit tps. Qm̄ placuerūt ſeruis tuis lapides
eius: ⁊ terre eius miſerebunt̃. Et timebūt gē-
tes nomē tuū dn̄e. ⁊ om̄es reges terre gloriā
tuam. Quia edificabit dn̄s ſyon: ⁊ videbitur
in gloria ſua. Reſpexit in orationē humiliū:
⁊ nō ſpreuit p̄cem eorū. Scribant̃ hec in ge-
neratione altera: ⁊ popul⁹ qui creabit̃ lauda/
bit dn̄m. Quia pſpexit de excelſo ſancto ſuo:
dn̄s de celo in terrā aſpexit. Ut audiret gemi
tus cōpeditorū: vt ſolueret filios interēptoꝝ.
Ut annuncient in ſyon nomen dn̄i: ⁊ laudem
eius in hieruſalē. In ꝯueniendo populos in
vnū: ⁊ reges vt ſeruiāt dn̄o. Reſpondit ei in
via virtutis ſue: paucitatē dierū meorū nun-
cia mihi. Ne reuoces me in dimidio dierum
meorum: in generatōne ⁊ generationem anni
tui. Initio tu dn̄e terrā fundaſti: ⁊ opera ma-
nuū tuarū ſunt celi. Ipſi pibunt tu aūt pma-
nes: ⁊ om̄es ſicut veſtimentū veteraſcent. Et
ſicut opertoriū mutabis eos: ⁊ mutabuntur:
tu aūt idē ipſe es: ⁊ anni tui nō deficient. Filij
ſeruorū tuorū habitabunt: ⁊ ſemen eorū in ſe/
culū dirige t̃. Ps̄ ipſi dauid. CII

BEnedic aīa mea dn̄o: ⁊ om̄ia que in-
tra me ſunt noī ſancto eius. Benedic
aīa mea dn̄o: ⁊ noli obliuiſci om̄es re
tributiones eius Qui ꝓpiciat̃ om̄ibus iniq̄-
tatibus tuis: q̄ ſanat om̄es infirmitates tuas
Qui redimit de interitu vitā tuā: qui coronat
te in miſericordia ⁊ miſeratiōib⁹. Qui replet
in bonis deſideriū tuū: renouabit̃ vt aquile
iuuentus tua. Faciēs miſīcordias dn̄s: ⁊ iu
diciū om̄ibus iniuriā patiētibus. Notas fe-
cit vias ſuas moyſi: filijs iſrl̃ volūtates ſuas.
Miſerator ⁊ miſericors dn̄s: longanimis et
multū miſericors. Non imppetuū iraſcet̃ ne-
q̄ in eternū cōminabit̃. Non ſm̄ peccata nr̄a
fecit nobis: neq̄ ſm̄ iniq̄tates noſtras retri/
buit nob. Qm̄ ſm̄ altitudinē celi a t̃ra: corro
borauit miſīcordiā ſuā ſup timētes ſe. Quā/
tū diſtat ortus ab occidente: longe fecit a no-
bis iniq̄tates nr̄as. Quō miſeret̃ pater filioꝝ
miſertus ē dn̄s timētib⁹ ſe: qm̄ ipſe cognouit
figmētū noſtrū. Recordat⁹ eſt qm̄ puluis ſu-
mus: hō ſicut fenū: dies eius tanq̄ flos agri
ſic efflorebit. Qm̄ ſpūs ptrāſibit in illo ⁊ non
ſubſiſtet: ⁊ n̄ cognoſcet ampli⁹ locū ſuū. Mi
ſericordia aūt dn̄i ab eterno ⁊ vſq̄ in eternū
ſup timētes eū. Et iuſticia illius in filios filio
rū: his q̄ ſeruāt teſtamētū eius. Et memores
ſunt mādatoꝝ ipſius ad faciendū ea. Dn̄s in
celo parauit ſedē ſuā: ⁊ regnū ipſius om̄ibus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dn̄abit̄. Bn̄dicite dn̄o om̄es angeli eius po-
tentes v̄tute: facientes verbū illius ad audien
dā vocē ſmonū eiꝰ. Bn̄dicite dn̄o om̄es vir-
tutes eius: miniſtri eius q̄ facitis voluntatē
eius. Bn̄dicite dn̄o om̄ia opa eius: in om̄i lo
co dn̄ationis eius: bn̄dic anima mea dn̄o.

Ps̄ ipſi dauid CIII

B Enedic aīa mea dn̄o: dn̄e deꝰ meꝰ ma
gnificatus es vehemēter. Confeſſio-
nem ⁊ decorē induiſti: amictus lumi
ne ſicut veſtimēto. Extendens celū ſicut pel-
lem: q̄ tegis aquis ſupiora eiꝰ. Qui ponis nu
bem aſcenſum tuū: qui ambulas ſup pennas
ventorū. Qui facis angelos tuos ſpiritus: ⁊
miniſtros tuos ignē vrentē Qui fundaſti ter
ram ſup ſtabilitatem ſuam: nō inclinabit̄ in ſe
culum ſeculi. Abyſſus ſicut veſtimentū ami-
ctus eius: ſup mōtes ſtabunt aque. Ab incre
patione tua fugient a voce tonitrui tui formi
dabunt. Aſcendūt montes ⁊ deſcendūt cam-
pi: in locū quē fundaſti eis. Terminū poſui-
ſti quē nō trāſgredient̄: neq̄ cōuertent̄ opire
terrā. Qui emittis fontes in conuallibꝰ: inter
mediū montiū ptranſibunt aque. Potabunt
omnes beſtie agri: expectabunt onagri in ſiti
ſua. Sup ea volucres celi habitabūt de me-
dio petrarū dabūt voces. Rigās montes de
ſupioribꝰ ſuis: de fructu operū tuorū ſatiabi-
tur terra. Producēs fenū iumētis: ⁊ herbam
ſeruituti hominū. Ut educas panē de terra:
⁊ vinū letificet cor hominis. Ut exhilaret fa-
ciem in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet.
Saturabūt̄ ligna campi ⁊ cedri libani quas
plantauit: illic paſſeres nidificabūt. Herodij
domꝰ dux ē eorū: montes excelſi ceruis petra
refugiū herinacijs. Fecit lunam in tempe: ſol
cognouit occaſum ſuū. Poſuiſti tenebras et
facta ē nox: in ipſa ptrāſibūt oēs beſtie ſilue.
Catuli leonū rugientes: vt rapiant ⁊ querāt
a deo eſcam ſibi. Ortus ē ſol ⁊ cōgregati ſunt
⁊ in cubilibꝰ ſuis collocabunt̄. Exibit homo
ad opꝰ ſuū: ⁊ ad opationē ſuā vſq̄ ad veſpe-
rum Quā magnificata ſunt opa tua dn̄e: om
nia in ſapientia feciſti: impleta ē terra poſſeſ-
ſione tua. Hoc mare magnū ⁊ ſpacioſum ma-
nibus: illic reptilia quorū nō eſt numerꝰ. Ani
malia puſilla cum magnis illic naues ptran-
ſibunt. Draco iſte quē formaſti ad illudendū
ei: om̄ia a te expectant vt des illis eſcam in tē-
pore. Dante te illis colligēt: apiente te manū
tuā om̄ia implebunt̄ bonitate. Auertente au
tem te faciē turbabunt̄: auferes ſpiritū eorū
⁊ deficient: ⁊ in puluerē ſuū reuertent̄. Emit-
te ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabis faciē ter-
re. Sit gloria dn̄i in ſeculū: letabit̄ dn̄s i ope-
ribus ſuis. Qui reſpicit terrā ⁊ facit eam tre-
mere: qui tangit montes ⁊ fumigant Canta-
bo dn̄o in vita mea: pſallā deo meo q̄diu ſū
Iocundū ſit ei eloquiū meū: ego v̄o delecta-
bor in dn̄o. Deficiēt pctōres a terra: ⁊ iniqui
ita vt nō ſint: bn̄dic aīa mea dn̄m. Allā.

C Onfitemini dn̄o CIIII

⁊ inuocate nomē eiꝰ: annūciate inter
gētes opera eius. Cātate ei ⁊ pſallite
ei: narrate om̄ia mirabilia eius: laudamini in
noīe ſancto eiꝰ. Letet̄ cor querentiū dn̄m: q̄ri
te dn̄m ⁊ cōfitemini: querite faciem eiꝰ ſemp.
Memētote mirabiliū eius que fecit: pdigia
eius: ⁊ iudicia oris eius. Semē abraā ſui eiꝰ
filij iacob electi eiꝰ. Ipe dn̄s deus nr̄: in vni-
uerſa terra iudicia eiꝰ. Memor fuit in ſeculū
teſtamēti ſui: v̄bi quod mādauit in mille ge-
nerationes. Quod diſpoſuit ad abraā ⁊ iura
menti ſui ad yſaac. Et ſtatuit illud iacob in p̄
ceptū: ⁊ iſrl̄ in teſtamētū eternū. Dicens: tibi
dabo terrā chanaan: funiculū hereditatl vr̄e
Cum eſſent numero breui: pauciſſimi ⁊ inco-
le eius. Et ptranſierūt de gente in gentem: et
de regno ad pplm̄ alterū. Non reliquit homi-
nem nocere eis: ⁊ corripuit p eis reges. No-
lite tāgere chriſtos meos: ⁊ in pphetis meis
nolite malignari. Et vocauit famē ſup terrā
⁊ om̄e firmamentū panis cōtriuit. Miſit an
eos virū: in ſeruū venundatꝰ eſt ioſeph. Hu-
miliauerūt in cōpedibꝰ pedes eius: ferrum p
tranſijt aīam eius donec veniret verbū eius
Eloquiū dn̄i inflāmauit eum: miſit rex ⁊ ſol-
uit eum: p̄nceps pplorū ⁊ dimiſit eū. Conſti-
tuit eū dn̄m domꝰ ſue: ⁊ p̄ncipem om̄is poſ-
ſeſſionis ſue. Ut erudiret p̄ncipes eius ſicut
ſemetipſum: ⁊ ſenes eius prudētiam doceret.
Et intrauit iſrael in egyptum. et iacob accola
fuit in terra cham. Et auxit pplm̄ ſuum vehe-
menter: ⁊ firmauit eū ſup inimicos eius. Cō-
uertit cor eorum vt odirent pplm̄ eius ⁊ dolū
facerent in ſeruos eius. Miſit moyſen ſeruū
ſuum: aaron quē elegit ipſum. Poſuit in eis
v̄ba ſignorū ſuorū ⁊ pdigiorū: in terra cham
Miſit tenebras ⁊ obſcurauit: ⁊ nō exacerba
uit ſmones ſuos. Cōuertit aq̄s eorum in ſan
guinem: ⁊ occidit piſces eorū. Et edidit terra
eorū ranas: in penetralibꝰ regū ipſorum. Di-
xit ⁊ venit cynomia ⁊ cyniſes: in omnibꝰ fini-
bus eorū. Poſuit pluuias eorū grandinem:
ignē cōburentē in terra ipſorū. Et pcuſſit vi-
neas eorū et ficulneas eorū: ⁊ cōtriuit lignum
finiū eorum. Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bruchꝰ:
cuiꝰ nō erat numerꝰ. Et comedit om̄e fenum
in terra eorum: ⁊ comedit om̄em fructū terre
eorū. Et pcuſſit om̄e p̄mogenitū in terra eorū
p̄mitias om̄is laboris eorū. Et eduxit eos cū
argento ⁊ auro: ⁊ nō erat in tribubꝰ eorū infir-

mus. Letata ē egyptus in ꝓfectione eoꝝ: qꝛ
incubuit timoꝛ eoꝝ ſup eos. Expandit nubē
in ꝓtectionē eoꝝ: ⁊ ignem vt luceret eis per
noctē. Petierūt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi
ſaturauit eos. Dirupit petrā ⁊ fluxerūt aque
abierūt in ſicco flumina. Qm̄ memoꝛ fuit ver
bi ſancti ſui: quod habuit ad abraā puerū ſu-
um. Et eduxit ꝑpl'm ſuū in exultatione: ⁊ ele-
ctos ſuos in leticia. Et dedit illis regiōes gē
tiū: ⁊ laboꝛes ꝑploꝝ poſſederūt. Ut cuſtodi-
ant iuſtificationes eius: ⁊ legē eius requirāt.
Alleluia. All'a. CV

Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in ſecu
lum miſericoꝛdia ei⁹. Quis loquet̄ po
tentias dn̄i: auditas faciet oēs lau-
des ei⁹? Bti q̄ cuſtodiūt iudiciū: ⁊ faciunt iu
ſticiā in om̄i tp̄e. Memēto nr̄i dn̄e in bn̄pla-
cito ꝑpli tui: viſita nos in ſalutari tuo. Ad vi-
dendū in bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letandū
in leticia gētis tue: vt lauderis cū hereditate
tua. Peccauim⁹ cū p̄rib⁹ nr̄is: iniuſte egim⁹
iniquitatē fecim⁹. Patres nr̄i in egypto non
intellexerūt mirabilia tua: nō fuerunt memo-
res m̄ltitudinis miſericoꝛdie tue. Et irritaue-
rūt aſcēdētes in mare mare rubꝛū: ⁊ ſaluauit
eos ꝓpter nomē ſuū: vt notā faceret potenti-
am ſuam. Et increpuit mare rubꝛū: ⁊ exicca-
tum ē: ⁊ deduxit eos in abyſſis ſic̄ in deſerto.
Et ſaluauit eos de manu odientiū: ⁊ redemit
eos de manu inimici. Et operuit aquā tribulā-
tes eos: vn⁹ ex eis nō remāſit. Et crediderūt
in v̄bis ei⁹: ⁊ laudauerūt laudem ei⁹. Cito fe-
cerūt: obliti ſunt operū ei⁹: nō ſuſtinuerūt con
ſiliū eius. Et cōcupierūt cōcupiſcentiā in de-
ſerto: ⁊ tēptauerūt deū in inaquoſo. Et dedit
eis petitionē ip̄oꝝ: ⁊ miſit ſaturitatem in ani
mas eoꝝ. Et irritauerūt moyſen in caſtr' aa-
ron ſcm̄ dn̄i. Apta ē terra ⁊ deglutiuit dathā
⁊ operuit ſup ꝯgregationē abiron. Et exarſit
ignis in ſynagoga eoꝝ: flāma cōbuſſit pecca-
toꝛes. Et fecerūt vitulū in oꝛeb: ⁊ adoꝛauer̄t
ſculptile. Et mutauerūt gloꝛiā ſuā in ſimilitu
dinē vituli: comedētis fenū. Obliti ſunt deū
qui ſaluauit eos: qui fecit magnalia i egypto
mirabilia in t̄ra cham: terribilia i mari rubꝛo
Et dixit vt diſꝑderet eos: ſi nō moyſes elect⁹
ei⁹ ſtetiſſet in cōfractiōe in cōſpectu eius. Ut
auerteret iram ei⁹ ne diſꝑderet eos ⁊ ꝓ nihilo
habuerūt terrā deſiderabilē. Nō crediderūt
v̄bo ei⁹: ⁊ murmurauerūt in tab̄naculis ſuis
nō exaudierūt vocē dn̄i. Et eleuauit manum
ſuā ſup eos. vt ꝓſterneret eos in deſerto. Et
vt deiiceret ſemē eoꝝ in nationib⁹. ⁊ diſꝑde-
ret eos in regionib⁹. Et initiati ſunt beelphe-
goꝛ ⁊ comederūt ſacrificia moꝛtuoꝝ. Et irri
tauerūt eū i adinuētionib⁹ ſuis: ⁊ multiplica-
ta ē in eis ruina. Et ſtetit phinees ⁊ placauit
⁊ ceſſauit quaſſatio. Et reputatū ē ei ad iuſti
ciam in generatiōe ⁊ generationē vſq3 in ſem-
piternū. Et irritauerunt eū ad aq̄s ꝯtradicti-
onis. ⁊ vexat⁹ ē moyſes ꝓpter eos: quia exa-
cerbauerūt ſp̄m ei⁹. Et diſtinxit in labiīs ſuis
nō diſꝑdiderūt gētes q̄s dixit dn̄s de⁹ ill'. Et
cōmixti ſunt int̄ gentes: ⁊ didicerūt opa eoꝝ
⁊ ſeruierūt ſculptilib⁹ eoꝝ: ⁊ factū ē illis i ſcā-
dalū. Et imolauerūt filios ſuos ⁊ filias ſuas
demoniis. Et effuderūt ſanguinē innocentē
ſanguinē filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuaꝝ q̄s ſacrifi-
cauerūt ſculptilib⁹ chanaan. Et inf̄ecta ē ter
ra in ſanguinib⁹ ⁊ ꝯtaminata ē in opibus eo-
rum: ⁊ foꝛnicati ſunt in adinuentionibus ſuis
Et irat⁹ ē furoꝛe dn̄s in ꝑpl'm ſuū: ⁊ abomina-
tus ē hereditatē ſuā. Et tradidit eos in man⁹
gentiū: ⁊ dn̄ati ſunt eoꝝ q̄ oderūt eos. Et tri
bulauerūt eos inimici eoꝝ: ⁊ hūiliati ſunt ſb
manibus eoꝝ: ſepe liberauit eos. Ipi aūt ex
acerbauerūt eū in concilio ſuo ⁊ hūiliati ſunt
in iniq̄tatib⁹ ſuis. Et vidit cū tribularētur: et
audiuit oꝛonē eoꝝ. Et memoꝛ fuit teſtamēti
ſui: ⁊ penituit eū ſ̄m multitudinē miſericoꝛdie
ſue. Et dedit eos in miſericoꝛdias: in cōſpectu
oīm q̄ ceperāt eos. Saluos fac nos dn̄e deus
nr̄: ⁊ cōgrega nos de nationib⁹. Ut confitea-
mur nomini ſcō tuo: ⁊ gloꝛiemur in laude tua
Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ iſrl': a ſeclo ⁊ vſq3 in ſeculum
⁊ dicet oīs ꝑpl's: fiat fiat. All'a All'a. CVI

Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ i ſecu-
lū miſericoꝛdia ei⁹. Dicāt q̄ redēpti ſūt
a dn̄o: q̄s redemit de manu inimici: ⁊ d
regiōib⁹ ꝯgregauit eos. A ſolis oꝛtu ⁊ occa-
ſu: ab aquilone ⁊ mari. Errauerūt in ſolitudi-
ne in inaquoſo: viā ciuitatis habitacl'i nō iue
nerūt. Eſuriētes ⁊ ſitiētes: aīa eoꝝ in ip̄is de
fecit. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularētur
⁊ de neceſſitatibus eoꝝ eripuit eos. Et dedu-
xit eos in viā rectā: vt irēt in ciuitatē habita-
tionis. Cōfiteant̄ dn̄o miſericoꝛdie ei⁹: ⁊ mira-
bilia ei⁹ filiis hoīm. Qꝛ ſatiauit aīam inanem
⁊ aīam eſuriētē ſatiauit bonis. Sedētes in te-
nebꝛis ⁊ in vmbꝛa moꝛtis: vinctos in mendi-
citate ⁊ ferro. Qꝛ exacerbauerūt eloquia dei
⁊ ꝯſiliū altiſſimi irritauerūt. Et hūiliatū ē in
laboꝛib⁹ coꝛ eoꝝ: ⁊ infirmati ſunt nec fuit qui
adiuuaret. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribula-
rentur: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ liberauit eos
Et eduxit eos de tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛt': et
vincula eoꝝ dirupit. Cōfiteant̄ dn̄o miſericoꝛ
die ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filiis hoīm. Qꝛ contri-
uit poꝛtas ereas: ⁊ vectes ferreos confregit.
Suſcepit eos de via iniq̄tat' eoꝝ: ꝓpt̄ iniuſtici-
cias eni ſuas hūiliati ſunt. Oēm eſcā abomi-
nata ē aīa eoꝝ: ⁊ appropinquer̄t vſq3 ad poꝛ-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tas mortis. Et clamauerũt ad dñm cũ tribu=
larent: ⁊ de neceſſitatibꝰ eorum liberauit eos
Miſit verbũ ſuũ ⁊ ſanauit eos ⁊ eripuit eos
de interitionibꝰ eorũ. Cõfiteant dño miſericor
die eius ⁊ mirabilia eius filijs hominũ. Et ſa
crificent ſacrificiũ laudis: ⁊ annũciẽt opa eiꝰ
in exultatione. Qui deſcendũt mare in naui/
bus facientes opationẽ in aqˀs multis. Ipſi
viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia eiꝰ in ꝓfundo.
Dixit ⁊ ſtetit ſpũs ꝓcelle: ⁊ exaltati ſunt flu=
ctus eius. Aſcẽdũt vſqȝ ad celos: ⁊ deſcẽdũt
vſqȝ ad abyſſos: aĩa eorũ in malis tabeſcebat
Turbati ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebriꝰ: ⁊ oĩs ſa/
pientia eorũ deuorata ẽ. Et clamauerunt ad
dñm cũ tribularent: ⁊ de neceſſitatibꝰ eorum
eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellas eius in auram
⁊ ſiluerũt fluctus eius. Et letati ſunt qꝛ ſilue=
runt: ⁊ deduxit eos in portũ volũtatis eorũ.
Cõfiteant dño miſericordie eiꝰ ⁊ mirabilia eiꝰ
filijs hoim Et exaltent eũ in eccleſia plebis: ⁊
in cathedra ſeniorũ laudẽt eũ. Poſuit flumia
in deſertũ: ⁊ exitus aquarũ in ſitim. Terram
fructiferã in ſalſuginẽ: a malitia inhabitãtiũ
in ea. Poſuit deſertũ in ſtagna aquaꝝ: ⁊ ter=
ram ſine aqua i exitus aquaꝝ. Et collocauit
illic eſuriẽtes: ⁊ ꝯſtituerũt ciuitatẽ habitatio
nis. Et ſeminauerunt agros ⁊ plantauerunt
vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitatis. Et bñdi
xit eis ⁊ multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumẽta eo=
rum nõ minorauit. Et pauci facti ſunt: ⁊ ve/
xati ſunt a tribulatione malorũ ⁊ dolore. Ef=
fuſa eſt contentio ſuper ꝑncipes: et errare fecit
eos in inuio ⁊ nõ in via. Et adiuuit paupem
de inopia: ⁊ poſuit ſicut oues familias Vide
bunt recti ⁊ letabunt: ⁊ omis iniqtas eorum
opilabit os ſuũ. Quis ſapiẽs ⁊ cuſtodiet hec
⁊ intelliget miſericordias dñi. Alla. Can
ticũ pſalmi ipi dauid. CVII

P P Aratum cor meũ deꝰ paratũ cor me/
um: cantabo ⁊ pſallam in gloria mea
Exurge pſalteriũ ⁊ cithara: exurgã
diluculo. Cõfitebor tibi in ꝑplis dñe: ⁊ pſallã
tibi in nationibꝰ. Qꝛ magna ẽ ſuper celos miſe
ricordia tua: ⁊ vſqȝ ad nubes vitas tua. Ex=
altare ſuper celos deꝰ: ⁊ ſuper oẽm terram gloria
tua: vt liberent dilecti tui. Saluũ fac dexte=
ra tua ⁊ exaudi me: deꝰ locutꝰ ẽ in ſancto ſuo.
Exultabo ⁊ diuidã ſichimã: ⁊ cõuallẽ taber=
naculorũ dimetiar. Meus ẽ galaad ⁊ meꝰ ẽ
manaſſes/ ⁊ effraim ſuſceptio capitis mei. Iu
da rex meꝰ: moab lebes ſpei mee. In idume=
am extendã calciamẽtũ meũ: mihi alienigene
amici facti ſunt. Quis deducet me in ciuitatẽ
munitã: qˀs deducet me vſqȝ in idumeã? Nõ=
ne tu deꝰ q repuliſti nos: ⁊ nõ exibis deus in
vtutibꝰ nrĩs? Da nob auxiliũ de tribulatiõe

qꝛ vana ſalꝰ hoĩs. In deo facíemꝰ vtutem: ⁊
ipſe ad nihilũ deducet inimicos nrõs. In
finẽ pſ dauid. CVIII

D D Eus laudẽ meã ne tacueris: qꝛ os pec
catoris ⁊ os doloſi ſuper me apertũ eſt
Locuti ſunt aduſum me lingua dolo
ſa: ⁊ ſmonibꝰ odij circũdederũt me ⁊ expug-
nauerũt me gratis. Pro eo vt me diligerent de=
trahebãt mihi: ego aũt orabã. Et poſuerunt
aduerſum me mala ꝓ bonis: ⁊ odiũ ꝓ dilecti
one mea. Cõſtitue ſuper eũ pctõrẽ: ⁊ diabolus
ſtet a dextris eiꝰ. Cũ iudicat exeat cõdemna
tus: ⁊ orõ eius fiat in pctm̃. Fiãt dies eiꝰ pau
ci: ⁊ epiſcopatũ eius accipiat alter. Fiant filij
eiꝰ orphani: ⁊ vxor eiꝰ vidua. Nutantes trãſ=
ferant filij eiꝰ ⁊ mẽdicent: eijciant de habita=
tionibꝰ ſuis. Scrutet fenerator oẽm ſubſtan=
tiam eiꝰ: ⁊ diripiãt alieni labores eiꝰ. Non ſit
illi adiutor: nec ſit q miſereat pupillis eiꝰ. Fi=
ant nati eiꝰ in interitũ: in generatione vna de/
leat nomen eius. In memoriã redeat iniqui=
tas patrũ eiꝰ in ꝯſpectu dñi: ⁊ pctm̃ matris eiꝰ
non deleat. Fiãt ꝯtra dñm ſemꝑ: ⁊ diſpereat
de terra memoria eorũ: ꝓ eo qꝙ nõ eſt recorda
tus facere miſericordiã. Et pſecutꝰ eſt hoĩem
inopem ⁊ mẽdicũ ⁊ cõpunctũ corde mortifica
re. Et dilexit maledictionẽ ⁊ veniet ei: ⁊ nolu
it bñdictionẽ ⁊ elõgabit ab eo. Et induit ma
ledictionẽ ſicut veſtimẽtũ: ⁊ intrauit ſicut aqua i
interiora eiꝰ: ⁊ ſicut oleũ in oſſibꝰ eiꝰ. Fiat ei ſicut
veſtimẽtũ quo opit: ⁊ ſicut zona qua ſemꝑ pre
cingit. Hoc opus eorũ q detrahũt mihi apd
dñm: ⁊ q loquunt mala aduerſus aĩam meã.
Et tu dñe dñe fac mecũ ꝓpter nomen tuũ: qꝛ
ſuauis ẽ miſericordia tua. Libera me qꝛ egenꝰ
⁊ pauꝑ ſum ego: ⁊ cor meũ cõturbatũ ẽ intra
me. Sicut vmbra cũ declinat ablatꝰ ſum: et ex=
cuſſus ſum ſicut locuſte. Genua mea infirmata
ſunt a ieiunio: ⁊ caro mea imutata ẽ ꝓpt ole=
um. Et ego factus ſum opprobriũ illis: vide=
runt me ⁊ mouerunt capita ſua. Adiuua me
dñe deꝰ meus: ſaluũ me fac ꝓpter miſericordi/
am tuã. Et ſcient qꝛ manꝰ tua hec: ⁊ tu dñe fe=
ciſti eã. Maledicent illi ⁊ tu bñdices q inſur=
gunt in me cõfundant: ſuꝰ aũt tuꝰ letabitur.
Induant q detrahũt mihi pudore: ⁊ opiant
ſicut diploide ꝯfuſiõe ſua Cõfitebor dño nimis
in ore meo: ⁊ in medio multorũ laudabo eum
Qꝛ aſtitit a dextris paupis: vt ſaluã faceret a
pſequẽtibꝰ aĩam meã. Pſ dd CIX

D D Ixit dñs dño meo: ſede a dextris
meis. Donec ponã inimicos tu
os: ſcabellũ pedũ tuorũ. Virgã
vtutis tue emittet dñs ex ſyon:
dñare in medio inimicoꝝ tuorũ
Tecũ ꝑncipiũ in die vtutis tue: in ſplendoribꝰ

ſctõꝝ: ex vtero añ luciferũ genui te. Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternũ ſm ordinez melchiſedech. Dñs a dextris tuis: cõfregit in die ire ſue reges. Judicabit i nationibus iplebit ruinas: cõquaſſabit capita in t͛ra mltoꝝ. De torrẽte in via bibet: propterea exaltabit caput. All'a CX

Confitebor tibi dñe in toto corde meo in ꝯſilio iuſtoꝝ ⁊ ꝯgregatiõe. Magna opa dñi: exq̃ſita in omes voluntates ei⁹. Cõfeſſio ⁊ magnificẽtia opus eius: ⁊ iuſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi. Memoriam fecit mirabilium ſuoꝝ miſericors ⁊ miſerator dñs: eſcam dedit timẽtibus ſe. Memor erit in ſeculũ teſtamenti ſui: ꝟtutẽ opeꝝ ſuoꝝ annũciabit ꝑpl'o ſuo. Ut det illis hereditatem gentiũ: opa manuũ eius ꝟitas ⁊ iudiciũ. Fidelia omĩa mãdata ei⁹ cõfirmata in ſeculũ ſeculi: facta in ꝟitate ⁊ eq̃tate. Redẽptionẽ miſit dñs ꝑpl'o ſuo: mãdauit in et͛nũ teſtamẽtum ſuũ. Scm̃ ⁊ terribile nomẽ eius: initiũ ſapientie timor dñi. Intellect⁹ bon⁹ omib⁹ facientibus eũ: laudatio ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi.

All'a. Reuerſionis aggei ⁊ zacharie.

Beatus vir q̃ timet dñm: CXI in mãdatis ei⁹ volet nimis. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectoꝝ bñdicet͛. Gl'a ⁊ diuitie in domo ei⁹: ⁊ iuſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi. Exortũ eſt in tenebris lumẽ rectis miſericors ⁊ miſerator et iuſt⁹. Jocũd⁹ hõ q̃ miſeret͛ ⁊ comodat diſponet ſmones ſuos in iudicio: q: in et͛nũ nõ cõmouebit͛. In memoria et͛na erit iuſt⁹: ab auditione mala nõ timebit. Paratũ cor ei⁹ ſperare in dño: ꝯfirmatũ eſt cor ei⁹: non cõmouebit͛ donec deſpiciat inimicos ſuos. Diſperſit dedit paupib⁹: iuſticia ei⁹ manet in ſeculum ſecl'i: cornu ei⁹ exaltabit͛ in gloria. Peccator videbit ⁊ iraſcet͛ dentibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſideriũ pctõꝝ pibit. All'a All'a.

Laudate pueri dñm: CXII laudate nomẽ dñi. Sit nomẽ dñi bñdictũ ex hoc nũc ⁊ vſq; in ſeculũ. A ſolis ortu vſq; ad occaſum: laudabile nomen dñi. Excelſus ſup omes gentes dñs: ⁊ ſuper celos gloria ei⁹. Quis ſic͛ dñs de⁹ nr͛: q̃ in altis habitat: ⁊ humilia reſpicit in celo ⁊ in terra. Suſcitans a terra inopem: ⁊ de ſtercore erigens paupem. Ut collocet eũ cũ pͥncipib⁹: cũ pͥncipibus ppl'i ſui. Qui habitare facit ſterilem in domo: matrẽ filioꝝ letantem. All'a. All'a. CXIII

In exitu iſrl' de egypto domus iacob de ꝑpl'o barbaro. Facta eſt iudea ſanctificatio ei⁹: iſrl' ptãs eius. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis cõuerſus eſt retrorſum. Montes exultauerũt vt arietes: ⁊ colles ſic agni ouiũ. Quid eſt tibi mare q̃ fugiſti: et tu iordanis quia cõuerſus es retrorſum. Montes exultaſtis ſicut arietes ⁊ colles ſicut agni ouiũ. A facie dñi mota eſt terra: a facie dei iacob. Qui cõuertit petrã in ſtagna aquarũ: et rupem in fontes aquarũ. Nõ nobis dñe non nobis: ſed nomini tuo da gloriã. Sup miſericordia tua ⁊ ꝟitate tua: neq̃n dicãt gẽtes vbi eſt de⁹ eoꝝ. De⁹ aũt noſter in celo omĩa q̃cũq; voluit fecit. Simulacra gentiũ argentũ ⁊ auꝝ: opa manuũ hominũ. Os habẽt ⁊ nõ loquentur: oculos habẽt ⁊ nõ videbũt. Aures habent ⁊ nõ audient: nares habent non odorabunt. Manus habẽt ⁊ nõ palpabunt: pedes habent ⁊ nõ ambulabũt: nõ clamabũt in gutture ſuo. Similes illis fiant q̃ faciunt ea: ⁊ omes q̃ cõfidunt in eis. Domus iſrl' ſperauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Domus aaron ſperauit in dño: adiutor eorum et ꝓtector eoꝝ eſt. Qui timent dñm ſperauerũt in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Dñs memor fuit nr͛i: ⁊ bñdixit nobis. Bñdixit domui iſrael: bñdixit domui aaron. Bñdixit oibus qui timent dñm: puſillis cuz maioribus. Adijciat dñs ſup vos: ſup vos ⁊ ſuper filios veſtros. Bñdicti vos dño: q̃ fecit celũ ⁊ t͛rã. Celum celi dño: terram aũt dedit filijs hoim. Nõ mortui laudabunt te dñe: neq; omes qui deſcendũt in infernũ. Sed nos qui viuimus bñdicimus dño: ex hoc nũc ⁊ vſq; in ſeculũ.

All'a. CXIIII

Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocem orõnis mee. Quia inclinauit aurem ſuã mihi: ⁊ in diebus meis inuocabo. Circũdederũt me dolores mortis: ⁊ ꝑicula inferni inuenerunt me. Tribulationẽ ⁊ dolorez inueni ⁊ nomen dñi inuocaui. O dñe libera animaz meã: miſericors dñs ⁊ iuſtus: ⁊ de⁹ noſter miſeret͛. Cuſtodiẽs puulos dñs: humiliat⁹ ſum ⁊ liberauit me. Cõuertere anima mea in reqem tuaz: quia dñs bñ fecit tibi. Quia eripuit animã meã de morte: oculos meos a lachrymis pedes meos a lapſu. Placebo dño in regione viuoꝝ. All'a. CXV

Credidi ꝓpter quod locut⁹ ſum: ego aũt humiliatus ſum nimis. Ego dixi in exceſſu meo: oĩs hõ mẽdax. Quid retribuã dño ꝓ omĩbus que retribuit mihi. Calicẽ ſalutaris accipiã ⁊ nomẽ dñi inuocabo. Uota mea dño reddam corã omĩ populo eius: ꝓcioſa in ꝯſpectu dñi mors ſanctoꝝ ei⁹. O dñe quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tu⁹ ⁊ filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea: tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: ⁊ nomẽ dñi in-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uocabo. Uota mea dño reddam in conſpectu
omnis populi eius: in atrijs domus domini
in medio tui hieruſalem. Allā Allā.

Laudate dominū CXVI

Omnes gentes: laudate eum omnes po-
puli. Qm̄ confirmata eſt ſup nos mi-
ſericordia ei⁹: ⁊ veritas dñi manet in eternū.
Allā Allā. CXVII

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſe
culum miſericordia eius. Dicat nunc
iſrael qm̄ bonus: quoniā in ſeculū mi
ſericordia ei⁹. Dicat nunc domus aaron quo
niā bonus: quoniā in ſeculū miſericordia ei⁹.
Dicant nunc omnes qui timent dominum:
quoniā in ſeculū miſericordia ei⁹. De tribu-
latione inuocaui dñm: ⁊ exaudiuit me in lati
tudine dñs. Dñs mihi adiutor nō timebo qd
faciat mihi hō. Dñs mihi adiutor: ⁊ ego de-
ſpiciam inimicos meos. Bonum eſt cōfidere
in dño: q̄ ↄfidere in homine. Bonum eſt ſpe
rare in dño: q̄ ſperare in p̄ncipibus. Omnes
gentes circuierunt me: ⁊ in nomine dñi quia
vltus ſum in eos. Circūdantes circūdederūt
me: ⁊ in nomie dñi quia vltus ſum i eos. Cir
cūdederūt me ſicut apes ⁊ exarſerūt ſicut ignis
in ſpinis: ⁊ in noīe dñi quia vltus ſum in eos
Impulſus euerſus ſum vt caderem: ⁊ domi-
nus ſuſcepit me. Fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs: ⁊ factus eſt mihi in ſalutem. Uox exul-
tationis ⁊ ſalutis: ⁊ in tabernaculis iuſtorū.
Dextera dñi fecit virtutem: dextera dñi ex-
altauit me: dextera dñi fecit v̄tutē. Non mo-
riar ſed viuā: ⁊ narrabo opa dñi. Caſtigans
caſtigauit me dñs: ⁊ morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iuſticie: ingreſſus i eas
confitebor dño. hec porta dñi: iuſti intrabūt
in eam. Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ fa
ctus es mihi in ſalutem. Lapidē quem repro
bauerūt edificantes: hic factus in caput an-
guli. A dño factum eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in
oculis nr̄is. Hec eſt dies quā fecit dominus
exultemus ⁊ letemur in ea. O dñe ſaluum me
fac: o dñe bene proſperare: b̄ndictus qui ve-
nit in nomine dñi. B̄ndiximus vobis de do-
mo dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Conſtitui-
te diem ſolennem in condenſis: vſq₃ ad cornu
altaris. Deus meus es tu ⁊ cōfitebor tibi: de-
us meus es tu ⁊ exaltabo te. Confitebor tibi
quoniam exaudiſti me: ⁊ factus es mihi in ſa
lutem. Confitemini dño qm̄ bonus: quoniā
in ſeculum miſericordia eius. Alleluia.

Aleph: doctrina. CXVIII

Beati immaculati in via qui ambulāt
in lege domini. Beati qui ſcrutantur
teſtimonia eius: in toto corde exqui-
runt eum. Non enim qui operantur iniquita
tem: in vijs eius ambulauerunt. Tu manda-
ſti mandata tua cuſtodiri nimis. Utinam di-
rigātur vie mee: ad cuſtodiendas iuſtificatio
nes tuas. Tunc nō ↄfundar cum perſpexero
in omnibus mandatis tuis. Cōfitebor tibi in
directione cordis: in eo q̄ didici iudicia iuſti
cie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodiam: non
me derelinquas vſq₃quaq₃. Beth: dom⁹.

In quo corrigit adoleſcentior viā ſu-
am: in cuſtodiendo ſermones tuos.
In toto corde meo exquiſiui te ne re-
pellas me a mandatis tuis. In corde meo ab
ſcondi eloquia tua: vt non peccem tibi. Be-
nedictus es domine: doce me iuſtificationes
tuas. In labijs meis pronunciaui omnia iu-
dicia oris tui. In via teſtimoniorum tuorū
delectatus ſum: ſicut in omnibus diuitijs. In
mandatis tuis exercebor ⁊ conſiderabo vias
tuas. In iuſtificatiōib⁹ tuis meditabor: non
obliuiſcar ſmões tuos. Gymel plenitudo
vel retributio.

Retribue ſeruo tuo: viuifica me: ⁊ cu-
ſtodiā ſmones tuos. Reuela oculos
meos: ⁊ conſiderabo mirabilia de le-
ge tua. Incola ego ſum in terra: nō abſcōdas
a me mādata tua. Concupiuit anima mea de
ſiderare iuſtificationes tuas: in omni tempore
Increpaſti ſupbos: maledicti qui declinant
a mandatis tuis. Aufer a me opprobrium et
contemptū: quia teſtimonia tua exq̄ſiui. Ete
nim ſederunt p̄ncipes ⁊ aduerſum me loque-
bant: ſeruus aūt tuus exercebat in iuſtifica-
tionibus tuis. Nam ⁊ teſtimonia tua medita
tio mea eſt: ⁊ ↄſiliū meū iuſtificationes tue.
Deleth: tabularū.

Adheſit pauimēto anima mea: viuifi
ca me ſm verbum tuum. Uias meas
enunciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iu
ſtificationes tuas. Uiam iuſtificationū tua-
rum inſtrue me: ⁊ exercebor in mirabilib⁹ tu-
is. Dormitauit anima mea pre tedio: confir-
ma me in verbis tuis. Uiam iniquitatis amo-
ue a me: ⁊ de lege tua miſerere mei. Uiam ve-
ritatis elegi: iudicia tua non ſum oblit⁹. Ad-
heſi teſtimonijs tuis dñe: noli me confunde-
re. Uiam mādatorū tuoꝝ cucurri: cū dilata-
ſti cor meū. He: iſta.

Legem pone mihi domine viam iuſti
ficationum tuarum: ⁊ exquiram eam
ſemp. Da mihi intellectum ⁊ ſcruta-
bor legem tuam: ⁊ cuſtodiam illā in toto cor-
de meo. Deduc me in ſemita mādatorū tuoꝝ
quia ipſā volui. Inclina cor meū in teſtimo
nia tua: ⁊ nō in auariciam. Auerte oculos me-
os ne videant vanitatem: in via tua viuifica
me. Statue ſeruo tuo eloquiū tuū: in timore

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tuo. Amputa opprobriũ meũ qđ ſuſpicat⁹ ſuz
q: iudicia tua iocũda. Ecce ꝯcupiui manda/
ta tua: in eq̃tate tua viuifica me. Vau: hec
vel ipſa

ET veniat ſup me miſericordia tua do/
mine: ſalutare tuũ ſm eloquiũ tuum.
Et rñdebo exprobrãtib⁹ mihi vbum
q: ſperaui in ſmonib⁹ tuis. Et ne auferas de
ore meo vbũ vitatis vſq; quaq;: q: i iudicijs
tuis ſupſperaui. Et cuſtodiã legẽ tuã ſemper
in ſeculũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. Et ambulabã in la
titudine: q: mãdata tua exq̃ſiui. Et loq̃bar in
teſtimonijs tuis in cõſpectu regũ: ⁊ nõ ꝯfun/
debar. Et meditabar in mãdatis tuis que di/
lexi. Et leuaui man⁹ meas ad mandata tua q̃
dilexi: ⁊ exercebor in iuſtificationib⁹ tuis.
Zaij: hec vel oliua.

MEmor eſto vbi tui ſuo tuo: in q̃ mihi
ſpem dediſti. Hec me ꝯſolata ẽ in hu/
militate mea: q: eloquiũ tuũ viuifica
uit me. Supbi iniq̃ agebant vſq; quaq;: a lege
aũt tua nõ declinaui. Memor fui iudiciorũ
tuorũ a ſeculo dñe: ⁊ ꝯſolatus ſum. Defectio
tenuit me: p pctõrib⁹ derelinquẽtib⁹ legẽ tuã.
Cãtabiles mihi erãt iuſtificatiões tue in loco
pegrinationes mee. Memor fui nocte nomi-
nis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legẽ tuã. Hec facta ẽ
mihi: quia iuſtificationes tuas exquiſiui.
Heth: vita.

POrtio mea dñe: dixi cuſtodire legem
tuam. Depcatus ſum faciẽ tuã in to-
to corde meo: miſerere mei ſm eloq̃/
um tuum. Cogitaui vias meas: ⁊ cõuerti pe-
des meos in teſtimonia tua. Paratus ſum et
nõ ſum turbat⁹: vt cuſtodiã mãdata tua. Fu-
nes pctõrũ circũplexi ſunt me: ⁊ legẽ tuã non
ſum oblit⁹. Media nocte ſurgebã ad ꝯfitẽdũ
tibi: ſup iudicia iuſtificatiõis tue. Particeps
ego ſũ oĩm timẽtiũ te: ⁊ cuſtodientiũ mãdata
tua. Miſericordia tua dñe plena ẽ tra iuſti-
ficationes tuas doce me. Teth: bonum.

BOnitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſm
vbũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ diſciplinã ⁊ ſci
entiam doce me: quia mandatis tuis
credidi. Priuſq̃ humiliarer ego deliq̃: ꝓpte
rea eloquiũ tuũ cuſtodiui. Bon⁹ es tu: ⁊ i bo
nitate tua doce me iuſtificatiões tuas. Mul-
tiplicata eſt ſup me iniquitas ſupborum: ego
aũt in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.
Coagulatũ eſt ſicut lac cor eorũ: ego vero le-
gem tuã meditat⁹ ſum. Bonũ mihi quia hu-
miliaſti me vt diſcã iuſtificatões tuas. Bonũ
mihi lex oris tui: ſup milia auri ⁊ argẽti.
Joth: principium.

MAnus tue fecerũt me ⁊ plaſmauerunt
me: da mihi intellectũ vt diſcã mãda/
ta tua. Qui timẽt te videbunt me ⁊ letabunt
quia in verba tua ſupſperaui. Cognoui dñe
q: equitas iudicia tua: ⁊ i veritate tua humi-
liaſti me. Fiat miſericordia tua vt conſoletur
me: ſm eloquium tuum ſeruo tuo. Veniant
mihi miſerationes tue ⁊ viuam: quia lex tua
meditatio mea eſt. Confundant ſupbi quia
iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autez
excercebor in mandatis tuis. Cõuertant mi-
hi timẽtes te: ⁊ qui nouerunt teſtimonia tua.
Fiat cor meũ imaculatũ: in iuſtificationibus
tuis vt non confundar. Caph: manus.

DEfecit in ſalutari tuo anima mea ⁊ in
vbũ tuũ ſupſperaui. Defecerũt ocu-
li mei in eloquiũ tuũ: dicentes qñ cõ-
ſolaberis me. Quia factus ſum ſicut vter in
pruina: iuſtificationes tuas nõ ſum oblitus.
Quot ſunt dies ſerui tui: qñ facies de pſequẽ
tibus me iudiciũ. Narrauerũt mihi iniqui fa
bulationes: ſed nõ vt lex tua. Oĩa manda-
ta tua vitas: iniq̃ pſecuti ſunt me adiuua me.
Paulomin⁹ ꝯſũmauerũt me in tra: ego autẽ
nõ dereliq̃ mãdata tua. Scđm miſericordiam
tuã viuifica me: ⁊ cuſtodiam teſtimonia oris
tui. Lamech: diſciplina.

IN etnũ dñe: vbũ tuũ pmanet in celo
In generatione et generationẽ veri/
tas tua: fundaſti terram: ⁊ permanet
Ordinatione tua pſeuerãt dies: qm oĩa ſer-
uiũt tibi. Niſi q: lex tua meditatio mea ẽ: tũc
forte periſſem in humilitate mea. In eternum
nõ obliuiſcar iuſtificatiões tuas: q: in ipſis vi
uificaſti me. Tu⁹ ſũ ego ſaluũ me fac: qm iuſti
ficationes tuas exq̃ſiui. Me expectauerunt
pctõres vt pderẽt me: teſtimonia tua itellexi.
Oĩs ꝯſũmatiõis vidi finẽ: latũ mandatũ tuũ
nimis. Men: ex ipſis.

QUomodo dilexi legẽ tuam dñe: tota
die meditatio mea eſt. Sup inimicos
meos prudẽtẽ me feciſti mãdato tuo
q: in etnũ mihi ẽ. Sup oẽs docẽtes me itelle-
xi: q: teſtimonia tua meditatio mea ẽ. Super
ſenes itellexi: q: mãdata tua q̃ſiui. Ab oi via
mala ꝓhibui pedes meos: vt cuſtodiã verba
tua. A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu le-
gem poſuiſti mihi. Quã dulcia faucib⁹ meis
eloquia tua: ſup mel ori meo. A mãdatis tuis
intellexi: ꝓpterea odiui oẽm viã iniq̃tatis.
Nun: ſempiternũ.

LUcerna pedib⁹ meis vbũ tuũ ⁊ lumẽ
ſemitis meis. Juraui ⁊ ſtatui cuſtodi-
re iudicia iuſticie tue. Hũiliat⁹ ſũ vſ-
q̃q̃q; dñe: viuifica me ſm vbũ tuũ. Volũta
ria oris mei beneplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua
doce me. Aĩa mea in manib⁹ meis ſp: ⁊ legez
tuã nõ ſum oblitus. Poſuerũt peccatores la-

queũ mihi: ⁊ de mãdatis tuis nõ erraui. He-
reditate acq̃ſiui teſtimonia tua in et̃nũ: qꝛ ex-
ultatio cordis mei ſunt. Inclinaui cor meum
ad faciendas iuſtificatiões tuas in et̃nũ: ꝓpt̃
retributionẽ. Samech: adiutoriũ.
INiq̃s odio habui: ⁊ legẽ tuã dilexi.
Adiutor ⁊ ſuſceptor me⁹ es tu: ⁊ i ver
bum tuũ ſupſperaui. Declinate a me
maligni: ⁊ ſcrutabor mãdata dei mei. Suſci-
pe me ſm eloquiũ tuum ⁊ viuã: ⁊ nõ confun-
das me ab expectatione mea. Adiuua me et
ſaluus ero: ⁊ meditabor i iuſtificationib⁹ tuis
ſemꝑ. Spreuiſti omẽs diſcedentes a iudicijs
tuis: qꝛ iniuſta cogitatio eoꝝ eſt. Preuaricã
tes reputaui omẽs pctõres terre: ideo dilexi
teſtimonia tua. Cõfige timore tuo carnes me
as: a iudicijs eñ tuis timui. Ayn: fons ſi-
ue oculus.
FEci iudiciũ ⁊ iuſticiã: nõ tradas me
calũniantibus me. Suſcipe ſeruũ tu-
um in bonũ: nõ calũnient̃ me ſupbi.
Oculi mei defecerunt in ſalutare tuũ: ⁊ in elo
quiũ iuſticie tue. Fac cũ ſuo tuo ſm miſicor-
diã tuam: ⁊ iuſtificatiões tuas doce me. Ser
uus tu⁹ ſum ego: da mihi intellectũ vt ſciam
teſtimonia tua. Temp⁹ faciendi dñe: diſſipa-
uerunt legẽ tuam. Ideo dilexi mandata tua:
ſuꝑ aurũ ⁊ topazion. Propterea ad oĩa man
data tua dirigebar: oẽm viã iniquã odio ha-
bui. Phe: os ab ore.
MIrabilia teſtimonia tua dñe: ĩdo ſcru
tata ẽ ea aĩa mea. Declaratio ſermo-
num tuoꝝ illuminat: ⁊ intellectũ dat
ꝑuulis. Os meũ apui: ⁊ attraxi ſpm̃: qꝛ mã-
data tua deſiderabam. Aſpice in me et miſe-
rere mei: ſm iudiciũ diligentiũ nomen tuum
Greſſus meos dirige ſm eloquiũ tuum: ⁊ nõ
dominet̃ mei omĩs iniuſticia. Redime me a
calũnijs hoim: vt cuſtodiã mandata tua. Fa
ciem tuã illumina ſuꝑ ſeruũ tuum: ⁊ doce me
iuſtificationes tuas. Exit⁹ aquarũ deduxert̃
oculi mei: qꝛ nõ cuſtodierũt legẽ tuã. Sa-
de: iuſticie.
IUſtus es dñe: ⁊ rectũ iudiciũ tuum.
Mandaſti iuſticiã teſtimonia tua ⁊
veritatem tuã nimis. Tabeſcere me
fecit zelus meus: quia obliti ſunt vba tua ini
mici mei. Ignitũ eloquiũ tuũ vehementer: et
ſeruus tuus dilexit illud. Adoleſcentul⁹ ſum
ego ⁊ ꝯtemptus: iuſtificationes tuas nõ ſum
oblit⁹. Iuſticia tua iuſticia i eternũ: ⁊ lex tua
vitas. Tribulatio ⁊ anguſtia inuenerũt me:
mãdata tua meditatio mea eſt. Equitas teſti-
monia tua i eternũ: intellectũ da mihi ⁊ viuã.
Coph: vocatio.
CLamaui i toto corde meo exaudi me
dñe iuſtificationes tuas req̃rã. Clamaui ad
te ſaluũ me fac: vt cuſtodiã mãdata tua. Pre
ueni in maturitate ⁊ clamaui: qꝛ in verba tua
ſupſperaui. Preuenerũt oculi mei ad te dilu-
culo vt meditarer eloquia tua. Vocẽ meã au
di ſm miſicordiã tuã dñe: ⁊ ſm iudiciũ tuũ
viuifica me. Appropinquerũt pſequentes me
iniq̃tati: a lege aũt tua longe facti ſunt. Pro-
pe es tu dñe: ⁊ oẽs vie tue veritas. Initio co
gnoui de teſtimonijs tuis qꝛ in et̃nũ fundaſti
ea. Res: capitis.
VIde humilitatẽ meam ⁊ eripe me: qꝛ
legem tuã nõ ſum oblit⁹. Iudica iu-
diciũ meũ: ⁊ redime me: ꝓpt̃ eloquiũ
tuũ viuifica me. Longe a pctõrib⁹ ſal⁹: qꝛ iu-
ſtificatões tuas nõ exq̃ſierũt. Miſicordie
tue mlte dñe: ſm iudicium tuum viuifica me.
Multi q̃ pſequunt̃ me ⁊ tribulãt me: a teſti-
monijs tuis nõ declinaui. Vidi ꝑuaricãtes ⁊
tabeſcebã: qꝛ eloq̃a tua nõ cuſtodierũt. Vide
qm̃ mãdata tua dilexi dñe: in mĩa tua viuifi-
ca me. Principiũ vborũ tuoꝝ vitas: in et̃nũ
oĩa iudicia iuſticie tue. Sin: dentiũ.
PRincipes pſecuti ſunt me gratis: ⁊ a
vbis tuis formidauit cor meũ. Leta
bor ego ſuꝑ eloq̃a tua: ſic̃ q̃ iuenit ſpo
lia mlta. Iniq̃tatẽ odio habui ⁊ abomiat⁹ ſũ
legẽ aũt tuã dilexi. Septies i die laudẽ dixi ti
bi: ſuꝑ iudicia iuſticie tue. Pax multa diligẽ
tib⁹ legẽ tuã: ⁊ nõ ẽ illis ſcãdalũ. Expectabã
ſalutare tuũ dñe: ⁊ mãdata tua dilexi. Cuſto-
diuit aĩa mea teſtimonia tua ⁊ dilexit ea vehe
mẽter. Seruaui mãdata tua: qꝛ oẽs vie mee i
ꝯſpectu tuo. Thau: ſigna.
APpropinquet depcatio mea in ꝯſpe
ctu tuo dñe: iuxta eloquiũ tuũ da mi-
hi itellectũ. Intret poſtulatio mea in
ꝯſpectu tuo ſm eloquiũ tuũ eripe me. Eructa
bũt labia mea hymnũ cũ docuerl me iuſtifica
tiões tuas. Pronũciabit lingua mea eloq̃um
tuũ: qꝛ oĩa mãdata tua eq̃tas. Fiat man⁹ tua
vt ſaluet me: qm̃ mãdata tua elegi. Cõcupiui
ſalutare tuũ dñe: ⁊ lex tua meditatio mea eſt
Viuet aĩa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua ad
iuuabũt me. Erraui ſic̃ ouis q̃ perijt: q̃re ſuũ
tuũ dñe: qꝛ mãdata tua nõ ſũ oblit⁹. Alla.
Canticũ graduũ. CXIX
AD dñm cũ tribularer clamaui ⁊ exau
diuit me. Dñe liba aĩam meã a labijs
iniq̃s: ⁊ a ligua doloſa. Quid det̃ tibi aut q̃d
apponat̃ tibi: ad liguã doloſã. Sagitte potẽ-
tis acute: cũ carbonib⁹ deſolatorijs. Heu mi-
hi qꝛ icolat⁹ me⁹ ꝓlõgat⁹ ẽ: habitaui cũ habi
tãtib⁹ cedar: multũ icola fuit aĩa mea. Cũ his
q̃ oderũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̃bar illis ipu-
gnabãt me grat. Cãticũ graduũ. CXX

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

LEuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxiliū mihi. Auxiliū meū a dño: q̄ fecit celū ⁊ terrā. Nō det in cō motionē pedē tuum: neqꝫ dormitet qui cuſto dit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: q̄ cu ſtodit iſrl̄. Dñs cuſtodit te: dñs ꝓtectio tua ſup manū dexterā tuā. Per diem ſol nō vret te: neqꝫ luna ꝑ noctē. Dñs cuſtodit te ab om ni malo: cuſtodiat aīam tuā dñs. Dñs cuſto diat introitum tuum ⁊ exitū tuū: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculū. Canticū graduum.

CXXI

LEtatus ſum in his que dicta ſunt mihi: i domū dñi ibim⁹. Stantes erāt pedes nr̄i: in atrijs tuis hierl̄m. Hieru ſalē que edificat̄ vt ciuitas cui⁹ ꝑticipatio eius in idipſum. Illuc eñi aſcēde runt trib⁹ tribus dñi teſtimoniū iſrl̄ ad confi tendū nomini dñi. Quia illic ſederūt ſedes in iudicio: ſedes ſup domū dauid. Rogate que ad pacē ſunt hierl̄m: ⁊ abundantia diligenti bus te. Fiat pax in ⱱtute tua: ⁊ abundantia in turibus tuis. Propter fratres meos ⁊ ꝓ ximos meos: loquebar pacē de te. Propt̄ do mū dñi dei noſtri: q̄ſiui bona tibi. Canticū graduum.

CXXII

AD te leuaui oculos meos: q̄ habitas in celis. Ecce ſicut oculi ſuoꝝ: in ma nibus dñoꝝ ſuoꝝ. Sicut oculi ancil le in manib⁹ dñe ſue: ita oculi nr̄i ad dñm de um nr̄m donec miſereat̄ nr̄i. Miſerere noſtri dñe miſerere nr̄i: qꝛ multū repleti ſum⁹ deſpe ctione. Quia multū repleta ē aīa nr̄a: oppro briū abundantib⁹ ⁊ deſpectio ſupbis. Can ticum graduū.

CXXIII

NIſi qꝛ dñs erat in nob dicat nūc iſrl̄: niſi qꝛ dñs erat in nob. Cū exurgerēt hoīes i nos: forte viuos deglutiſſent nos. Cu iraſceret̄ furor eorū in nos: forſitan aqua abſorbuiſſet nos. Torrentē pertrāſiuit anima noſtra forſitan ꝑtrāſiſſet aīa nr̄a aquā intolerabilē. Bñdict⁹ dñs q̄ nō dedit nos in captionē dētib⁹ eoꝝ. Aīa nr̄a ſicut paſſer ere pta eſt: de laqueo venātiū. Laque⁹ cōtritus ē: ⁊ nos liberati ſum⁹. Adiutoriū nr̄m in noīe dñi: qui fecit celū ⁊ terram. Canticum gra duum.

CXXIIII

QUi cōfidunt in dño ſicut mons ſion nō cōmouebit̄ in eternū q̄ habitat in hierl̄m. Montes in circūitu eius: et dñs in circuitu ꝑpli ſui: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculū. Qꝛ nō relinquet dñs ⱱgā pctoꝝ ſup ſor tem iuſtoꝝ: vt nō extendāt iuſti ad iniquitatē man⁹ ſuas. Bñfac dñe: bonis ⁊ rectis corde. Declinātes aūt in obligatōnes adducet dñs cū opantib⁹ iniquitatē: pax ſup iſrl̄. Cāticū graduum

CXXV

IN cōuertendo dñs captiuitatē ſyon: facti ſum⁹ ſic ꝯſolati. Tūc repletū eſt gaudio os nr̄m: ⁊ lingua noſtra exul tatione. Tūc dicēt inter gentes: magnificauit dñs facere cū eis. Magnificauit dñs facere nobiſcū: facti ſum⁹ letātes. Cōuertere dñe ca ptiuitatē nr̄am: ſic̄ torrēs in auſtro. Qui ſemi nant in lachrymis: in exultatiōe metēt. Eun tes ibāt ⁊ flebāt: mittētes ſemina ſua. Veniē tes aūt veniēt cū exultatione portātes mani pulos ſuos. Canticū graduū ſalomonis.

CXXVI

NIſi dñs edificauerit domū: inuanū laborauerunt q̄ edifi cant eam. Niſi dñs cuſtodierit ciuita tem: fruſtra vigilat q̄ cuſtodit eā. Vanū ē vo bis añ lucē ſurgere: ſurgite poſtq̄ſ ſederitis q̄ mādūcatis panē doloris. Cū dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas dñi: filij merces fruct⁹ vētris. Sic̄ ſagitte in manu potēt̄: ita filij excuſſorū. Btūs vir q̄ ipleuit deſiderium ſuū ex ipis: nō ꝯfundet̄ cū loquet̄ inimic̄ ſu is in porta. Cāticū graduū.

CXXVII

BEati oēs q̄ timēt dñm q̄ ambulant in vijs ei⁹. Labores manuū tuarū man ducabis: btūs es ⁊ bñ tibi erit. Vxor tua ſic̄ vit̄ abūdās i laterib⁹ dom⁹ tue. Filij tui ſic̄ nouelle oliuarū: in circūitu menſe tue: Ecce ſic bñdicet̄ hō: q̄ timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex ſyon: ⁊ videas bona hieruſalē om nib⁹ dieb⁹ vite tue Et videas filios filioꝝ tuo rum: pacem ſup iſrael. Canticū graduum.

CXXVIII

SEpe expugnaue runt me a iuuentute mea: dicat nunc iſrael. Sepe expugnauerunt me a iu uentute mea. etenī nō potuerunt mihi. Su pra dorſum meū fabricauerūt peccatores ꝓ longauerūt iniquitatem ſuā. Dñs iuſtus con cidet ceruices peccatoꝝ. cōfundant̄ ⁊ cōuer tant̄ retrorſum oēs qui oderunt ſyon. Fiāt ſicut fenum tectorū. qd̄ priuſq̄ⱦ euellat̄ exaru it. De quo nō implebit manū ſuā q̄ metet. ⁊ ſi nū ſuū q̄ manipulos colliget. Et nō dixerunt qui p̄teribant bñdictio dñi ſup vos: bñdixi mus vob in noīe dñi. Cāticū graduum.

CXXIX

DE profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Fiāt au res tue itēdētes: i vocē deprecatiōis mee. Si iniq̄tates obſuauer̄ dñe: dñe q̄s ſu ſtinebit. Qꝛ apd̄ te ꝓpitiatio ē: ⁊ ꝓpt̄ legē tu am ſuſtinui te dñe. Suſtinuit aīa mea in ⱱbo ei⁹: ſperauit aīa mea i dño. A cuſtodia matu tina vſqꝫ ad noctē: ſperet iſrl̄ i dño. Qꝛ apud dñm miſꝑicordia: ⁊ copioſa apd̄ eū redēptio. Et ipſe redimet iſrl̄: ex oib⁹ iniq̄tatib⁹ ei⁹.

CXXX

Canticū gradium.

D Omine nõ eſt exaltatum coꝛ meũ: ne
qꝫ elati ſunt oculi mei. Neqꝫ ambula-
ui in magnis: neqꝫ in mirabilib⁹ ſuꝑ
me. Si nõ humiliter ſentiebaꝫ: ſꝫ exaltaui ani/
mam meã. Sicut ablactatus eſt ſuꝑ matrem
ſuam: ita retributio in animam meã. Speret
iſrl̃ in dño ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ in ſeculũ. Can
ticũ graduũ. CXXXI

M Emento dñe dauid: ⁊ omnis mãſue-
tudinis eius. Sicut iurauit dño: vo-
tum vouit deo iacob. Si introiero in
tabernaculum domus mee: ſi aſcendero in le-
ctum ſtrati mei. Si dedero ſomnum oculis
meis ⁊ palpebꝛis meis doꝛmitationẽ. Et re-
quiem tẽꝑibus meis donec inueniam locũ
dño: tabernaculum deo iacob. Ecce audiui/
mus eam in effrata: inuenimus eam in cam/
pis ſilue. Introibimus in tabernaculũ eius:
adoꝛabimus in loco vbi ſteterũt pedes eius.
Surge dñe in requiem tuã: tu ⁊ arca ſanctifi-
cationis tue. Sacerdotes tui induant̃ iuſti-
cia: ⁊ ſancti tui exultent. Propter dauid ſer-
uum tuũ: nõ auertas faciem chꝛiſti tui. Iura
uit dominus dauid veritatem ⁊ non fruſtra-
bitur euꝫ de fructu ventris tui ponam ſuper
ſedem tuam. Si cuſtodierint filij tui teſtamẽ/
tum meuꝫ: ⁊ teſtimonia mea hec que docebo
eos. Et filij eoꝛũ vſqꝫ in ſeculum: ſedebũt ſu-
per ſedem tuam. Qm̃ elegit dñs ſyon: elegit
eam in habitationem ſibi. Hec requies mea
in ſeculum ſeculi: hic habitabo qm̃ elegi eam
Viduam eius benedicens benedicam: pau/
peres eius ſaturabo panib⁹. Sacerdotes ei⁹
induam ſalutari: ⁊ ſancti eius exultatione ex-
ultabunt. Illuc ꝑducam coꝛnu dauid: para-
ui lucernam chꝛiſto meo. Inimicos eius in-
duam confuſione: ſuper ipſum autem effloꝛe-
bit ſanctificatio mea. Canticum graduum

E Cce qꝫ bonũ ⁊ qꝫ io- CXXXII
cundum habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentũ in capite: quod de-
ſcendit in barbam barbam aaron. Quod de-
ſcendit in oꝛam veſtimẽti eius: ſicut ros her-
mon q̃ deſcẽdit i mõtẽ ſyon. Qm̃ illic mãda-
uit dñs bñdictionẽ ⁊ vitam vſqꝫ in ſeculum.
Canticũ graduũ. CXXXIII

E Cce nunc benedicite dño: omnes ſer-
ui domini. Qui ſtatis in domo dñi:
in atrijs domus dei noſtri. In nocti-
bus extollite manus veſtras in ſancta: et be/
nedicite dño. Benedicat tibi dominus ex ſy-
on: qui fecit celum ⁊ terram. Alleluia.

L Audate nomen CXXXIIII
domini: laudate ſerui dominuꝫ. Qui
ſtatis in domo domini in atrijs do-
mus dei noſtri. Laudate dominum quia bo/
nus dominus: pſallite nomini eius quoniam
ſuaue eſt. Quoniam iacob elegit ſibi domin⁹
iſrael in poſſeſſionem ſibi. Quia ego cognoui
qꝫ magnus eſt dominus: ⁊ deus noſter p̃ om-
nibus dijs. Omnia quecũqꝫ voluit dominus
fecit in celo et in terra: in mari et in omnibus
abyſſis. Producens nubes ab extremo terre
fulgura in pluuiam fecit. Qui producit ven-
tos de theſauris ſuis: qui percuſſit pꝛimoge-
nita egypti ab homine vſqꝫ ad pecus. Et mi-
ſit ſigna et pꝛodigia in medio tui egypte: in
pharaonem ⁊ in omẽs ſeruos eius. Qui per-
cuſſit gentes multas: et occidit reges foꝛtes.
Seon regem ammoꝛreoꝛũ: ⁊ og regem baſan
⁊ omnia regna chanaan. Et dedit terram eo-
rum hereditatem: hereditatem iſrael popu/
lo ſuo. Domine nomen tuum in eternũ: domi
ne memoꝛiale tuum in generatione et genera/
tionem. Quia iudicabit dominus populũ ſu-
um: ⁊ in ſeruis ſuis deꝓcabitur. Simulacra
gentium argentũ ⁊ aurũ: opera manuum ho
minũ. Os habent ⁊ non loquent̃: oculos ha
bent ⁊ nõ videbunt. Aures habent ⁊ non au
dient: neqꝫ enĩ eſt ſpiritus in oꝛe ipſoꝛum. Si-
miles illis fiant qui faciũt ea ⁊ omẽs qui con-
fidunt in eis. Domus iſrl̃ benedicite dño: do
mus aaron benedicite dño. Domus leui be/
nedicite domino: qui timetis dñm benedicite
domio. Benedictus dominus ex ſyon q̃ ha/
bitat in hieruſalem. Alleluia Alleluia.

C Onfitemini CXXXV
domino quoniã bonus: quoniã in ſe
culũ miſericoꝛdia eius. Confitemini
deo deoꝛum: quoniaꝫ in eternũ miſericoꝛdia
eius. Confitemini domino dominoꝛũ quoni-
am. Qui facit mirabilia magna ſol⁹: quoniã.
Qui fecit celos in intellectu: quoniã. Qui fir
mauit terram ſuꝑ aquas: quoniã. Qui fecit
luminaria magna: quoniã. Solẽ in poteſtatẽ
diei: quoniã. Lunam ⁊ ſtellas in poteſtatem
noctis: quoniã. Qui ꝑcuſſit egyptũ cum pꝛi-
mogenitis eoꝛũ: quoniam. Qui eduxit iſrael
de medio eoꝝ: quoniam. In manu potenti ⁊
bꝛachio excelſo: quoniã. Qui diuiſit mare ru
bꝛũ in diuiſiones: quoniã. Et eduxit iſrael ꝑ
mediũ eius: quoniã. Et excuſſit pharaonẽ et
ꝟtutẽ eius i mari rubꝛo: quoniã. Qui tradu-
xit populũ ſuũ per deſertum: quoniam. Qui
percuſſit reges magnos: quoniaꝫ. Et occidit
reges foꝛtes: quoniam. Seon regem ammoꝛ-
reoꝛum: quoniam. Et og regem baſan: quo-
niam. Et dedit terram eoꝛum hereditatem:
quoniã. Hereditatẽ iſrl̃ ſeruo ſuo: qm̃. Quia
in humilitate noſtra memoꝛ fuit noſtri: qm̃.
Et redemit nos ab inimicis noſtris: quoniã

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Qui dat eſcam om̄i carni: quoniam. Confite-
mini deo celi: q̄m̄. Confitemini dn̄o dn̄orum
q̄m̄ in eternum miſ̄icordia eius. Alleluia.

Pſalmus dauid. CXXXVI

SUper flumina babylonis illic ſedimꝰ
⁊ fleuimꝰ dū recordaremur tui ſyon
In ſalicibus in medio eiꝰ: ſuſpēdimꝰ
organa noſtra. Quia illic īterrogauerūt nos
qui captiuos duxerūt nos: ꝟba cantionum.
Et qui abduxerūt nos: hymnū cātate nobis
de canticis ſyon. Quō cantabimꝰ canticū do-
mini: in terra aliena? Si oblitꝰ fuero tui hie-
ruſalem: obliuioni detᷣ dextera mea. Adhe-
reat lingua mea faucibus meis: ſi nō meminē-
ro tui. Si nō ꝓpoſuero hierl̄m: in ꝑ̄ncipio le-
ticie mee. Memor eſto dn̄e filiorum edom: in
die hieruſalē. Qui dicūt exinanite exinanite
vſq; ad fundamentum in ea. Filia babylonis
miſera: beatus q̄ retribuet tibi retributionem
tuā quā retribuiſti nobis. Beatꝰ qui tenebit
⁊ allidet puulos ſuos ad petrā.

Pſalmus ipſi dauid. CXXXVII

COnfitebor tibi dn̄e in toto corde meo
q̄m̄ audiſti om̄ia verba oris mei. In
cōſpectu angelorū pſallam tibi: ado-
rabo ad templū ſanctū tuum ⁊ confitebor no-
mini tuo. Sup miſericordia tua ⁊ ꝟitate tua
quoniā magnificaſti ſup om̄e nomē ſanctum
tuū. In quacūq; die īuocauero te exaudi me
multiplicabis in anima mea ꝟtutem. Confi-
teantᷣ tibi dn̄e om̄es reges terre: quia audie-
runt om̄ia verba oris tui. Et cantent in vijs
dn̄i: q̄m̄ magna eſt gloria dn̄i. Quoniam ex-
celſus dn̄s ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta a lōge co-
gnoſcit. Si ambulauero in medio tribulatio-
nis viuificabis me: ſup iram inimicorū meo-
rum extendiſti manū tuam: ⁊ ſaluum me fecit
dextera tua. Dn̄s retribuet ꝓ me: dn̄e miſeri-
cordia tua in ſeculū: opa manuum tuarū ne
deſpicias.

In finē pſ̄ dauid CXXXVIII

DOmine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me:
tu cognouiſti ſeſſionē meam ⁊ reſur-
rectionē meā. Intellexiſti cogitatio-
nes meas de longe: ſemitā meā ⁊ funiculum
meū inueſtigaſti. Et oēs vias meas ꝑ̄uidiſti:
q: nō eſt ſermo in lingua mea. Ecce tu dn̄e co-
gnouiſti om̄ia nouiſſima ⁊ antiqua: tu forma-
ſti me ⁊ poſuiſti ſup me manū tuā. Mirabi-
lis facta eſt ſciētia tua ex me: confortata eſt et
nō potero ad eā. Quo ibo a ſpiritu tuo: ⁊ q̄ a
facie tua fugiam. Si aſcendero in celū tu illic
es: ſi deſcendero in infernū ades. Si ſumpſe-
ro pennas meas diluculo: ⁊ habitauero ī ex-
tremis maris. Etem̄ illuc manꝰ tua deducet
me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forſitan
tenebre cōculcabūt me: ⁊ nox illumiatio mea
in delitijs meis. Quia tenebre nō obſcurabū-
tur a te ⁊ nox ſicut dies illuminabitᷣ: ſicut te-
nebre eius ita ⁊ lumē eiꝰ. Quia tu poſſediſti
renes meos: ſuſcepiſti me de vtero mr̄is mee.
Cōfitebor tibi q̄m̄ terribiliter magnificatꝰ es
mirabilia opa tua ⁊ anima mea cognoſcet ni-
mis. Nō eſt occultatū os meū a te quod feci-
ſti in occulto: ⁊ ſubſtantia mea in inferioribꝰ
terre. Impfectum meū viderunt oculi tui: et
in libro tuo oēs ſcribentᷣ: dies formabūtur et
nemo in eis. Mihi autē nimis honorificati
ſunt amici tui deꝰ: nimis cōfortatꝰ eſt ꝑ̄ncipa-
tus eorū. Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā mul-
tiplicabuntᷣ: exurrexi ⁊ adhuc ſum tecū. Si
occideris deꝰ pctōres: viri ſanguinū declina-
te a me. Quia dicitis in cogitatione: accipiāt
in vanitate ciuitates ſuas. Nōne qui oderūt
te dn̄e oderam: ⁊ ſup inimicos tuos tabeſce-
bam. Perfecto odio oderā illos inimici facti
ſunt mihi. Proba me deꝰ ⁊ ſcito cor meum: in-
terroga me ⁊ cognoſce ſemitas meas. Et vi-
de ſi via iniquitatis in me eſt: ⁊ deduc me in
via eterna.

In finē pſ̄ dauid. CXXXIX

ERipe me dn̄e ab homine malo: a vi-
ro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt
iniquitates in corde: tota die cōſtitu-
ebant prelia. Acuerūt linguas ſuas ſicut ſer-
pentes: venenū aſpidū ſub labijs eorum. Cu-
ſtodi me dn̄e de manu peccatoris: ⁊ ab homi-
nibꝰ iniquis eripe me. Qui cogitauerūt ſup-
plantare greſſus meos: abſconderunt ſuper-
bi laqueū mihi. Et funes extenderunt in la-
queum: iuxta iter ſcandalū poſuerunt mihi
Dixi dn̄o deus meus es tu: exaudi dn̄e vo-
cem depcationis mee. Dn̄e dn̄e virtus ſalutᷣ
mee: obumbraſti ſup caput meum in die belli
Non tradas me dn̄e a deſiderio meo pctōri:
cogitauerūt cōtra me ne derelinq̄s me ne for-
te exaltentᷣ. Caput circūitus eorum: labor la-
biorū ipſorū opiet eos. Cadēt ſup eos carbo-
nes: ī ignē deijcies eos ī miſerijs nō ſubſiſtēt.
Vir linguoſus nō dirigetᷣ in t̄ra virū iniuſtū
mala capiēt ī iteritu. Cognoui q: faciet dn̄s
iudiciū iopis ⁊ vindictā paupeꝝ. Verūtn̄ iu-
ſti ꝯfitebuntᷣ noi tuo: ⁊ habitabunt recti cum
vultu tuo.

Pſ̄ dauid. CXL

DOmine clamaui ad te exaudi me: in-
tende voci mee cū clamauero ad te.
Dirigatᷣ orō mea ſic incēſum in ꝯſpe-
ctu tuo: eleuatio manuū mearū ſacrificiū ve-
ſpertinū. Pone dn̄e cuſtodiā ori meo: ⁊ oſtiū
circūſtātie labijs meis. Nō declines cor meū
in ꝟba malicie ad excuſandas excuſatiōes in
pctis. Cū hoibus opantibꝰ inquitatē: ⁊ non
communicabo cum electis eorum. Corripiet
me iuſtus in miſ̄icordia ⁊ icrepabit me: oleū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

autem peccatoꝛis nõ impinguet caput meũ
Qm̃ adhuc ⁊ oratio mea in bñplacitis eoꝛũ:
abſoꝛpti ſunt iũcti petre iudices eoꝛũ. Audi-
ent vba mea qm̃ potuerũt ſicut craſſitudo ter-
re: erupta eſt ſup t̃rã. Diſſipata ſunt oſſa nr̃a
ſecus infernũ: q2 ad te dñe dñe oculi mei: in te
ſperaui non auferas aĩam meã. Cuſtodi me a
laqueo quẽ ſtatuerũt mihi: ⁊ a ſcãdalis ope-
rantiũ iniquitatẽ. Cadẽt in retiaculo eiꝰ pec
catoꝛes: ſingulariter ſum ego donec tranſeã.
Intellectus dauid cum eſſet in ſpelunca.
Oratio. CXLI

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea
ad dñm depꝛecatus ſum. Effundo in
cõſpectu eius orõnẽ meã: ⁊ tribulati-
onem meã añ ipm̃ ꝓnuncio In deficiendo ex
me ſpm̃ meum: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas
In via hac qua ambulabã: abſconderũt ſu-
perbi laqueũ mihi. Cõſiderabã ad dexteram
⁊ videbã: ⁊ nõ erat q̃ cognoſceret me. Periit
fuga a me: ⁊ nõ ẽ q̃ req̃rat aĩam meã. Clama-
ui ad te dñe dixi tu es ſpes mea: poꝛtio mea i
terra viuentiũ. Intẽde ad dep̃cationẽ meam
quia hũiliatus ſum nimis. Libera me a perſe
quẽtibꝰ me: q2 ꝯfoꝛtati ſunt ſup me. Educ de
cuſtodia aĩam meã ad cõfitendũ nomini tuo:
me expectant iuſti donec retribuas mihi.
Pſalmus dauid qñ ꝑſequebat̃ eũ filꝰ ſuus
abſalon. CXLII

Domine exaudi orationẽ meã auribꝰ
ꝑcipe obſecrationẽ meã: i ṽitate tua
exaudi me in tua iuſticia. Et non in-
tres in iudiciũ cũ ſuo tuo: quia non iuſtifica-
bit̃ in cõſpectu tuo om̃is viuẽs. Quia ꝑſecu-
tus ẽ inimicꝰ aĩam meã: humiliauit in t̃ra vi-
tam meũ. Collocauit me in obſcuris ſic̃ moꝛ-
tuos ſeculi: ⁊ anxiatꝰ eſt ſup me ſpũs meꝰ in
me turbatũ eſt coꝛ meũ. Memoꝛ fui dierum
antiquoꝛũ. meditatꝰ ſum in om̃ibus opibus
tuis: in factis manuũ tuarũ meditabar. Ex-
pandi manꝰ meas ad te: aĩa mea ſicut terra ſi-
ne aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defec̃
ſpũs meꝰ. Nõ auertas faciẽ tuã a me: ⁊ ſimi-
lis ero deſcẽdentibus in lacũ. Auditã fac mi-
hi mane miſericoꝛdiã tuã: q2 in te ſperaui. No-
tam fac mihi viã in qua ambulẽ: q2 ad te leua
ui aĩam meã. Eripe me de inimicis meis dñe
ad te cõfugi: doce me facere voluntatẽ tuã q2
deꝰ meꝰ es tu. Spũs tuꝰ bonꝰ deducet me in
terrã rectã: ꝓpter nomẽ tuũ dñe viuificabis
me in equitate tua. Educes de tribulatione
aĩam meã: ⁊ in miſericoꝛdia tua diſꝑdes om̃es
inimicos meos. Et perdes omnes qui tribu-
lant animã meam quoniam ego ſeruus tuus
ſum. Pſalmus dauid aduerſus goliam.
CXLIII

Benedictꝰ dñs deus meus q̃ do-
cet manꝰ meas ad ꝑlium: ⁊ digi-
tos meos ad bellum Miſericoꝛ-
dia mea ⁊ refugiũ meum: ſuſce-
ptoꝛ meꝰ ⁊ liberatoꝛ meꝰ. Pro-
tectoꝛ meꝰ ⁊ in ip̃o ſperaui: qui ſubdit popu-
lum meũ ſub me. Dñe q̃d eſt hõ quia innotui-
ſti ei: aut filius hominis q2 reputas eũ? Ho-
mo vanitati ſil̃is factꝰ ẽ: dies eiꝰ ſicut vmbꝛa
ꝑtereunt. Dñe inclina celos tuos ⁊ deſcende
tange montes ⁊ fumigabunt. Fulgura coru-
ſcationẽ ⁊ diſſipabis eos. emitte ſagittas tu-
as ⁊ cõturbabis eos. Emitte manũ tuã de al-
to: eripe me ⁊ libera me de aquis multis: et
de manu filioꝛum alienoꝛum. Quoꝛum os lo
cutum eſt vanitatem: et dextera eoꝛum dexte
ra iniquitatis. Deus canticum nouum can-
tabo tibi: in pſalterio decachoꝛdo pſallam ti-
bi. Qui das ſalutem regibus: q̃ redemiſti da-
uid ſeruũ tuum: de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu filioꝛum alienoꝛum quo
rum os locutum eſt vanitatem: ⁊ dextera co-
rum dextera iniquitatis. Quoꝝ filij ſicut no-
uelle plantationes: in iuuentute ſua. Filie eo-
rum compoſite: circumoꝛnate vt ſimilitudo
templi. Pꝛomptuaria eoꝛum plena: eructan-
tia ex hoc in illud. Oues eoꝛum fetoſe abun-
dantes in greſſibus ſuis: boues eoꝛum craſſe
Non eſt ruina macerie: neq3 tranſitꝰ neq3 cla
moꝛ in plateis eoꝛum. Beatum dixerunt po-
pulum cui hec ſunt: beatus populus cuiꝰ do-
minus deus eius. Laudatio ipſi dauid.
Aleph. CXLIIII

Exaltabo te deus meus rex: et be-
nedicam nomini tuo in ſeculum et
in ſeculum ſeculi Beth Per
ſingulos dies benedicam tibi: et laudabo no
men tuum in ſeculum et in ſeculum ſeculi.
Gymel. Magnus dominus ⁊ laudabilis
nimis: et magnitudinis eis non eſt finis.
Deleth Generatio ⁊ generatio laudabunt
opa tua: ⁊ potentiam tuam ꝓnunciabunt.
He. Magnificentiam gloꝛie ſanctitatꝭ tue
loquent̃ ⁊ mirabilia tua narrabunt. Vau.
Et virtutem terribiliũ tuoꝛũ dicent: ⁊ magni
tudinem tuam narrabunt. Zai. Memoꝛi-
am abundantie ſuauitatis tue eructabunt: et
iuſticia tua exultabũt Heth Miſeratoꝛ
⁊ miſericoꝛs dominus: patiens ⁊ multum mi
ſericoꝛs. Theth Suauis dominus vniuer
ſis: ⁊ miſerationes eiꝰ ſuper omnia opera eiꝰ
Ioth. Confiteant̃ tibi domine om̃ia ope-
ra tua: ⁊ ſancti tui benedicant tibi. Caph.
Gloꝛiã regni tui dicent: ⁊ potentiã tuã loquẽ
tur. Lamech. Vt notũ faciant filijs homi-
num potentiã tuam; ⁊ gloꝛiam magnificentie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

regni tui. Mem. Regnũ tuũ regnũ omni
um ſeculoꝝ: ⁊ dñatio tua in om̃i generatione
⁊ generatione. Nun. Fidelis dñs in om̃ibꝰ
verbis ſuis: ⁊ ſanctꝰ in om̃ibus opibus ſuis
Samech. Alleuat dñs om̃es qui corruunt
⁊ erigit om̃es eliſos. Ain Oculi omniũ in
te ſperãt dñe: ⁊ tu das eſcã illoꝝ in tempore
oportuno. Phe Aperis tu manũ tuam: et
imples om̃e animal bñdictione Zadi Iu-
ſtus dñs i oibꝰ vijs ſuis: ⁊ ſcũs in oibꝰ opibꝰ
ſuis. Caph Prope ẽ dñs oibꝰ i uocãtibꝰ eũ
om̃ibꝰ inuocantibꝰ eũ in ꝟitate. Res Vo-
luntatẽ timentiũ ſe faciet ⁊ dep̃catione͂ eoꝝ
exaudiet: ⁊ ſaluos faciet eos. Sin. Cuſto-
dit dñs oẽs diligẽtes ſe: ⁊ oẽs pctõres diſper
det. Thau. Laudatione͂ dñi loquet̃ os me
um: ⁊ bñdicat om̃is caro nomini ſancto eius
in ſeculũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. All'a. CXLV

Lauda anima mea dñm: laudabo do-
minũ in vita mea: pſallaꝫ deo meo q̃
diu fuero. Nolite cõfidere in p̃ncipi-
bus: neq; in filijs hoim in quibꝰ nõ eſt ſalus.
Exibit ſpũs eius ⁊ reuertet̃ in t̃rã ſuã: in illa
die p̃ibunt oẽs cogitatiões eoꝝ. Beatꝰ cuiꝰ
deꝰ iacob adiutor eiꝰ ſpes eiꝰ: i dño deo ipſiꝰ
qui fecit celũ ⁊ terram mare: ⁊ oia que in eis
ſunt. Qui cuſtodit veritatẽ in ſeculũ: facit iu-
diciũ iniuriam patientibus: dat eſcã eſurienti
bus. Dñs ſoluit cõpeditos: dñs illuminat ce
cos Dñs erigit eliſos: dñs diligit iuſtos Do
minus cuſtodit aduenas: pupillũ ⁊ viduã ſu
ſcipiet: ⁊ vias peccatoꝝ diſp̃det. Regnabit
dñs in ſecula: deus tuus ſyon in om̃i genera-
tione ⁊ generatione. Alleluia. CXLVI

Laudate dñm q̃m bonus ẽ pſalmus:
deo noſtro ſit iocunda decoraq; lau-
datio. Edificãs hierl'm dñs: diſp̃ſio-
nes iſrl' congregabit. Qui ſanat cõtritos cor-
de: ⁊ alligat contritiones eoꝝ. Qui numerat
multitudinem ſtellaꝝ: ⁊ om̃ibus eis nomina
vocans. Magnus dñs noſter ⁊ magna vir-
tus eius: ⁊ ſapiẽtie eius nõ eſt numerus. Su
ſcipiens mãſuetos dñs: hũilians aũt peccato
res vſq; ad terrã. Precinite dño in ꝯfeſſione
⁊ pſallite deo nr̃o in cithara. Qui op̃it celum
nubibus ⁊ parat terre pluuiã. Qui producit
in montibus fenũ ⁊ herbã: ſeruituti hominũ
Qui dat iumẽtis eſcam ipſoꝝ: ⁊ pullis cor-
uoꝝ inuocantibus eũ. Nõ in fortitudine eq̃
voluntatẽ habebit: neq; in tibijs viri bñpla-
citum erit ei. Bñplacitũ eſt dño ſup timẽtes
eum: ⁊ in eis q̃ ſperant ſup miſericordia eius.
All'a aggei ⁊ zacharie. CXLVII

Lauda hierl'm dñm: lauda deum tuuꝫ
ſyon. Qñ confortauit ſeras portarũ
tuaꝝ: bñdixit filijs tuis in te. Qui po
ſuit fines tuos pacẽ: ⁊ adipe frumẽti ſatiat te
Qui emittit eloquiũ ſuũ terre: velociter cur-
rit ſmo eius. Qui dat niuem ſicut lanam: ne-
bulam ſicut cinerem ſpargit. Mittit cryſtal-
lum ſuã ſicut buccellas añ faciẽ frigoris eius
quis ſuſtinebit: Emittet ꝟbũ ſuũ ⁊ liquefaci-
et ea: flauit ſpũs eiꝰ ⁊ fluent aque. Qui annũ-
ciat ꝟbũ ſuũ iacob: iuſticias ⁊ iudicia ſua iſrl'
Nõ fecit taliter om̃i nationi: ⁊ iudicia ſua nõ
manifeſtauit eis. All'a aggei ⁊ zacharie.

Laudate dñm de celis CXLVIII
laudate eũ in excelſis. Laudate eum
om̃es angeli eius: laudate eum om̃s
virtutes eius. Laudate eũ ſol ⁊ luna: lauda-
te eum omnes ſtelle ⁊ lumẽ. Laudate eum ce-
li celoꝝ: ⁊ aque om̃es que ſup celos ſunt lau
dent nomen dñi. Quia ip̃e dixit ⁊ facta ſunt
ip̃e mandauit ⁊ creata ſunt. Statuit ea in ſe-
culum ⁊ in ſeculũ ſeculi: p̃ceptũ poſuit ⁊ non
p̃teribit. Laudate dñm de terra: dracones et
omnes abyſſi. Ignis grãdo nix glacies ſpũs
p̃cellarũ que faciunt ꝟbum eius. Montes ⁊
om̃es colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri.
Beſtie ⁊ vniuerſa pecora: ſerpentes ⁊ volu-
cres pennate. Reges terre ⁊ om̃es p̃pl'i: p̃nci-
pes ⁊ om̃es iudices terre. Iuuenes ⁊ virgi-
nes ſenes cũ iunioribus laudent nomẽ domi-
ni: quia exaltatũ eſt nomẽ eius ſolius. Cõfeſ-
ſio eius ſup celum ⁊ terrã: ⁊ exaltauit cornu
p̃pl'i ſui. Hymnus om̃ibꝰ ſanctis eiꝰ filijs iſra-
el p̃p̃lo appropinq̃nti ſibi. All'a. CXLIX

Cantate dño canticũ nouũ: laus eius
in eccl'ia ſanctoꝝ. Letet̃ iſrl' in eo qui
fecit eum: ⁊ filie ſyon exultent in rege
ſuo. Laudent nomẽ eius in choro: in tympa-
no ⁊ pſalterio pſallãt ei. Quia bñplacituꝫ eſt
dño in p̃p̃lo ſuo: ⁊ exaltauit mãſuetos in ſalu-
tem. Exultabũt ſancti in gloria: letabũtur in
cubilibus ſuis. Exultationes dꝰi in gutture
eorum: ⁊ gladij ancipites in manibus eorum
Ad faciẽdam vindictam in natiõibus: incre-
pationes in p̃pl'is. Ad alligãdos reges eorum
in cõpedibus: ⁊ nobiles eorum in manicl fer-
reis. Ut faciant in eis iudiciũ cõſcriptũ: glo-
ria hec eſt omnibus ſnnctis eius. All'a.

Laudate dominũ in CL
ſanctis eius: laudate eũ in firmamen
to ꝟtutis eius. Laudate eũ in ꝟtuti-
bus eiꝰ: laudate eũ ſm multitudinẽ magnitu
dinis eius. Laudate eũ in ſono tube: laudate
eũ in pſalterio ⁊ cithara. Laudate eũ in tym-
pano ⁊ choro: laudate eũ in chordis ⁊ orga-
no. Laudate eũ in cymbalis bñ ſonãtibꝰ: lau-
date eũ in cymbalis iubilatiõis: ois ſpũs lau
det dominũ. All'a

Explicit pſalterium.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf